

Obr. 4. Videomagnetofon VM 6465 — F. Širok pracuje ako hlavný nálezač pri opravách prístroja.

mienky k našim výrobkom a späťne ich príslušnými opatreniami realizujeme vo výrobe.

Pokiaľ ide o inováciu hľadáme spôsoby na jej urýchlenie racionalizovaním určitých mechanických rutiných prác, k čomu treba potrebné prostriedky pre vývoj i technickú prípravu výroby. Okrem toho sa zameriavame na zabezpečovanie nových súčiastok, predovšetkým IO pre signálové obvody a využitie jednočipových mikropočítačov pre riadiacu a programovačiu oblasť prijímačov a aj zvýšenie komfortu obsluhy.

A obvyklý záver: co byste rád vzkázal našim čtenárom?

Citatelia sú nároční. Naše výrobky sú v dennom používaní ich vlastníkov a tedy aj kritiky, či spokojnosť. Chcem povedať jedno, že hľadáme a budeme hľadať cesty ako pripravovať výrobky technicky, vývarne i ekonomicky príťažlivé.

Děkuji za rozhovor.

Interview připravil A. Hofhans

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

K článku

ČÍSLICOVÝ MULTIMETR DMM 520

z AR-A č. 1, 2/1987 nám jeho autor na základe upozornení našeho čtenára J. Nováka z Benešova zaslal túto opravu:

1. V obr. 3 na s. 13 v AR-A1/1987 chýba rezistor R47, ktorý ma byť medzi vývodom 13 IO1 a trimrom R48.

2. V obr. 14 na s. 66 v AR-A2/1987 treba navzájom zameniť označenie E a C tranzistoru T2.

Za závady sa Vám ako i čitateľom AR omľuvam.

S pozdravom J. Kosorinský

OPRAVA

V článku Multiplikatívny zmiešavač s tranzistorom KF910 jsou prohozeny obrázky (AR A5/87 na str. 188 a 189) — k textu obr. 2 patří obrázek uvedený u textu obr. 5, k obr. 3 má být graf na obr. 2, k obr. 4 má být graf na obr. 3 a konečně k obr. 5 má být graf na obr. 4. Omlouváme se čtenářům za tuto závadu.

8. zasedání ÚV Svazarmu odsouhlasilo kádrové změny

Na mesta funkcií v nejvyšších orgánech Svazarmu, která se uvolnila na vlastní žádost funkcionářů, odcházejících do důchodu, byli na 8. zasedání ÚV Svazarmu zvoleni:

- za s. generálmajora Egyda Pepicha, odcházejícího z funkce člena pléna, organizačního sekretariátu, předsednictva a místopředsedy ÚV, přichází s. generálporučík Ing. Anton Muržic, dosavadní předseda SÚV Svazarmu,
- za s. plukovníka Karla Budila, odcházejícího z funkce člena organi-

začního sekretariátu, předsednictva a místopředsedy ÚV, přichází s. plk. JUDr. Karel Halbich, dosavadní vedoucí politickoorganizačního oddělení ÚV Svazarmu,

- za plukovníka Ladislava Pánu, odcházejícího z funkce člena pléna ÚV a organizačního sekretariátu, přichází s. plk. Ing. Josef Trkola, dosavadní vedoucí ekonomického úseku ÚV Svazarmu.

Zvoleným funkcionářům přejeme v jejich nové funkci hodně úspěchů.

Redakce AR

Služby podniku Elektronika

Rozhodnutím organizačního sekretariátu ÚV Svazarmu v Praze ze dne 11. 2. 1987 byl podnik Radiotehnika Teplice začleněn do podniku Elektronika. Důvodem byly špatné hospodářské výsledky podniku Radiotehnika a některé další nedostatky. Integrace obou podniků proběhne do konce tohoto kalendářního roku, tzn., že integrovaný podnik poskytuje nyní služby oběma našim svazarmovským odbornostem, tedy radioamatérství i elektronice. Snahou podniku je po přezkoumání příslušných právních, ekonomických a provozních otázek nejen stávající služby organizacím a členům Svazarmu i dalším zájemcům zachovat, ale postupně je zkvalitňovat i rozšiřovat. Podnik Elektronika sídlí v ulici Ve Smečkách 22, 110 00 Praha 1, kde je také středisko členských služeb, orientované především na hotové výrobky integrovaného podniku (dosavadní sortiment zůstává zachován). Na součástky a díly je i nadále zaměřeno středisko v Budečské ulici 7, kde se rozšiřuje prodej desek plošných spojů z produkce podniku a kde můžete zakoupit

i hotové výrobky pro radioamatéry. Problematika zásilkové služby v době odevzdání této informace do tisku byla ve schvalovacím řízení. Zájemcům na Slovensku doporučujeme návštěvu střediska členských služeb v Bratislavě-Petržalce, Mehringova 18 (s dosavadním sortimentem). Prodejna v Praze 1 na Petřském náměstí je v plánované stavební rekonstrukci a po jejím znovuotevření bude její sortiment obdobný jako u ostatních středisek, ale se specializací na součástky. O činnosti této prodejny vás budeme včas informovat.

Opravy přístrojů z produkce integrovaného podniku Elektronika i zahraničních přístrojů, na které poskytuje podnik celostátní servis, zajišťuje středisko v Praze 4, Pujmanové 1221, v Brně, Krkoškova 40 a v Bratislavě, Mehringova 18. Redakce vám doporučuje výše uvedená střediska podniku Elektronika navštívit. Bližší informace přineseme v rozhovoru s ředitelem podniku Elektronika ing. Miloslavem Pražanem v některém z příštích čísel.

V. Gazda

Desky s plošnými spoji radioamatérům

Drobné provozovny Celadná se sídlem v Ostravě Vítkovicích, Lidická č. 24, PSC 703 00 budou zhotovovat desky s plošnými spoji, které vydou v AR počínaje číslem 7/1987. Desky s plošnými spoji budou dodávány ihned po vyjíti AR proti zaslanné objednávce.

Objednávka musí obsahovat:

- a) přesnou adresu objednávatele včetně PSC,
- b) označení desky a číslo AR, v němž deska vyšla,
- c) počet kusů.

Desky bude provozovna dodávat s povrchovou úpravou lakováním, případně stříbřením (je třeba uvést

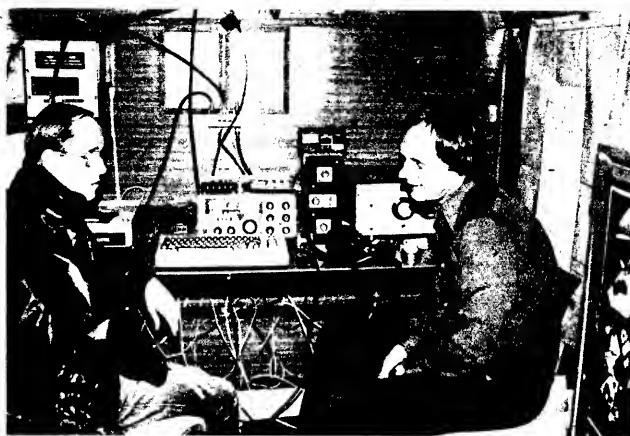
v objednávce) a s vyvrtnými děrami. Za správnost desek s plošnými spoji ručí jejich autori.

Vzhledem k tomu, že dosud nikdo nevyrábí desky s plošnými spoji na přijímač FM MINI, jehož popis byl uveřejněn v AR A9, A10, A11/1986, budeme dodávat i tyto desky a to ihned po vyjíti tohoto čísla AR. Toto upozornění platí především pro ty čtenáře AR, kteří si desky objednávali u svazarmovské výroby desek v Hradci Králové. Budete-li si objednávat tyto desky, neopomeňte uvést, kterou z desek číslicové stupnice objednáváte (byly uveřejněny dvě varianty).

Drobné provozovny Celadná

AMATÉRSKÉ RADIO SVAZARMOVSKÝM ZO

10 nejlepších radioamatérů ČSR

Na zasedání rady radioamatérství ČÚV Svazarmu dne 29. ledna 1987 byly slavnostně vyhlášeny výsledky pravidelné ankety o 10 nejúspěšnějších radioamatérů v ČSR za uplynulý rok. V anketě zvítězil MS ing. K. Karmasin, OK2FD, se ziskem 134 bodů a dále následují: 2. J. Sklenář, OK1WBK (konstruktérská činnost), 3. ZMS J. Bittner, OK1OA (VKV), 4. ZMS ing. Z. Černíková, OK2KFK (ROB), 5. MS J. Hauerlandová, OK2DGG (MVT), 6. ZMS P. Šír, OK1AIY (VKV), 7. ing. V. Petříčka, OK1VPZ (konstruktérská činnost), 8. P. Matoška, OK1FIB (telegrafie), 9. MS ing. J. Hruška, OK2MMW (MVT), 10. ZMS M. Simáček, OK1KBN (ROB). Vítěz ankety, ing. Karel Karmasin, OK2FD, zatím figuroval ve všech čtyřech ročnících této ankety a stále stoupal vzhůru — v 1. a 2. ročníku byl na třetím místě, v r. 1985 byl druhý a za rok 1986 zvítězil. Činnost ing. Karmasina, OK2FD, je skutečně mimořádně bohatá a úspěšná a také záslužná — mj. je vyhodnocovatelem našeho největšího závodu OK-DX conte-

stu. V poslední době se zaměřil na využití výpočetní techniky v radioamatérství, používá mikropočítač C64, transceiver FT101B s PA 400 W a anténu quad pro horní pásmo. Často jej můžete slyšet pod různými speciálními značkami, jako OK6RA či OK6DX ve světových závodech. Teprve nyní obdržel Karel z USA trofej za evropské vítězství v závodě CQ WW DX fone 1984 (neboť byla omylem poslána do Holandska) a rozšířil tak opět svoji neuvěřitelně bohatou sbírku. Soustředuje se na provoz na KV, ale v jeho bydlišti, v Třebíči, jsou radioamatér i radioklub spíše zaměření na VKV, a tak společně s OK2PTW spolupracuje s kolektivem radioamatérů ve Velké Bíteši (OK2KMI). Na snímku vlevo nahoře blahopřeje ing. K. Karmasinovi, OK2FD, předseda rady radioamatérství ČÚV Svazarmu J. Hudec, OK1RE. Vlevo dole vidíte Karla, OK2FD, spolu s Jendou, OK2JS, v přestávce VK/ZL/Oceania RTTY contestu 1986, v němž zvítězili. Vpravo nahoře přijímá blahopřání k umístění v anketě ing. Vladimír Petříčka, OK1VPZ, jinak konstruktér podniku Elektronika. Vpravo dole další dva naši vynikající konstruktéři a specialisté na VKV — ZMS Pavel Šír, OK1AIY (vlevo) a Jiří Sklenář, OK1WBK.

OK1DVA

Klínovec '87

ZO Svazarmu radioklub Plzeň-Slovany OK1KRQ pořádá ve dnech 29. a 30. srpna 1987 na Klínovci v Krušných horách Seminář západoceských radioamatérů.

Informace a přihlášky: Ing. Milan Gütter, OK1FM, p. s. 12, 317 62 Plzeň 17.

Ve Vídni byl spuštěn převáděč OE1XIB ve čtverci JN88EE, pracující na kmotoku 432,675 kHz, systémem packet-mailbox. Je mj. vybaven pamětí, jejich obsah si může každý vyvolat, a data jsou pravidelně aktualizována. Uvádíme názvy a obsah některých programů:

QRALOK.BAS – dává automaticky údaje související s geografickým umístěním.

CW.TXT – program k výuce Morse značek. MUFLUF.TXT – přehledy sluneční aktivity zpětně za měsíc, předpověď počtu slunečních skvrn.

MUFLUF.DAT – předpovědní data šíření v závislosti na QTH protistanice (lze 100% využít i pro naše stanice).

MINIMUF.TXT – výpočet MUF pro požadovaný směr vzhledem k momentálnímu stavu ionosféry. Grafické znázornění na obrazovku nebo pro tiskárnu.

OK2QX

Výzva radioamatérům motoristům

Vzhledem k tomu, že v poslední době se značně rozšířil a těší se všeobecně oblibě mezi radioamatéry provoz „mobil“, tedy z motorových

vozidel, obrací se oddělení elektroniky ÚV Svazarmu na všechny radioamatéry s výzvou, aby dvojnásob striktně dodržovali všechny předpisy a vyhlášky, související se silničním provozem. Je třeba mít na paměti, že v některých situacích by mohl radioamatérský provoz z automobilu mít rušivý vliv na řízení vozidla, a takovým situacím je nutno v každém případě zabránit. Dále žádáme všechny operátory, vysílající „mobil“, aby nekomentovali během radioamatérských spojení dopravní situace a řízení svého vozidla.

OE ÚV Svazarmu

Zasedání rady radioamatérství ČÚV Svazarmu

Březnovému zasedání RR ČÚV Svazarmu byl přítomen kromě členů rady také předseda ČÚV Svazarmu genmjr. Vrba a předsedkyně RR UV Svazarmu Josefa Zahoutová, OK1FBL.

Nejvíce pozornosti bylo věnováno závěru 7. pléna UV Svazarmu z listopadu 1986. Pověřená komise v předloženém návrhu opatření se zaměřila na rozvoj práce s mládeží v ZO Svazarmu, na rozšíření zájmové činnosti, politickovýchovného působení a na růst členské základny. V diskusi genmjr. Vrba připomněl dokument Soubor opatření Svazarmu k realizaci zářijového usnesení předsednictva UV KSC a usnesení předsednictva vlády ČSSR k dalšímu masovému rozvoji tělesné výchovy, sportu, turistiky a braně technických sportů. Konstatoval, že pro všechny svazarmovské odbornosti stále platí, že musí upevnovat branný a politický charakter Svazarmu a jeho vliv mezi obyvatelstvem. Všechny ZO, radiokluby nebo kroužky musí víc spolupracovat se školami, při práci využívat MTZ i instruktorku nejen vlastních, ale i z resortu školství. Stejně tak je nutno rozvíjet spolupráci s ROH a SSM. Genmjr. Vrba zdůraznil i potřebu zlepšit předbudeckou přípravu. Příprava branců je náročná a ne ve všechny ZO jí věnují pozornost.

Rada dále schválila vyhodnocení stavu členské základny za rok 1986. Ve 733 ZO Svazarmu s radioamatérskou činností bylo registrováno 24 122 členů. Z toho vyplývá, že v r. 1986 v ČSR se necelá 4 % členů Svazarmu věnovala radioamatérství. Počet členů vzrostl oproti roku 1985 o 690, na čemž mají největší zásluhu okresy Příbram (o 270), Praha 3 a Šumperk. V procentuálním propočtu na počet členů je na tom nejlépe Severomoravský kraj, kde 10 % všech svazarmovců jsou radioamatéři. K největšímu úbytku naší členské základny došlo v okrese Pardubice (o 155 členů), v procentuálním přepočtu byl největší úbytek zaznamenán v okresech Rokycany (35 %), Sokolov (25 %) a Domažlice (22 %). Počet členů poklesl hlavně v kroužcích mládeže. A důvody? Pracovníci z tamních OV Svazarmu uvádějí změnu zájmu směrem k výpočetní technice, odchody instrukturů z kroužků atd. I tak je však podíl mládeže do 14 let v naší členské základně přijatelný — 28 % všech radioamatérů v ČSR jsou děti ve věku do 14 let. Zástupci jednotlivých krajů v RR ČÚV Svazarmu projednají na KV Svazarmu situaci a připraví návrhy na její zlepšení.

Na konci roku 1986 bylo v ČSR evidováno celkem 3530 III. výkonnostních radioamatérských tříd (VT) a 650 II. VT, což je několikanásobně více než na konci r. 1985. Nejméně VT bylo uděleno za provoz přes kosmické převáděče, nejvíce za ROB, což přirozeně souvisí s odbornou i technickou náročností jednotlivých radioamatérských disciplín.

Komise ROB předložila zprávu o činnosti v r. 1986. Negativně hodnotila rozhodnutí, že s platností od r. 1987 v kategoriích mládeže nejnižších věko-

vých skupin končí přebory na úrovni krajů (to se týká všech svazarmovských odborností).

Ctenáře bude asi zajímat také publikační činnost Svazarmu: Letos vyjde kniha Jak se stanu radioamatérem a jako účelové publikace vyjdou: Technické soutěže mládeže, Obvodová technika FM ve VKV zařízených (4 díly), připravují se tituly Programy pro využití počítačů v radioamatérství (2 díly), Metodika pro okresní a krajské soutěže v radioamatérství, Antény pro pásmo KV i VKV, Programovací jazyk Karel PMS85, Otázky a odpovědi pro zkoušky na OK třídy C aj.

Rada vypracovala doporučení, jak zdjednodušit a zlepšit vyhodnocování Soutěže MČSP s použitím výpočetní techniky. Toto doporučení bylo postoupeno RR UV Svazarmu. V závěru svého jednání rada vyslechla informaci o stavbě nového převáděče OK01 na Bukové hoře a doporučila ke kladnému vyřízení žádost stanice OK1KQJ o zvýšení výkonu na 1 kW.

OK1DVA

Studijní skupina pro ionosférické šíření radiovln

V letech 1978 až 1986 došlo v ČSSR k několika změnám ve vydávání a rozšiřování předpovědi šíření, zejména na krátkých vln. Děj souvisej do značné míry i s formováním skupiny zájemců o tuto problematiku. Mezi radioamatéry je velmi obvyklým druhem komunikace používání zkratek z angličtiny a tak vzniklo označení PIG. Propagation Interested Group. Jejimi členy se postupně stali OK1HH, OK2-19518, OK1MGW, OK1AYQ a OK3AU. V roli podněcovatele a dalo by se říci i zadavatele úkolu od počátku vystupoval OK1ADM. Poměrně logickým pokračováním vývoje bylo oficiální vytvoření studijní skupiny jako subkomise při komisi KV RR UV Svazarmu v roce 1986, což umožnilo další vývoj a zlepšení podmínek a úrovně činnosti.

Cílem činnosti skupiny je zlepšování úrovně a použitelnosti informací o šíření radiovln mezi radioamatéry jako jedné složky zvyšování jejich kvalifikace a zprostředkování například i pomoc v dosahování lepších sportovních výsledků. K tomu je využíváno radioamatérského tisku, zpravodajských vysílání republikových i federálních a lektorské činnosti. Další součástí je zabezpečení sběru informací a jejich analýza i spolupráce s vědeckými a spojovými pracovišti, jež jsou navštěvována při pravidelných schůzích skupiny, zpravidla pololetních.

Jednotlivé členové skupiny zajišťují náplň činnosti zhruba takto: **OK1HH** — vedení skupiny, spolupráce s vědeckými a spojovými pracovišti, využití složitějších a semiempirických metod předpovědi, měsíční předpovědi pro RZ a AR, krátkodobé předpovědi pro OK-DX kroužek a pro vysílače OK1CRA a OK3KAB, zajištění vstupních informací.

OK2-19518 — využití zjednodušených analytických předpovědních metod, nezávislé vytváření krátkodobých předpovědí pro vysílač OK5CRC, statistické vyhodnocování aktivity sporadické vrstvy E a sítě majáků s koordinací činnosti posluchačů, specializovaných na tuto problematiku, podíl na předpovědích pro OK1CRA a OK3KAB.

OK1MGW — využití předpovědních metod, analýza krátkodobých změn vývoje podmínek šíření KV, spolupráce na předpovědích pro OK-DX kroužek, otázky volby soutěžní taktiky v závislosti na krátkodobých změnách podmínek šíření. **OK1AYQ** — zjednodušené a empirické předpovědní metody a jejich využití v amatérské i spojové praxi, jejich systematické testování a zdokonalování. **OK3AU** — ionosférické šíření VKV, využití družicových signálů k ionosférické sondazi, zejména v polárních a subpolárních oblastech v návaznosti na změny podmínek šíření KV.

V posledních letech opět roste zájem o tuto problematiku mezi radioamatéry ve světovém měřítku a poněkud se zlepšuje i profesionální předpovědní služba, zejména v JA, U, SP, DL, W a VK. Podobné skupiny jako naše existují i jinde, jako například Propagation Study Committee — PSC při RSGB, kde se zaměřují na zdokonalení mezinárodního majákového projektu — IBP, do jehož vývoje vnesla zásadně nové prvky kalifornská skupina okolo W6RQ. Díky jí můžeme využívat neuveritelně dokonale fungující synchronní síť majáků na kmotoku 14 100 kHz. Něco podobného budeme moci postupem času očekávat i v patnácti a desetimetrovém pásmu, takže maximum právě začínajícího dvaadvacátého jedenáctiletého slunečního cyklu budeme sledovat dokonaleji a tedy i využívat efektivněji nežli maximum cyklu právě minulého. Bližší informace bude možno publikovat v návaznosti na výsledky konference první oblasti IARU, konané v dubnu 1987 v holandském Noordwijkerhoutu.

OK1HH

Radioamatérská svatba

V pátek 13. března 1987 bylo v kánelech FM i na převáděčích v pásmu 145 MHz v okolí Prahy rušno již od rána. Brzy se ukázalo, že příčinou je radioamatérská svatba, jejímiž hlavními aktéry byli Milada Salabová, OK1FKI, a Václav Šebesta, OK1SZ. Další radioamatéři se svatby zúčastnili jako hosté. Oslavy se konaly v Bruselském pavilonu a za spojení s ženichem nebo nevěstou dne 13. 3. 1987 byly rozesílány speciální svatební QSL-lístky. Hodně štěsti novomanželům přeje

AR

AMATÉRSKÉ RÁDIO Mládeži

OK — maratón 1986

Rada radioamatérství ÚV SVAZARMU ČSSR každoročně vyhlašuje pro oživení činnosti kolektivních stanic, posluchačů a OL a pro zvýšení provozní zručnosti mladých operátorů celoroční soutěž OK — maratón. O tom, že je to rozhodnutí správné, nás přesvědčují stovky operátorů kolektivních stanic, OL i posluchačů, kteří se této soutěže zúčastňují a pravidelně zasílají měsíční hlášení.

Vykročením do druhé desítky ročníků této soutěže, která se stává každým rokem oblíbenější, se opravdu vydala. V jedenáctém ročníku OK — maratónu, který rada radioamatérství ÚV SVAZARMU ČSSR v loňském roce vyhlásila na počest 35. výročí založení SVAZARmu, soutěžil dosud největší počet účastníků v celé historii této celoroční soutěže. Do OK — maratónu 1986 se zapojilo celkem 539 soutěžících.

V kategorii kolektivních stanic soutěžilo 89 kolektivních stanic, v kategoriích posluchačů se soutěže zúčastnilo celkem 385 posluchačů. Z tohoto počtu v kategorii do 18. roků soutěžilo 180 posluchačů a v kategorii YL bylo hodnoceno celkem 72 našich YL. V kategorii stanic OL soutěžilo v uplynulém ročníku již 65 mladých radioamatérů.

Celoroční soutěž OK — maratón získává každoročně na populáritě. Do stávám dopisy od VO kolektivních stanic, ve kterých mi píší, jak jim tato soutěž pomáhá vychovávat zvláště mladé operátory. Starší a zkušení operátoři nechtějí zůstat pozadu a tak ve většině případů je o aktivity kolektivních stanic, které se zapojily do OK — maratónu, dostatečně postarano. A to je přece hlavním posláním této soutěže — oživení činnosti kolektivních stanic, OL i posluchačů a výchova operátorů nových. Ve kterých radioklubech a kolektivních stanicích tuto skutečnost pochopili, mají o úspěšnou budoucnost postáráno.

Příkladem v této péči mohou být kolektivy OK1KPB v Příbrami, OK2OAJ z radioklubu Velká Polom a již tradičně kolektivní stanice OK1OAG, OK1OZM, OK1OVP a řada dalších kolektivních stanic v okresu Pardubice, kde vychovávají ty nejmladší operátory ze základních škol ve věku od 9. roků z Pardubic, Holic, Přelouče, Horního Jelení a z celého širokého okolí.

Dosud se však do celostátní soutěže zapojuje velmi málo slovenských radioamatérů. Z celkového počtu 539 soutěžících v OK — maratónu 1986 pouze 14 procent účastníků ze Slovenska. Je také pozoruhodné, že v celé historii jedenácti ročníků OK — maratónu se do soutěže dosud nezapojil mladý radioamatér z Východoslovenského kraje pod vlastní značkou OL0. Nechce se mi věřit, že by na východě Slovenska nebyl žádný majitel oprávnění k vysílání pro mládež.

Dominující se, že by všechny rady radioamatérství okresních a krajských výborů SVAZARMU na Slovensku měly tu nepříznivou skutečnost uvážit

a projednat, aby se do celostátní soutěže OK — maratón zapojili další operátoři kolektivních stanic, posluchači i OL. Užitek z toho budou mít nejen mnohé slovenské radiokluby a kolektivní stanice, ale celé naše radioamatérské hnutí.

Výrazných úspěchů v OK — maratónu 1986 dosáhl radioamatér z radioklubu Příbram, kteří s velkým náskokem zvítězili v kategorii kolektivních stanic a YL. Většina operátorů kolektivní stanice OK1KPB se do soutěže zapojila velmi úspěšně také v kategoriích posluchačů. Vítězka kategorie YL, OK1-30571, Romana Brožkovská, získala tak velký počet bodů jednak zásluhou svého mládí, protože jako soutěžící ve věku do 15. roků si mohla započítat dvojnásobný počet získaných bodů, ale především svojí plíši a obětavostí.

Během roku jsem dostal od soutěžících v OK — maratónu řadu dotazů, jak může kolektiv OK1KPB a Romana Brožkovská získat během jednoho měsíce takové množství bodů. Věřím, že mi Romana a kolektiv radioklubu z Příbrami napiší o své systematické práci v pásmech krátkých i velmi krátkých vln a o svých zkušenostech ze soutěže, aby se mohly stát pomůckou a příkladem dalším našim kolektivům a soutěžícím v OK — maratónu.

* * *

Letošní, již dvanáctý ročník OK — maratónu, vyhlásila rada radioamatérství ÚV SVAZARMU ČSSR na počest 70. výročí Velké říjnové socialistické revoluce. Účast bude započítávána do Soutěže aktivity radioklubů, kterou rada radioamatérství ÚV SVAZARMU ČSSR vyhlásí na celostátním aktivu radioamatérů v letošním roce.

Doufáme proto, že se do OK — maratónu zapojí další operátoři kolektivních stanic, posluchači i OL a věříme, že rekordní počet účastníků z minulého ročníku bude opět překonán.

Tiskopisy měsíčního hlášení vám na požádání předem zdarma zašle kolektiv.

Míla Brancuzský, OK2BHE, z Moravských Budějovic pravidelně každý měsíc přepisuje výsledkovou listinu měsíčních hlášení OK — maratónu a stará se o její rozmnzožování

tiv radioklubu OK2KMB. Napište si o ně na adresu: Radioklub OK2KMB, Box 3, 676 16 Moravské Budějovice. Nezapomeňte uvést, pro kterou kategorii tiskopisy měsíčního hlášení požadujete. Výsledky stanic na prvních deseti místech v každé kategorii OK-maratónu 1986 zveřejníme v příštím čísle AR.

Snímkem se vracíme k loňskému vyhodnocení OK — maratónu 1985. Na obrázku vidíte vítěze kategorie posluchačů do 18. roků, OK3-27707, Ladislava Végha z Dunajské Stredy a vítězku kategorie YL, OK1-30571, Romanu Brožkovskou z radioklubu Příbram

Nezapomeňte, že ...

... v sobotu 8. srpna a v neděli 9. srpna 1987 bude probíhat v pásmech 3.5 až 28 MHz telegrafní část WAEDC contestu. Závod je v kategoriích jednotlivců a kolektivních stanic započítáván do letošního mistrovství ČSSR v práci na KV pásmech.

... druhá část FM contestu bude probíhat v sobotu 15. srpna 1987 v době od 14.00 do 20.00 UTC v pásmu 2 m

... další kolo závodu TEST 160 m bude probíhat v pátek dne 28. srpna 1987 v době od 20.00 do 21.00 UTC v pásmu 160 m.

... v sobotu dne 29. srpna 1987 bude probíhat ve dvou etapách v době od 19.00 do 21.00 UTC Závod k výročí SNP v pásmech 80 a 160 m, telegrafním provozem. Deníky se závodu se zasílají do 14 dnů po závodech na adresu: Robert Hnátek, Podháj 49, 974 05 Banská Bystrica.

Přejí Vám příjemné prožití dovolené a prázdnin a mnoho pěkných spojení během volných letních dní.

Těším se na vaše dopisy a připomínky. Pište mi na adresu: OK2-4857 Josef Čech, Tyršova 735, 675 51 Jaroměřice nad Rokytnou.

73! Josef, OK2-4857

PRO NEJMLADŠÍ ČTENÁŘE

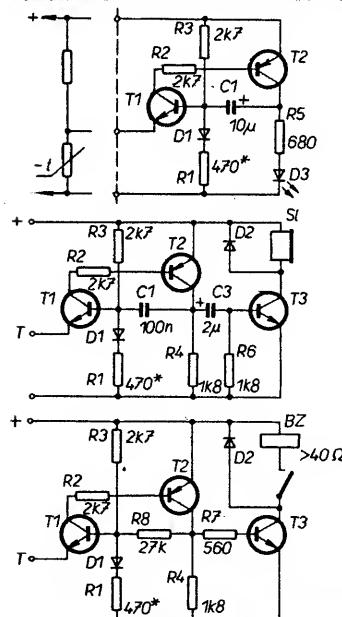
HLÍDAČ TEPLITOY MOTORU

Ing. Jaroslav Kavalír

Přehřátí motoru auta následkem některé z možných poruch je poměrně častou příčinou jeho poškození. Teplotu motoru sice ukazuje teploměr, přehřátí si však většinou všimneme, až když je pozdě.

Navržený doplněk elektrického teploměru včas upozorní na zvyšující se teplotu motoru zvukovým a optickým signálem.

Emitor tranzistoru T1 je připojen k termistoru teploměru. Báze tranzistoru T1 je zapojena na napěťový dělič R1, R3. Dioda D1 teplotně kompenzuje přechod B-E tranzistoru T1. Zahříváním termistoru se napětí na emitoru T1 zmenší a při určité (nastavené) teplotě se T1 otevře. Tranzistor T1 pak přes rezistor R2 otevře i tranzistor T2. Z kolektoru T2 je zavedena zpětná vazba rezistorem R8 do báze T1 (obr. 1).

Obr. 1. Varianty teplotního hlídace

dole). Zpětná vazba zlepšuje spínací činnost obvodu. Přes rezistor R7 se otevře tranzistor T3, čímž je zapnut bzučák. Ve vzorku byl použit bzučák k vláčku z NDR (Summer za 1,9 M) na napětí 4,5 V, jehož cívka byla převinuta drátem o $\varnothing 0,15$ mm tak, aby vinutí mělo odpor 50 Ω . S výhodou lze použít i např. relé LUN nebo podobné na 6 V s odporem cívky kolem 50 Ω . Paralelně k bzučáku lze zapojit svítivou diodu (v sérii s rezistorem 560 Ω).

Zapojíme-li místo zpěnovazebního rezistoru kondenzátor C1, zapojení se při určité (nastavené) teplotě motoru rozkmitá. Místo bzučáku pak můžeme použít telefonní sluchátko. U vzorku bylo k desce s plošnými spoji sluchátko přilepeno. Spojíme-li se se signalizační svítivou diodou (která blíká), vynecháme tranzistor T3 a místo rezistoru R8 zapojíme kondenzátor 10 $\mu F/15$ V (obr. 1 zcela nahore).

Pro všechny tři varianty zapojení slouží stejná deska s plošnými spoji (obr. 2); díry vrtáme jen pro ty součástky, které podle zvoleného zapojení použijeme.

Nastavení: Místo rezistoru R1 zapojíme odporový trimr 1,5 k Ω . Ke hlídaci připojíme napájecí napětí 12 V. Totéž napětí připojíme i k pomocnému potenciometru (asi 1 k Ω), jehož běžec připojíme na vývod pro termistor. Napětí na něm nastavíme na 2,2 V, což odpovídá přibližné teplotě motoru (u Š 120L) asi 100 °C. Odporový trimr na místě R1 nastavíme tak, aby bzučák právě začal bzučet. Tím je hlídac přednastaven, vyzkoušen a připraven k montáži do auta. Hlídač vestavěný do vhodné krabičky připevníme pod palubní desku a připojíme k palubní síti (vývoj pojistiky č. 2 a zem). Vývod pro termistor připojíme na jeho přívod k teploměru (svorkovnice 111, vývod 3). Po zahřátí motoru jízdou

nastavíme při běžícím motoru trimr R1 tak, aby bzučák právě přestal bzučet. Pak zastavíme motor a znova zapneme zapalování. Stojící motor se začne zahřívat, protože neproudí chladicí kapalina — bzučák by měl po chvíli bzučet. Bzučák by se mohl ozvat i při zahřívání studeného motoru rychlou jízdou před prvním otevřením termo-

stavu. Po ověření správného nastavení hlídace vyjmeme trimr (byl zapojen místo R1) a nahradíme jej rezistorem stejného odporu. Pokud odpor nebude v řadě, použijeme paralelní kombinaci dvou rezistorů, v desce s plošnými spoji je s tím počítáno. V prototypu byl R1 = 463 Ω .

Hlídač byl zkoušen v Škoda 120L, lze jej však použít i v jiných vozech s elektrickým teploměrem. Ve spojení s vhodným termistorem můžeme hlídac použít i jinde, např. k hlídání teploty v akvariu, ledničce, skleníku, elektromotoru apod.

Deska s plošnými spoji je navržena tak, aby ji bylo možno použít pro všechny tři varianty hlídace a pro součástky, jaké se podaří sehnat:

rezistory (nejlépe TR 151)

R1	470 Ω	R5	680 Ω
R2, R3	2,7 k Ω	R7	560 Ω
R4, R6	1,8 k Ω	R8	27 k Ω

kondenzátory

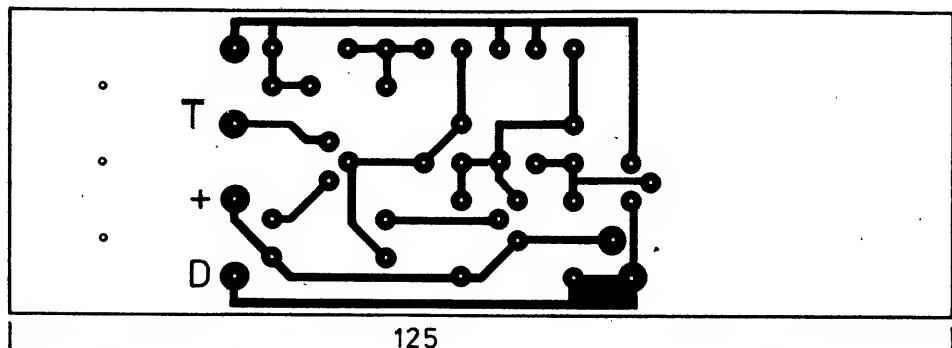
C1	elektrolytický 10 $\mu F/15$ V
C2	keramický 100 nF
C3	elektrolytický 2 $\mu F/15$ V

polovodičové součástky

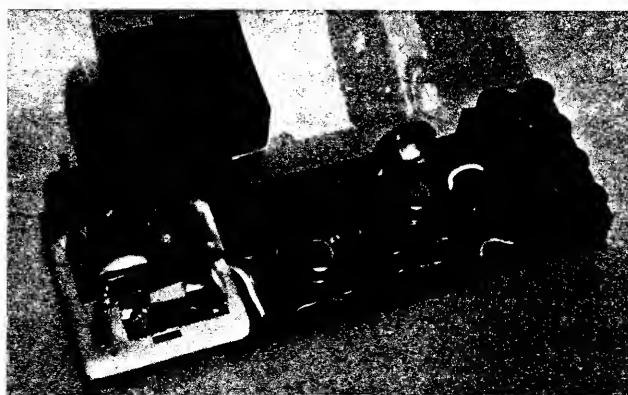
D1, D2	KY130/80	T1, T3	KC509
D3	LED	T2	KF517
BZ	bzučák viz text		

SI telefonní sluchátko
deska s plošnými spoji
lámací svorkovnice

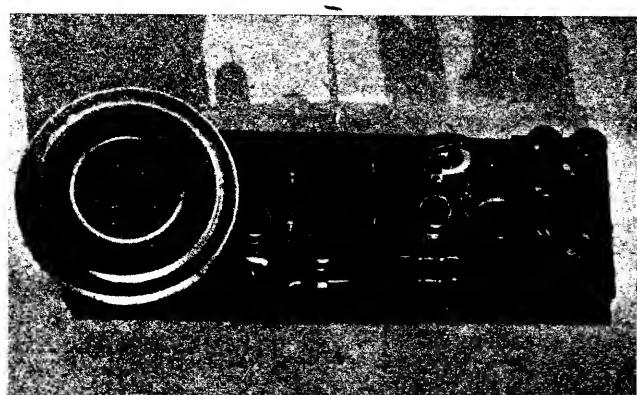
Osazená deska hlídace s bzučákem je na obr. 3, osazená deska s telefonním sluchátkem je na obr. 4.

Obr. 2. deska s plošnými spoji V41

Obr. 3. Osazená deska hlídace s bzučákem

Obr. 4. Osazená deska hlídace s telefonním sluchátkem

Chceme zase získat cenu ...

Přijďte se podívat jak pracujeme, pozval nás vedoucí stanice mladých techniků při SOU textilním v Moravské Třebově, ing. Ladislav Klemeš. Bylo to v sále tamního Městského domu pionýrů a mládeže, kde jsme předávali druhou cenu Pavlu Dosedlovi a diplomy účastníkům loňského ročníku soutěže o zadaný radiotechnický výrobek. Tehdy nás udivilo, že se z tohoto malého města zúčastnilo soutěže taklik dětí — a nebyly jen z jednoho zájmového kroužku!

Ted', když jsme Moravskou Třebovou navštívili znova a věnovali se převážně práci Stanice mladých techniků, víme, že to nebyla náhoda. V pěkně vyzdobené místnosti Stanice sedělo šestnáct chlapců, všichni skloněni nad soutěžním výrobkem tohoto roku — hlídacem. Petr Šoufek (obr. 1) a René Réda, „starí známí“ z loňského ročníku soutěže, se přišli pochlubit. Hlídac už jim výborně funguje a teď pracují na vnější úpravě přístrojů. Vedoucí Stanislav Kubín vede tento kolektiv jako zájmový pionýrský oddíl a má jej rozdělen do dvou družin: v jedné jsou pionýři ze 4. a 5. třídy, v druhé žáci osmých tříd patronátnej školy. Ti starší mají v umění do uzávěrky soutěže (15. května 1987) ještě dokončit druhý soutěžní výrobek — časový spínač.

Kromě mladých elektroniků pracuje ve Stanici ještě kroužek plastikového modelářství a připravuje se zahájení

Obr. 1. Petr Šoufek (8. tř.)

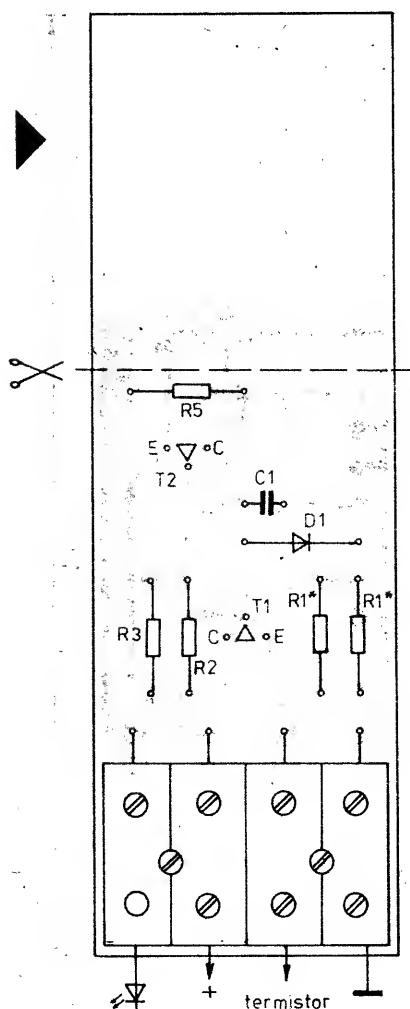
Obr. 2. Aleš Navrátil (8. tř.)

činnosti tkalcovského zájmového útvaru (v místě je velký textilní závod Hedva). Elektronika je však v popředí zájmu jak vedoucích, tak dětí. Jsou samozřejmě problémy s nákupem součástek — ale to je známá písnička všech dětských zájmových kolektivů, protože např. dříve tak prospěšná služba podniku TESLA Eltos Pardubice (kompletování stavebnic pro soutěžní výrobky) byla zrušena...

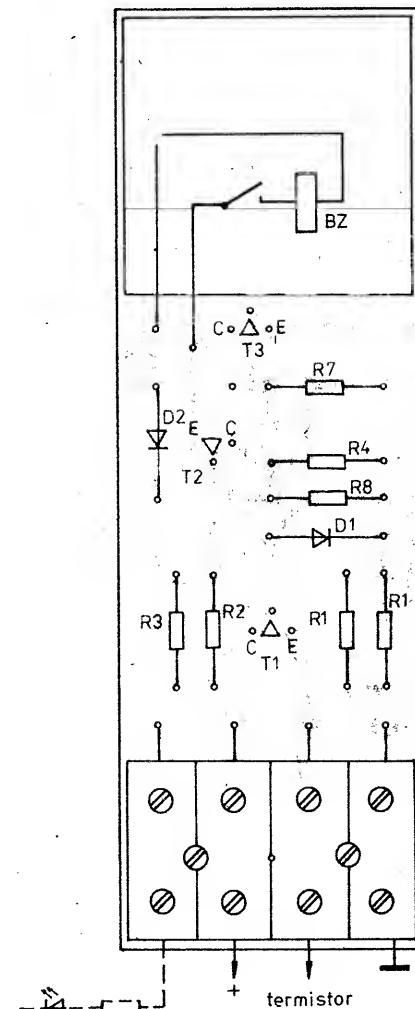
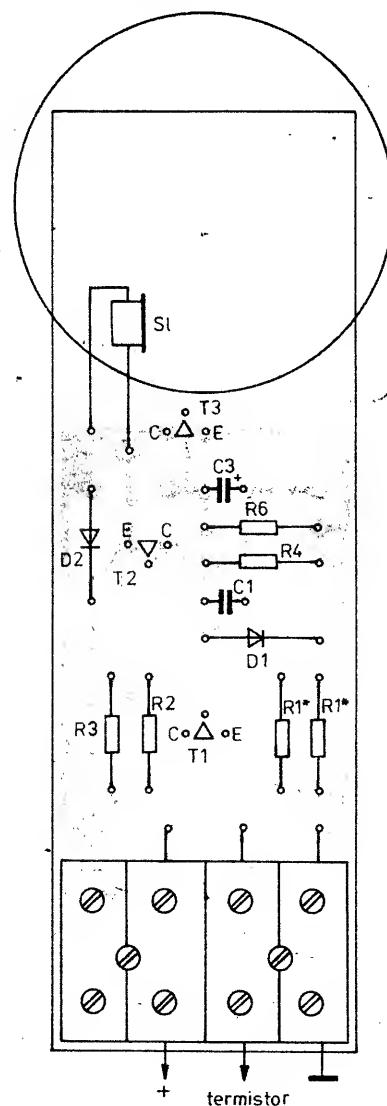
Vedoucí kroužků i další pracovníci Stanice však mají velkou snahu tento problém překonávat a postupně se jim

to daří. Zjistili např. možnost nákupu integrovaných obvodů K561LA7 (ekvivalent obvodu MHB4011) pro časové spínače. A tak členové zájmového oddílu elektroniky dokončují své soutěžní práce (obr. 2 — Aleš Navrátil), plní podmínky zájmového odznaku Mladý technik a připravují se na léto, kdy se někteří pionýři z oddílu zúčastní letního soustředění Amatérského radia a UDPM JF na základně ODPM Svitavy v Mladočově.

A v soutěži chtějí získat zase nějaké
—zh—

... a její osazení
pro všechny tři varianty hlídace

18. MVZS Brno 1987

Zajímavosti a novinky ve spotřební elektronice

18. Mezinárodní veletrh spotřebního zboží v Brně probíhal od 9. do 14. 4. 1987 ve všech pavilonech (včetně pavilonu R) výstaviště kromě pavilonu B, který je v rekonstrukci. Zvýrazněným oborem bylo strojírenské spotřební zboží. Tradičně největším zahraničním vystavovatelem byl Sovětský svaz, v jehož expozici se letos kromě exportních organizací představila svými výrobky také Litevská SSR. Po dvouleté přestávce měla na veletrhu opět své oficiální expozice Čínská lidová republika a Rumunsko, poprvé vůbec se zúčastnila Turecká republika.

Ze 444 exponátů přihlášených do soutěže o zlatou medaili bylo letos oceněno celkem 47 výrobků (z toho 35 tuzemských). V oboru spotřební elektroniky bylo uděleno pět medailí, z toho tři domácí výrobkům.

Jedním z nich byl čtenářem AR známý radiomagnetofon Condor K 304, jehož laický test byl otištěn v letošním druhém čísle AR-A. Dalším čs. výrobkem, odměněným zlatou medailí, byla kazetopásková pamět s vestavěnou tiskárnou SP 210 T (obr. 1), výrobek k. p. TESLA Přelouč. O výchozím typu SP 210 rovněž byla v AR-A (č. 5/1987) informace. Předností jednobodové tiskárny v SP 210 T je možnost použít běžný kancelářský papír (musí být používán uhlový papír — tiskárna nemá pásku). Rozhraní umožňuje připojit jednotku k osobním počítačům PMD85, IQ151 a Sinclair Spectrum, v příslušenství jsou i propojovací šnůry pro jednotlivé typy.

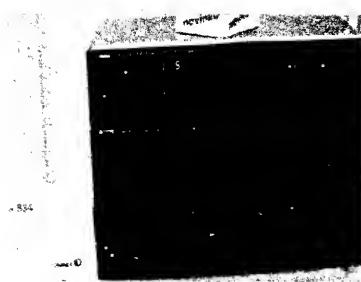
Obr. 1.

Třetím tuzemským exponátem, oceněným medailí, byla vyučovací laboratoř AZD 390 (viz obr. na 4. straně obálky), výrobek k. p. TESLA Valašské Meziříčí, vystavovaný ve stánku PZO Artia. Souprava je určena především pro výuku jazyků. Umožňuje volit nejrůznější varianty individuální i kolektivní výuky. Ke stolu učitele lze připojit až 64 studentských pravovišť s magnetofonovými jednotkami. Jednočipové mikropočítače MHB8035 na těchto pravovištích řídí všechny jejich funkce, přijímají povely ze stolu učitele, ovládají vzájemnou komunikaci učitele a studenta apod. Obdobné zařízení dosud v socialistických zemích neexistuje a jeho vlastnosti dávají předpoklady k uplatnění i v nesocialistických zemích.

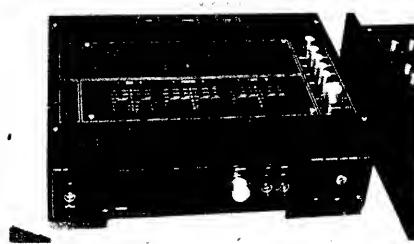
Kromě „zlatých“ exponátů bylo samozřejmě možno shlédnout na veletrhu další novinky čs. spotřební elektroniky: např. přijímače BTV Co-

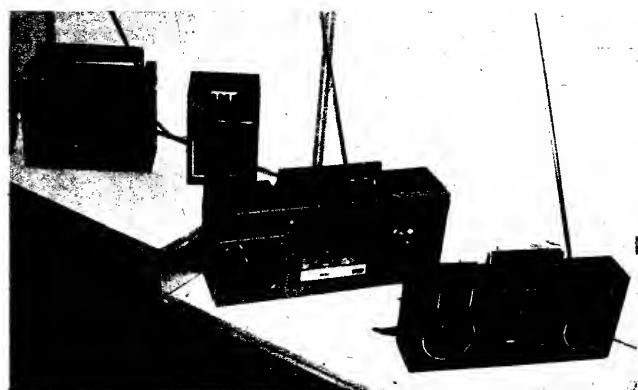
Obr. 2.

Obr. 3.

Obr. 4.

Obr. 5.

lor 332 s obrazovkou 42 cm se spotřebou 70 W (v pohotovostním stavu 4 W) a dálkovým ovládáním; Aleš Color 4335 s obrazovkou 32 cm (obr. 2), vybavený výstupy pro videomagnetofon a magnetofon; na něj navazující typ Brožík Color 4337 s obrazovkou 42 cm.

Velmi atraktivní byla „věž“ s typovým označením 834 (na obr. 3); výrobce: TESLA Bratislava, vystavovatel: PZO Omnia. Obsahuje (zdola): výkonový stereofonní nf zesilovač A 9050 2x 35 W; stereofonní předzesilovač P 9050 se vstupy pro gramofon, tuner a magnetofon, vybavený přijímačem dálkového ovládání; kazetový magnetofon M 9050 se systémem Dolby NR a ovládáním elektronickou membránovou klávesnicí, uzpůsobený pro provoz s pásky Fe, Cr a Metal. Nejzajímavější součástí věže je tuner AM/FM (nahoru) s vlnovými rozsahy DV, SV, KV a VKV a číslicovou stupnicí, rovněž s klávesnicovým ovládáním. Podrobné technické údaje bohužel nebyly k dispozici. Typové označení nebylo jednotné: zatímco v informačních textech u exponátů byl tuner stejně jako věž označen číslem 834, na panelu samotného tuneru bylo označení s číslem 9050. Podle písemné informace by měla být zahájena výroba součásti věže v příštím roce.

Z dalších zajímavých novinek lze uvést inovované typy dvou čívcových magnetofonů (k. p. TESLA Přelouč) třídy Hi-Fi s označením CM 130 (s výkonovým zesilovačem) a CM 160 (tape-deck). Na rozdíl od dřívě vyráběných typů B 113 a B 116 jsou vybaveny řadovými indikátory úrovně s diodami LED.

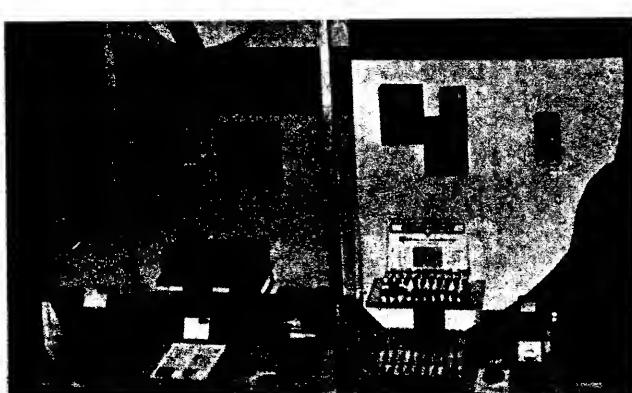
Vystavován byl také automobilový přijímač 2116 B s dekodérem pro dopravní vysílání. Má rozsahy DV, SV, VKV I a II a výkon 2x 7 W. Předpokládá se, že jeho cena nepresahne 3000 Kčs. O termínu zahájení výroby není dosud rozhodnuto.

Svazarm

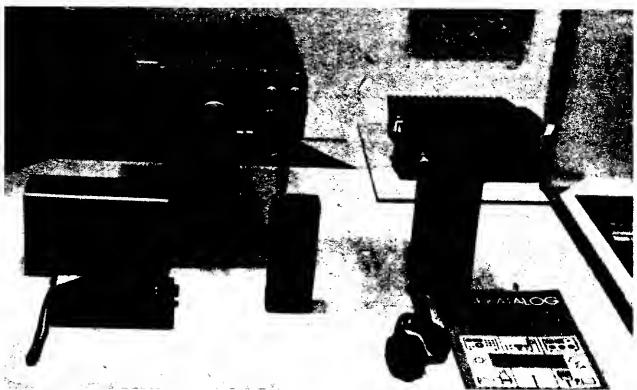
— resp. podnik jeho ÚV Elektronika — uvedli na 18. MVZS Brno svou novinku — směšovač a koncový zesilovač TWM 140 (obr. 4). Byl vyvinut na základě průzkumu požadavků uživatelů a je určen pro jednodušší ozvučovací sestavy. Je vybaven dvěma vstupy pro mikrofon, dvěma stereofonními vstupy pro gramofon a dvěma univerzálními stereofonními vstupy (např. pro magnetofon). Směšovač umožňuje prolínání signálů dvou vstupů. Zesilovač má korekce ve čtyřech kmitočtových pásmech. Ovládání je zjednodušeno, aby obsluhu zvládly i zaškolení neodborný pracovník. Jmenovitý výkon pro jeden kanál je 50 W (4 Ω) popř. 30 W (8 Ω). Přístroj najde uplatnění ve svazarmovských organizacích, klu-bech mládeže i při zájmové, pedagogické nebo kulturní činnosti různých organizací.

Zahraniční účast na MVZS

přinesla rovněž řadu zajímavostí. Záběry z expozic SSSR a NDR jsou na 4. straně obálky. V sovětské expozici byl široký sortiment moderních přístrojů spotřební elektroniky od kapesních přijímačů až po přijímače BTV s obrazovkou

Obr. 6.

Obr. 7.

61 cm. Velkou pozornost budila expozice ČLR, v níž mohli návštěvníci vidět nejrůznější druhy výrobků perfektního provedení. Přijímač BTV BEIJING model 8303 PS výrobce z Tienjenu získal zlatou veletržní medaili. Na obr. 5 si pro zajímavost můžete prohlédnout přístroje, vyráběné v Turecké republice.

V pavilonu C se zájem radioamatérů soustředil na součástky, stavebnice i kompletní přístroje ve stánku firmy Conrad electronic z NSR, která předvedla u nás poprvé svou nabídku prostředníctví čs. zastupitelské organizace Media Praha. Součástky a měřicí přístroje pro různé obory zájmové technické činnosti (obr. 6) i transceivery a další zařízení pro radioamatérský sport — převážně od světových výrobců ICOM a Kenwood (obr. 7) — byly ukázkou jen malé části sortimentu zboží, z něhož jmenovaná firma podle katalogu, známého i u nás, rozesílá denně asi 10 000 zásilek do celého světa. Po navázání obchodní spolupráce s organizacemi v SSSR a NDR má tato největší evropská zaslátelstvá firma elektroniky zájem o spolupráci i s našimi organizacemi zahraničního obchodu. Jedná se o možnostech vzájemné výměny výrobků tak, aby se obohatil sortiment jak součástek pro zájmovou konstrukční činnost v elektronice, tak i zařízení pro sportovně a branně technickou činnost ve všech odbornostech (spojuvací a výpočetní technika, aplikace mikroelektroniky, robotika apod.). V současné době mají možnost využít nabídky firmy Conrad organizace, které mají devizové krytí pro své objednávky. V nejbližší době má být otevřeno technicko poradenské středisko v Praze.

Japonští výrobci se již tradičně pochlubili na MVSZ některými novinkami. V expozici SONY to byl systém WatchCam pro zajišťování bezpečnosti objektů. Hlídáný prostor je v zorném poli videokamery. Obraz může být buď jednoduše pozorován na stínítku miniaturního monitoru (obr. 8), nebo vyhodnocován s velkým množstvím funkčních variant. Současně je ve střeženém prostoru odposloucháván i zvuk. Vyhodnocovací jednotka (obr. 9) umožňuje volit např. kontrolu určitého výseku snímaného prostoru, periodické

Obr. 8.

snímání s vyhodnocováním změn obrazu, videozáznam a bezprostřední tisk zachyceného obrazu aj. Zařízení má sloužit nejen ke střežení před vnikem nebo činností nepovolených osob, ale i v domácnostech, ve výrobním procesu, ve sportovních areálech apod. Sony vystavoval i nejmenší přehrávač CD (obr. 10) — Discman D100. Rozměry jsou asi 3 x 12 x 12 cm, v připojeném spodním dílu s tloušťkou asi 1 cm (v levé části obr.) je dobíjecí baterie BP100 speciálního plochého tvaru.

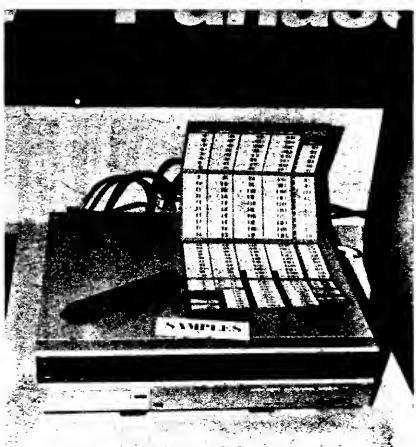
Rozšíření přehrávačů CD ovlivnilo koncepci přenosných radiomagnetofonů, s nimiž se nyní přehrávače konstrukčně spojují. Řešení dvou japonských firem si můžete prohlédnout na obr. 11 (Toshiba) a 12 (Sharp).

Na obr. 13 je věž Panasonic Stereo Music System SG-15/L se dvěma magnetofony, gramofonem s keramickou přenoskou, tunerem a pětipásmovým grafickým ekvalizérem, odměněná zlatou medailí. Zajímavý přístroj VOCOFAX (obr. 14) firmy Sencor je zařízení, umožňující přenos dokumentů a obrazů po běžné telefonní síti.

Nakonec jsme si nechali exponát, patřící spíše do oblasti kuriozit. Je to videomagnetofon systému VHS typ NV-G12 Panasonic (obr. 15), vybavený programovacím zařízením se zjednodušenou obsluhou na principu proužkového kódu. Chcete-li přístroj naprogramovat, nemusíte pracně volit tlačítka své požadavky. Do malého snímače a vysílače kódů ve tvaru sondy (je položena na přístroji vlevo) nejprve zaznamenáte požadovaný program, a to tím, že na programovacích tabulkách, v nichž jsou vytiskeny číslo kanálu, datum, čas začátku a konce požadovaného záznamu a jím přiřazené skupiny čar, přejedete postupně hrotem sondy přes příslušné skupiny čárového kódu. Údaje se zaznamenají do paměti „sondy“. Pak namíříte předek sondy proti přijímači, umístěnému v pravé polovině přístroje, a stisknutím tlačítka přepíšete údaje z paměti sondy do paměti videomagnetofonu — jde zřejmě o přenos infračerveným paprskem.

Jak se Vám líbí?

E

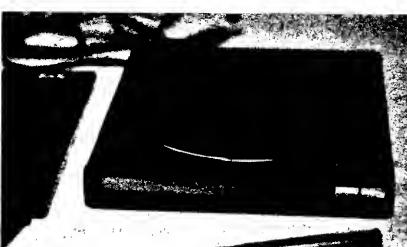
Obr. 15.

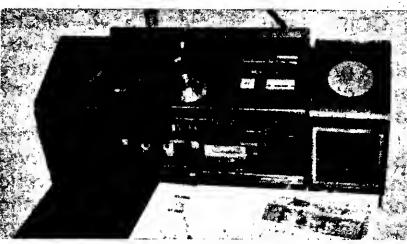
Obr. 14.

Obr. 9.

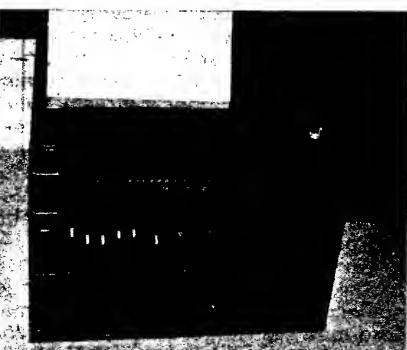
Obr. 10.

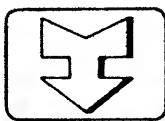
Obr. 11.

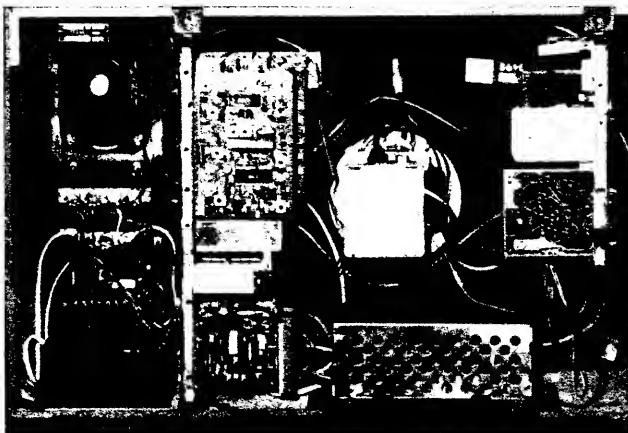
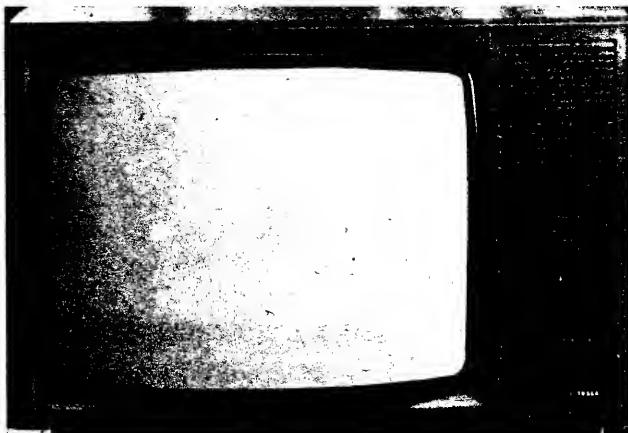
Obr. 12.

Obr. 13.

AMATÉRSKÉ RÁDIO SEZNA MUJE...

TELEVIZNÍ PŘIJÍMAČ

Celkový popis

Televizní přijímač TESLA Color 419 je stolní televizor pro příjem černobílého i barevného obrazu s úhlopříčkou obrazovky 56 cm. Jeho prodejní cena je 13 000 Kčs. Televizor umožňuje příjem obrazu jak v soustavě SECAM tak i v soustavě PAL a příjem zvukového doprovodu v obou normách OIRT i CCIR. Jeho zapojení je ve většině bodech shodné se zapojením televizního přijímače TESLA Color 416 (který má obrazovku o úhlopříčce 67 cm) a byl popsán v AR A1/87.

To znamená, že je rovněž vybaven pulsním napájecím zdrojem, dále kvaziparalelním zpracováním zvukového doprovodu a je u něho též zajištěno galvanické oddělení do sítě. Proto ani zde nečiní žádné potíže připojení vnější reproduktorové soustavy, sluchátek, či magnetofonu pro záznam zvukového doprovodu. Hlasitost ve sluchátkách lze i u tohoto přístroje řídit zvláštním regulátorem. Oproti typu 416 je tedy hlavní rozdíl především ve velikosti obrazovky a dále v tom, že tento přístroj není vybaven dálkovým ovládáním a že volba programů je zde realizována tlačítka obdobně jako u typu Oravan.

Ovládací prvky jsou soustředěny na čelní stěně. Volně přístupné jsou regulátory: AFC, jasu, barevné sytosti a hlasitosti, dále osm tlačítek předvolby vysílačů a síťový spínač. Ostatní prvky jsou pod dvěma víčky. Pod horním víčkem jsou regulátory kontrastu, hlasitosti ve sluchátkách, hloubek a výšek. Pod dolním víčkem pak nalezneme zásuvku pro připojení magnetofonu, sluchátek a vnějšího reproduktoru. Vedle nich je ještě vypínač vestavěného reproduktoru a vypínač AFC.

Na zadní stěně televizoru je souosá zásuvka pro připojení antény, která je společná pro všechna televizní pásma. Obdobně jako T.416, ani tento televizor není vybaven vstupem pro přímé připojení videomagnetofonu (tzv. vstup AV).

Videomagnetofon lze samozřejmě připojit do anténního vstupu.

Základní technické údaje podle výrobce

Obrazovka:	561QQ22.
Úhlopř. obrazovky:	56 cm.
Napájení:	220 V/50 Hz.
Rozměry:	68x42x46 cm.
Hmotnost:	29,5 kg.

Funkce přístroje

Jak již bylo řečeno, představuje tento přístroj variantu svého „většího bratra“ televizoru T 416. Má s ním tedy společných většinu předností i případných nedostatků. O nich bylo již podrobne hovořeno v popisu T 416.

To znamená, že i u tohoto přístroje je použito tzv. řiditelné AFC, které (ale spoř douláfám) další typy barevných televizorů již nebudu potřebovat. I zde chybí zásuvka pro přímé připojení videomagnetofonu, kterou, jak jsem se již vícekrát zmínil, nepovažuji sice za zcela nezbytnou, ale skutečnosti zůstává, že dnes celosvětově patří ke standardní výbavě všech televizorů. Naproti tomu je u tohoto přístroje zajištěno automatické zkrácení časové konstanty synchronizace rádkového rozkladu při provozu s videomagnetofonem podobně jako u televizoru Oravan a Mánes — tedy stisknutím posledního (osmého) programového tlačítka.

Při přepínání programových čísel se u T 419 nezobrazují tato čísla na obrazovce, což plně vyhovuje, protože pře-

pinání je realizováno tlačítky s optickou indikací.

Zkušený vzorek byl po technické stránce naprostě v pořádku a poskytoval velice dobrý obraz i dobrý zvuk. Zvukovému doprovodu by snad bylo možno vytknout pouze to, při větším zdůraznění hloubek dostává zvuk někdy trochu zaduněný charakter — tomu však lze snadno odpomoci tak, že hloubky ubereme. Bylo by ale vhodné do budoucnosti věnovat akustickému řešení více pozornosti tak, aby mohly být v plné míře využity výhody kvaziparalelního zpracování zvukového doprovodu.

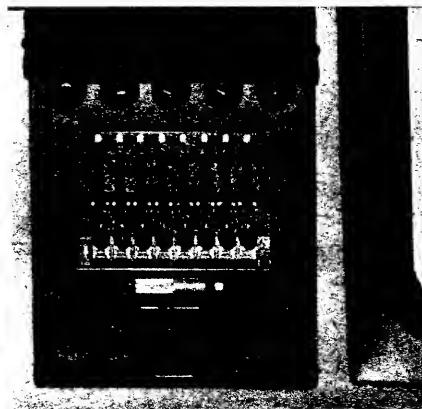
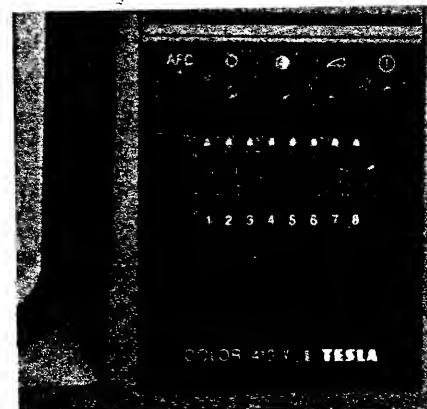
Vnější provedení

Po vnější stránce je televizor T 419 vyřešen celkem úhledně i když poněkud konzervativním způsobem. Ani zde by, myslím, nebylo na škodu věnovat do budoucnosti více pozornosti vlastnímu řešení a hledat modernější vzhled — v zahraničních katalozích je k tomu dostatek podnětů. Zákazník by nesporně uvítal i výběr vnějšího provedení.

V této souvislosti bych rád také upozornil, že zde používané typy obrazovek již v zahraničí prakticky vymizely a že většina výrobců již přešla na typy s obdélníkovým stříškitem (rozměry například 55, 63 či 70 cm). Bylo by vhodné nezůstat ani zde stát a co nejrychleji se přizpůsobit. Jinak s případným vývozem nelze počítat!

Vnitřní provedení a opravitelnost

Zde platí v podstatě vše, co bylo řečeno již v popisu televizoru T 416. Pokud bude k dispozici dostatek modulů a bude operativně zorganizovaná

jejich oprava po výměně, pak by opravy neměly činit mimořádné potíže, protože přístroj je po této stránce uspokojivě vyřešen.

Závěr

Televizor TESLA Color 419 je standardní přístroj pro menší bytové prostory, což potvrzuje i značný zájem o něj. Poskytuje velice dobrý obraz i zvuk, takže ho lze bez obav každému zájemci doporučit.

Smutné však je, že se v našich prodejnách (a to platí o všech barevných televizorech) objevuje jen tak

zřídka, že bez známostí si obyčejný smrtelník dokáže tuzemský barevný televizor koupit opravdu náhodně, když se v příslušné prodejně objeví právě v okamžiku, kdy několik kusů dostali. Musí ovšem mít u sebe příslušnou peněžní částku, protože než by si pro ni došel domů, televizory by opět byly beznadějně vyprodány.

Na můj dotaz výrobce odpověděl, že výrobní plán je trvale splňován a tak si kladou otázku, jak je možné, že například přijímače Oravan jsou zbožím, které některé prodejny již řadu měsíců vůbec neviděly. A pak se pozastavuje-

me nad problémy spekulativních nákupů s příplatky, které jsou však tímto stavem nejen logicky navozovány ale přímo provokovány. Uvítal bych v tomto směru vysvětlení kompetentních orgánů či organizací, čím je způsobeno, že, ač se plní plán, je stále katastrofální nedostatek barevných televizorů (ale spoj v pražské oblasti). Argumentace zvětšeného zájmu v žádném případě neobstojí, protože, jak jsem již řekl, řada prodejen dostává tyto přístroje jednak naprosto zřídka, jednak ve zcela zanedbatelných množstvích, která jsou za hodinu prodána. — Hs —

K TESTU STEREOFONNÍHO PŘIJÍMAČE TESLA 820 A

Vyhovujeme přání náměstka pro technický rozvoj k. p. TESLA Bratislava ing. Luboše Tůmy, který nás dopisem ze dne 14. 4. 1987 požádal o uveřejnění komentáře hlavního konstruktéra přijímače TESLA 820 A ing. Kaliarika k testu tohoto přístroje, otištěnému v AR A3/87. Text zaslávaného komentáře otiskujeme v plném a nezkráceném znění.

V článku AR č. 3/87, v ktorom bol uvedený popis prijímača 820 A, sa nachádza aj niekoľko nepodložených príponiek. Považujem za potrebné uviesť ich na správnu mieru.

Výrobco bolo vytýkané označenie Hi-Fi. Pokiaľ nebola pre stereofónne RP platná čs. akostná norma, ktorá by stanovovala ich parametre, vlastnosti Hi-Fi prijímačov boli odvozované od normy DIN 45 500, ktorá Ich stanovuje. Takto v nedávnej minulosti na základe schválených TP s odvolávkou na normu DIN boli vyrábané Hi-Fi prijímače a tuneri 813 A, 814 A, 816 A, 3603 A a ďalšie. Prijímač 820 A ich v plnom rozsahu aj v rámci tolerančných rozptylov súčiastok tiež plní a v mnohých parametoch prekračuje, i keď sa posudzuje podľa platnej čs. akostnej normy. Z tohoto dôvodu nesie označenie Hi-Fi.

Na posudzovanie a stanovovanie parametrov stereofónnych prijímačov sa od r. 1982 v plnom rozsahu vzťahuje ČSN 36 7303 a výrobca je povinný stanoviť technické podmienky tak, aby boli v plnom súlade s jej požiadavkami pre skupinu, do ktorej bude pripravovaný výrobok zaradený. V neprenosných typoch táto norma rozlišuje 4 parametrovou skupinu. Ve VKV časti prijímač 820 A odpovedá vlastnosťami skupine 2, pričom viaceru parametru odpovedá 1. skupine. Parametre ní časti je výrobca povinný zabezpečovať a predpisoval tiež podľa ČSN 36 7303 — Rozhlasové prijímače, požiadavky akostné. Pritom v článku spomínaná ČSN 36 7420 vo svojej úvodnej časti jednoznačne hovorí, že na ní zosilňovače rozhlasových prijímačov (podobne aj na magnetofóny a gramofóny) sa norma vzťahuje len ustanoveniami, ktoré popisujú metodiku ich merania. Parametre ní časti odpovedajú skupine 2, ČSN 36 7303, čo je v TP výrobku uvádzané. Nemožno preto súhlasiť s nesprávnym použitím normy a hodnotením podľa nej.

Použitý priebeh regulácie hlasitosti vychádza z doporučovaného aplikáčného zapojenia výrobku, s lineárnym priebehom potenciometra. Je základnicky nezvyklý, ale neodporuje

norme, ani TP. Riešením tohoto problému sme sa zaobrali a je do výroby zabezpečované riešenie s využitím regulačného potenciometra s exponenciálnym priebehom. Dostupnosť vhodného potenciometra na čs. trhu je od 1. 1. 1988. Prijímač bol konštruovaný podľa platných čs. noriem. Vyhovuje i ďalším, platným v iných krajinách, overovaných známymi čs. výskumnými ústavmi. Hodnotený je autorizovanými čs. skúšobnými, k tomu poverenými ústavmi. Nie je preto na mieste znehodnocovanie jeho vlastností spôsobmi, ktoré boli použité a vychádzali z iných kritérií. Výrobky typu prijímača 820 A a doteraz všetky vyrábané Hi-Fi prijímače sú charakterizované nízkymi ročne vyrábanými množstvami. Je preto snahou výrobcu hospodárne využívať hotové zariadenia pre rôzne typy, s optimalizovaním resp. minimalizovaním potrieb na nové přístroje a zariadenia vo výrobe a primeranou dedičnosťou v obvodovej technike, vychádzajúc zo súčiastkovej základne a súčasného stavu jej zabezpečovania pre oblasť spotrebnej elektroniky v krajinách RVHP. Tá súčasne odzrkadluje aj možnosti dosiahnutia určitého stupňa parametrov výrobku, v hodnotách typických, zaručovaných, jeho výbavy atď.

Cena výrobku bude vždy tou dôležitou otázkou, ktorá zaujíma výrobcu i spotrebiteľa. Tvorba ceny sa odvíja predovšetkým z vlastných materiálových nákladov, miedz a ďalších položiek. Uskutočňuje sa podľa platných predpisov pre túto oblasť. Rozpis návrhu VOC výrobku je predkladaný a schvalovaný na Federálnom cenovom úrade. URP 820 A materiál predstavuje z VOC takmer 65 %, mzdy 3,9 %. Vysoký podiel nakupovaného materiálu s pevnými cenami naznačuje, že cennotvorba výrobku má mnohé podmieňujúce súvislosti, ktoré v mnohom nie sú ovplyvniteľné finálnym výrobcom.

Záverom treba poznamenať, že o záujmy zákazníka a každého spotrebiteľa sa výrobca stará poskytovaním záruky v zmysle dohodnutých TP na výrobok a bezplatne mu poskytuje služby a opravy počas záručnej doby.

S velice smíšenými pocity jsem si přečetl tento komentář. Je totiž velice smutné, když pro nevyhovující či dokonce špatné vlastnosti svého produktu hledá jeho výrobce za každou cenu nějaké ospravedlnění, v němž se snaží dokázat, že tyto nedostatky nejsou právně napadnutelné. Přitom však musí být každému naprostě jasné, že zařízení nejvyšší jakostní třídy nemůže mít na konci roku 1987 zaručovaný

odstup jen 50 dB, když kvalitní magnetofony v téže době dosahují odstup kolem 70 dB a přehrávače CD u nás již také prodávané, až 90 dB.

Marně jsem se snažil přesvědčit výrobce, že mám námitky k interpretaci příslušné normy, která pro zesilovače rozhlasových přijímačů připouští jen 50 dB odstup. Domnívám se totiž, že je zcela nelogické a pro zákazníka vysloveně nesprávné, posuzovat takto i zesilovač této kombinace, která předpokládá, že zesilovačová část bude samozřejmě používána jako zcela samostatný díl i pro jiné zdroje signálu — k čemuž má zákazník od výrobce k dispozici příslušný počet přepínatelných vstupů. Škoda jen, že se výrobce ve svém komentáři zcela vynul otázce, jak se staví k porovnání odstupu tohoto přístroje s výrobkem dvacet let starým. K tomu bych chtěl pouze dodat, že by i některé čtyřicet let staré elektronkové přístroje v tomto parametru T 820 A předstihly.

Připadá mi dále nevhodné, aby pracovník redakce radil pracovníkům konkernového podniku, ale protože se všeobecně doporučuje tak zvaná konstruktivní kritika, řeknu i zde svůj názor. Každému amatérovi, pracujícímu v oblasti nízkofrekvenční techniky je již řadu let jasné, že integrované obvody použité jak v zesilovači T 710, tak i v T 820, se pro přístroje vyšší jakostní třídy právě pro zmíněné nevyhovující parametry nehodí. Toho si po zkušenostech s T 710 musel být vědom i výrobce.

Celou záležitost bylo jistě možno řešit více způsoby. Ten nejideálnější byl nesporně takový, že by byly oba integrované obvody (A273 a A274) nahrazeny diskrétními prvky, případně vhodnými operačními zesilovači. To by sice vedlo k nutnosti použít tandemové potenciometry k regulaci hlasitosti, korekci hlobubek a výšek a též regulaci vyvážení, ale zmíněné problémy by se vůbec nevyskytly. Dalším kompromisním zásahem by bylo ponechat ve funkci pouze obvod pro ovládání tónových korekcí (A274) a namísto obvodu pro regulaci hlasitosti a vyvážení (A273) zapojit opět diskrétní prvky, přičemž řízení hlasitosti by bylo až za A274. Konečně existuje i třetí, méně elegantní způsob, který by celé zapojení ponechal v původním stavu, pouze u A273 by byl zajištěn konstantní zisk a hlasitost by byla řízena opět běžným tandemovým potenciometrem s logarithmic-kým průběhem až za oběma IO.

Výrobce však byl zřejmě veden snažou co nejvíce svou situaci zjednodušit a využít dědičné prvky a principy, což připouští i ve svém komentáři, bohužel však na úkor kvality výrobku a tedy i zákazníka.

Cekat až subdodavatel bude scho-pen dodat potenciometr s exponenciál-

ním průběhem — viz text komentáře — považuji za řešení nevyhovující. Jenak proto, že nejsem přesvědčen o tom, že použitím potenciometru s exponenciálním průběhem bude možno zajistit logaritmicky probíhající nárůst zisku tak, jak jsou uživatelé těchto přístrojů po léta zvyklí, dále pak proto, že se touto úpravou na nevyhovujícím odstupu signálu od šumu naprosto nic nevyřeší. Smutně je (jak vyplývá z textu komentáře), že o obou kritizovaných skutečnostech výrobce ví, a přesto se je u svého špičkového přístroje ani nepokusil před jeho uvedením na trh odstranit nebo alespoň zlepšit.

K závěrečnému odstavci komentáře, kde se připomíná péče výrobce o jeho výrobky během záruční doby, bych rád upozornil, že tato povinnost vyplývá pro všechny výrobce ze zákona a zdůrazňování této zákonné povinnosti, jako kdyby to byl klad podniku, působí poněkud trapně.

—Hs—

NOVINKY V TV TECHNICE

V letošním roce přináší na trh firma GRUNDIG dvě pozoruhodné novinky a to „obří“ televizory s typovým označením Jumbo a Jumbo Baby. Oba jsou osazeny obrazovkami v klasickém provedení, přičemž úhlopříčka televizoru Jumbo je přibližně 95 cm, televizoru Jumbo Baby pak asi 82 cm. První z obou přístrojů je určen spíše pro profesionální využití, například v hotelích, studiích či při konferencích, druhý pak předpokládá použití i v běžných domácnostech. Podnět k výrobě podobných přístrojů přišel ze Spojených států, kde se obdobných přístrojů prodalo za minulý rok více než čtvrt miliónu.

Velikost použité obrazovky se pochopitelně projevuje jak v konstrukci celého přístroje, neboť samotná obrazovka televizoru Jumbo váží přibližně 50 kg, tak i v ceně. Rozměry tohoto televizoru jsou 106 x 111 x 59 cm a celková hmotnost 125 kg. Přesná prodejní cena není dosud známa, avšak odhaduje se na více než 8000,— DM. Pro soukromníka tedy výdaj nemály.

Menší přístroj, Jumbo Baby (s úhlopříčkou 82 cm) bude pochopitelně nejen menší, ale také levnější. Jeho cena by neměla přesáhnout 4000,— DM. V přístroji jsou již sériově vestavěny obvody pro příjem videotextu, obsahuje i obvody CTI a samozřejmě je ve stereofonním provedení. Novinkou je obvod, který zdvojnásobuje kmitočet snímkového rozkladu na 100 Hz čímž, podle výrobce, se prý zcela odstraní jakékoli kmitání obrazu. Paměť s kapacitou 3 Mbit umožní „zmrazit“ libovolný obraz televizního vysílání (podobně jako stojící obraz při reprodukci z videomagnetofonu, ale pochopitelně v lepší kvalitě).

Stejné obvody mají být uplatněny i v novém televizoru řady Monolith s typovým označením Profitext, který používá zatím běžnou obrazovku o úhlopříčce 70 cm. Díky uvedeným zlepšením se pochopitelně zvýší i prodejní cena tohoto přístroje, která se odhaduje nad 3000,— DM.

—Hs—

JAK NA TO

AMATEURSKÁ VÝROBA PLOŠNÝCH SPOJŮ

Postup používám již několik let s dobrými výsledky. Používám roztoky, které jsou obsaženy v soupravách pro výrobu plošných spojů 0186 a 0286 společně s technickými nebo šablonovými pery. Začal je koncem roku 1986 vyrábět Koh-i-noor závod 3 v Dačicích a dodává je prostřednictvím prodejen TESLA. Na přiloženém fotografii (obr. 1) jsou obě provedení souprav. Liší se pouze v použitých perech pro nanášení krycí vrstvy. První obsahuje tři kusy šablonových per s různým průměrem trubičky, určující výslednou šířku stopy krycího roztoku a stojí 29 Kčs. Druhá obsahuje dvě technická trubičková pera pro šířku stopy krycí vrstvy 0,7 a 1,0 mm a stojí 55 Kčs.

Nejdříve si zhotovím kopii obrazce plošných spojů na papír, do kterého „zabalím“ cuprextitovou desku žádaného rozměru a v pájecích bodech vyvrátám otvory přes papír do desky. Potom rozbalím papír, očistím desku čisticím roztokem ze soupravy a podle předlohy nakreslím obrazec plošného spoje trubičkovým perem, naplněným červeným kreslicím roztokem ze soupravy. Po zaschnutí (10 až 15 minut) leptám obrazec plošných spojů tak, že desku položím na hladinu kresbou dolů do roztoku chloridu železitěho. Deska musí plavat na hladině. Leptání trvá 15 až 20, při ohřátí chloridu na 35°C asi 10 minut. Pak desku opláchnu vodou a nechám uschnout.

Nanesenou barvu z desky ne-smívám, neboť jednak chrání měď proti oxidaci a navíc obsahuje pájecí prostředky, takže pájitelnost plošných spojů je výborná. V případě potřeby lze barvu umýt např. lihem i jinými redidly.

Tento způsob výroby používáme rovněž v radiotechnickém kroužku mládeže při DPM v Dačicích s výbor-

nými výsledky. Potřebné desky s plošnými spoji jsou si děti schopny zhotovit samy a ve velmi krátké době.

Věroslav Tůma

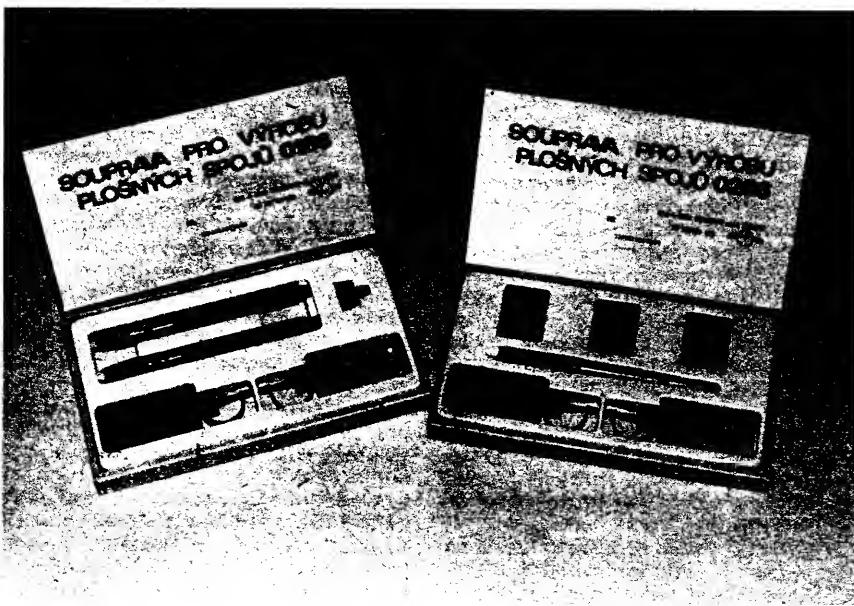
Ke vstupní jednotce VKV z AR A5/85

V souvislosti s uveřejněním mf zesilovače k uvedené vstupní jednotce (AR A5/85) bych rád zveřejnil úpravy, které jsem navstupní jednotce udělal, aby měla parametry, odpovídající použitému vstupnímu tranzistoru, především při použití tranzistoru BF981.

1. Vypustil jsem C30 a L1. K anténě jsem vstupní obvod navázal jedním závitem na dolním konci L2.
2. Změnil jsem odpory rezistorů R2 na 0,47 MΩ a R3 na 100 kΩ (pro BF981).
3. Upravil jsem spoje na desce s plošnými spoji v souvislosti s přemísťením T1 těsně k přepážce. Mechanicky jsem odstranil spoje G1-R2, R2-C4, C-R8 a výběžek k emitoru T1. Vyvratal jsem nové díry pro T1 tak, aby díra pro C byla těsně vedle díry pro R8, s níž je propojen. V přepážce je třeba vyvratit novou díru pro vývod kolektoru. Přívozy k G1 a G2 zhotovíme z co nejkratších vodičů. Plošku původního propojení C3, G2, R4, R1 rozdělíme na dvě části. R1, R4 propojíme krátkým spojem s G2 tranzistoru. G2 uzemníme kondenzátorem 4,7 nF těsně na přepážku, R2 přemísťme do původních děr pro G1 a G2. Plošku C3, R2 propojíme rezistorem 10 kΩ s napájením v bodě R6. R6 přemísťme na stranu spojů.
4. Na cívce L2 zhotovíme odbočku na třetím závitu pro připojení R8. Tuto cívku přemísťme asi o 2 mm směrem k L3. I po této úpravě je vazba dostačně volná.
5. Do série s D7 zapojíme kondenzátor $C_s = 220 \text{ pF}$. Anodu D7 uzemníme rezistorem 47 kΩ. S ohledem na teplotní součinitel KB109G volíme C_s typu TK 774.

Takto upravená vstupní jednotka má zisk 34 dB, v celém rozsahu AVC se nemění propustná křivka ani naladění. Zisk se zmenšuje vlivem nesouběhu max. o 2 dB, šumové číslo v pásmu CCIR je max. 2 dB.

Ing. Karel Rož

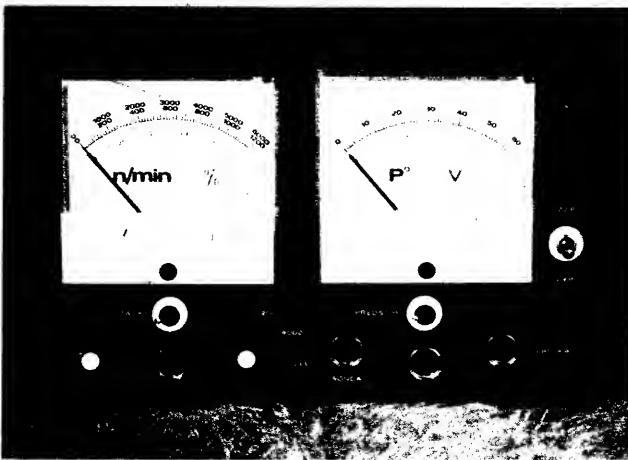

Obr. 1. Soupravy vyráběné v dačickém závodě Koh-i-nor

MOTORTESTER

Ing. Ivan Pazderský, OK1DQC

Rozhodl jsem se navrhnut a zkonstruovat testovací přístroj pro seřizování zapalovací soustavy automobilů. V dostupné literatuře jsem nenalezl zapojení, které by mi po všech stránkách vyhovovalo, neboť většina publikovaných strobskopů vyžadovala, aby byly na bloku motoru vyznačeny rysky, odpovídající úhlovému natočení klikového hřídele. Přístroj, který je zde popisován, požaduje pouze jedinou rysku a to označení horní úvraté pistu prvního válce. To je splněno u všech v úvahu přicházejících vozů. Úhel předstihu je pak čten na stupni měřidla přímo ve stupních.

Popis přístroje

Přístrojem lze kontrolovat a seřizovat čtyřdobé (i dvoudobé) zážehové automobilové motory. Udaje jsou platné bez ohledu na počet válců a není nutné nic přepínat ani přepočítávat údaj na stupnici.

Technické údaje

Úhel sepnutí kontaktů: 0 až 100 %.

Napětí palubní síť: 10 až 15 V

Napětí palubní sítě 12 až 15 V
(potlačená nula).

Předstih zážehu: 0 až 60°

Přístroj je napájen ze sítě, neboť napájení z akumulátoru automobilu se mi jeví jako neúčelné. Motor seřizujeme v naprosté většině případů v dosahu světelné sítě a měnič bývá většinou nejchoulostivější částí stroboskopu. Celkové schéma zapojení motortestera je na obr. 1. Nejdříve se

však seznámíme s jednotlivými částmi celého zařízení.

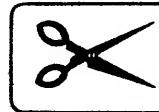
Měřič úhlu sepnutí kontaktů

Napětí z kontaktů přerušovače se přivádí na filtrační a tvarovací obvod R1, C1, D1, D2, R2, C2 a R3 na tranzistor T1, který obrací fázi o 180° tak, aby nulová výchylka na měřidle odpovídala nulovému úhlu sepnutí. Tranzistor T2 je emitorový sledovač, v jehož emitoru je potenciometr R6, kterým se před měřením nastaví plná výchylka (100 %). Kapacita C3 je optimalizována pro měřidlo 100 μA tak, aby ručka nekmitala, ale aby bylo možno měřit při co největších otáčkách nebo při větším počtu válců.

Voltmetr

Vyzkoušel jsem různá zapojení s potlačenou nulou včetně můstkových, ale jako nejlepší se mi osvědčilo jednoduché zapojení se Zenetrovou diodou v sérii s měřidlem.

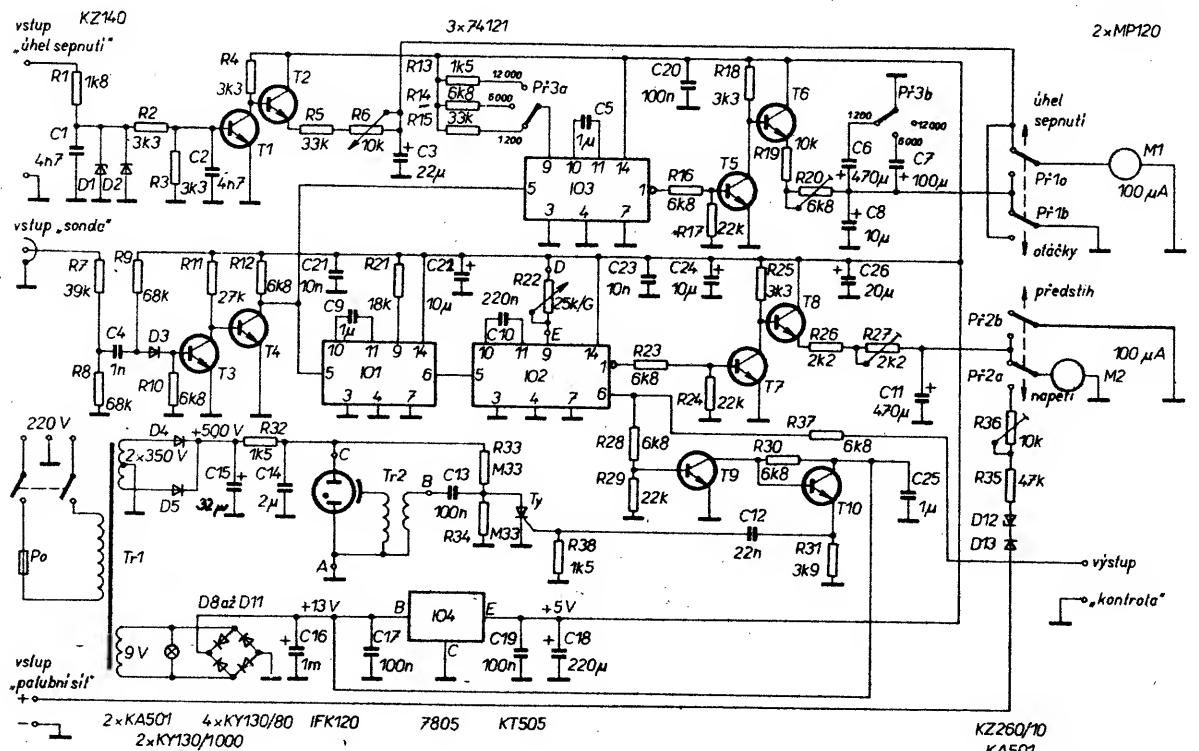
VYBRALI JSME NA
OBÁLKA

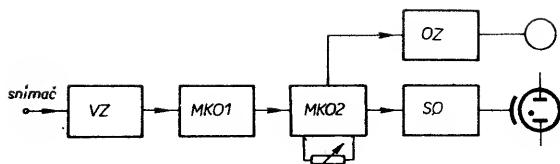
Dolní mez je dána součtem úbytků na D12 a D13, horní mez se nastavuje trimrem R36 na 15 V. Dioda D13 chrání měřidlo při přepolování. Stupnici je však nutno nakreslit pro určitou diodou D12, kterou v zapojení použijeme. Voltmetrovou část používáme k nastavování regulátoru napětí a nebo k měření napětí akumulátoru.

Otáčkoměr

V zapojení otáčkoměru jsem použil monostabilní klopný obvod s UCY74121. Vstupní impulsy jsou odebírány indukčním snímačem z vysokonapěťového kabelu prvního válce. Toto řešení má oproti

Obr. 1. Schéma zapojení

Obr. 2. Princip měření předstihu

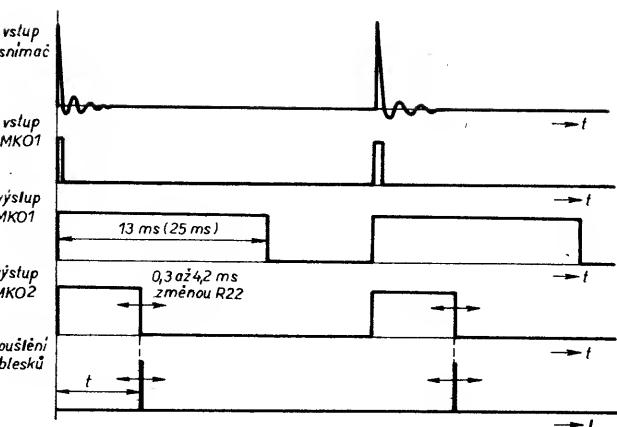
snímání impulsů z přerušovače tu výhodu, že není třeba přepínat rozsahy pro různý počet válců. Přes tvarovač a vstupní zesilovač s T3 se signál vede na T4, na jeho kolektoru jsou už impulsy v úrovni TTL vhodné ke zpracování v integrovaném obvodu IO3. Z výstupu IO3 je přes tranzistor T5 a emitorový sledovač T6 připojeno měřidlo M1, které měří střední hodnotu výstupního signálu úměrnou počtu otáček motoru. Pro každý rozsah je paralelně k měřidlu připojen integrační kondenzátor (C6, C7 a C8) tak, aby ručka nekmitala. Kapacity jsou optimalizovány opět pro měřidlo 100 μ A. Odpor R13 a R15 je třeba přesně nastavit tak, aby při přepínání rozsahů souhlasila stupnice.

Princip měření předstihu

Pro pochopení principu měření předstihu je třeba ujasnit si časové poměry při práci čtyřdobého čtyřválcového motoru. Pro vykonání všech čtyř pracovních dob (pro jeden válec) je třeba dvou otáček klikového hřídele. Jedna doba tedy odpovídá otočení hřídele o 180°. K zažehnutí směsi svíčkou dochází mezi druhou a třetí dobou a to jednou za cyklus. Jiskra tedy přeskocí jednou za dvě otáčky klikového hřídele. U čtyrválcového motoru se tedy kontakt přerušovače rozpojuje dvakrát za jednu otáčku klikového hřídele.

Předstih měříme na prvním válci a proto se další výklad bude vztahovat k tomuto válci. Princip měření je naznačen na obr. 2. V okamžiku přeskoku jiskry se ve snímači indukuje napěťový impuls, který je zesílen a převeden na úroveň TTL ve vstupním zesilovači VZ. Náběžnou hranou tohoto impulsu je spouštěn MKO 1, a tím MKO 2. MKO 1 má pouze ochrannou funkci, což bude vysvětleno později. Časová konstanta MKO 2 je nastaviteľná potenciometrem, který je umístěn na tělese stroboskopické lampy. Spouštěcí obvod SO reaguje jen na sestupnou hranu MKO 2 a stroboskopická lampa zableskne až po odeznamení času, na který je MKO 2 nastaven. Při měření záměrně zpožďujeme potenciometrem záblesk lampy do doby, kdy pistole prochází horní úvrati a zárez na řemenici se kryje s ryskou horní úvrati na bloku motoru. Průběhy signálů jsou na obr. 3.

Obr. 3.
Průběhy signálů
při měření
předstihu

K indikaci úhlu předstihu přímo na měřidle se využívá skutečnosti, že pro určité otáčky motoru je doba zpoždění MKO 2 právě úměrná úhlu předstihu. Perioda signálu na výstupu MKO 2 se rovná 720° otočení klikového hřídele a proto stačí měřit střední hodnotu tohoto signálu a měřidlo ocejchovat přímo ve stupních předstihu.

Měřič předstihu zážehu

Impulsy ze snímače se vedou na zesilovač a tvarovač s T3 a T4 jako u otáčkoměru. Náběžnou hranou impulsu je spouštěn MKO 1, jehož úkolem je překýt časové dobu od skončení zpoždění MKO 2 do příchodu dalšího vstupního impulsu a zabránit tak nežádoucímu spouštění MKO 2 případnými rušivými signály na vstupu. Časová konstanta MKO 1 byla stanovena asi na 13 ms a závisí na ní maximální otáčky při kterých je ještě možno měřit. Časová konstanta MKO 2 závisí na C10 a R22 a je proměnná asi od 0,3 do 4,2 ms. Rezistor R22 je zapojen tak, aby jeho logaritmický průběh pokud možno linearizoval závislost doby t na natočení potenciometru.

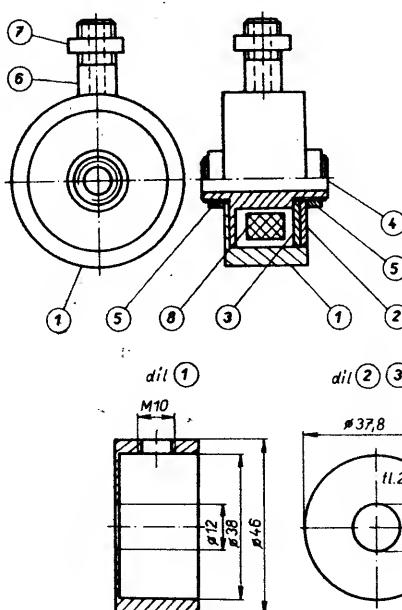
Z výstupu Q integrovaného obvodu IO2 se přes T7 a T8 vede

výstupní signál na integrační kondenzátor C11 a měřidlo M2, které měří střední hodnotu signálu z MKO 2. Z výstupu Q IO2 se při sestupné hraně přes T9, T10 a C12 spíná tyristor Ty a kondenzátor C13 se vybijí do primárního vinutí Tr2. Tento kondenzátor se před tím nabil z děliče R33 a R34. Na sekundární vinutí Tr2 se indukuje vysokonapěťový impuls, který zapálí výbojku. Zdroj vysokého napětí tvoří diody D4 a D5 (popřípadě můstkově zapojené D4 až D7, jestliže máme transformátor bez obložky) a dále C15, R32 a C14.

Napájení ostatních obvodů (5 V) je zajišťováno integrovaným obvodem IO4, pouze spouštěcí obvod tyristoru je napájen přímo z usměrněného a vyhlazeného napětí 13 V. Zabráníme tak pronikání napěťových impulsů vznikajících při spínání tyristoru do obvodu napájení 5 V. Mechanická sestava snímače je na obr. 4.

Oživení a nastavení

Pro oživení a nastavení je nevhodnější čítač, dále pak generátor TTL a přesný voltmeter (nejlépe číslicový). Místo čítače lze v nouzi použít i osciloskop s dobře ocejchovanou časovou základnou. Pak do vstupu

Poz.	Název	Materiál	Poznámka
1	Tělo snímače	Mosaz ø46/22	Povrch vyleštít
2	Víčko snímače	Mosaz ø38/2	Povrch vyleštít
3	Víčko jádra	Silon ø38/2	
4	Jádro	Silon ø38/34	
5	Matice M12		nízká
6	Svorník dutý	Mosaz, ocel M10 × 25	díra ø5, vnější závit naříznut
7	Matice M10		nízká
8	Toroid s vnitřním	viz text	

Obr. 4. Sestava snímače

„kontrola“ připojíme čítač, nebo osciloskop. Nejdříve budeme nastavovat otáčkoměr. Na desku s plošnými spoji proto zapojíme jeden z rezistorů R13 až R15, například R14. Přepínač Př3 přepneme na rozsah 6000 ot/min a na generátoru nastavíme kmitočet, který těmto otáčkám odpovídá podle vztahu

$$f = \frac{n}{120} \quad [\text{Hz; ot/min}]$$

kde f je kmitočet a

n počet otáček za minutu.

Vhodnější je však pracovat v časové oblasti a namísto kmitočtu měřit převratnou hodnotu — délku periody. Namísto výše uvedeného vztahu budeme proto počítat s jeho převratnou hodnotou, takže 6000 ot/min odpovídá perioda 20 ms.

Na čítači připojeném na konektoru „kontrola“ tedy musíme přečíst 20 ms (nastavujeme kmitočtovým generátorem TTL). Trimrem R20 nastavíme pak ručku měřidla na plnou výchylku. Stupnice je lineární. Kdo chce, může ale postupným čtením nastavit stupnice přesně podle generátoru a čítače.

Pak přepneme na rozsah 1200 ot/min a paralelním kombinováním rezistorů nastavíme R15. Pro 1200 ot/min odpovídá délka periody 100 ms. Otáčkoměr je tímto postupem nastaven.

Měříč úhlu sepnutí kontaktů očejchujeme tak, že potenciometrem R6 (umístěným na předním panelu přístroje) nastavíme při nezapojené měřicí šňůře plnou výchylku 100 %. Stupnice je rovněž lineární, ale kdo by měl k dispozici generátor s nastavitelnou střídou, může si stupnici nakreslit, případně zkontovalovat opět pomocí čítače.

Voltmetr nastavíme tak, že nejprve vybereme takovou diodu D12, aby při napětí 10 V na vstupu již byla patrná výchylka měřidla. Plnou výchylku měřidla pak nastavíme pro 15 V trimrem R36. Stupnici nakreslíme nejvýhodněji podle přesného číslicového voltmetu.

Při cejchování měřiče předstihu připojíme na vstup pro indukční snímač generátor a čítačem (nebo osciloskopem) kontrolujeme signál za MKO 1, tedy na vývodu 6 integrovaného obvodu IO 1. Délka impulsu musí být asi 13 ms a při přelaďování generátoru se nesmí měnit. Komu stačí měřit předstih jen do 4000 ot/min (což u většiny vozidel plně postačuje), je vhodnější zvětšit ochrannou dobu rezistorem R21 asi na 25 až 30 ms. Tomu odpovídá odpor $R21 = 33 \text{ k}\Omega$.

Jestliže je vše v pořádku, připojíme čítač nebo osciloskop do konektoru „kontrola“ a na generátoru nastavíme kmitočet odpovídající periodě 40 ms (otáčkoměr ukazuje

3000 ot/min) a otáčíme potenciometrem R22. Délka impulsu se musí měnit v rozmezí 0,3 až 4,2 ms, což můžeme v případě potřeby měnit změnou kapacity C10. Při cejchování postupujeme podle následující úvahy. Při 3000 ot/min je doba mezi dvěma záblesky 40 ms a to odpovídá $\phi = 720^\circ$ otočení klikového hřídele. Pak pro délku impulsu MKO 2 platí

$$t = T \frac{\phi}{720} \quad [\text{ms; ms, } ^\circ]$$

kde t je délka impulsu v ms,

T délka periody v ms,

ϕ úhel ve stupních.

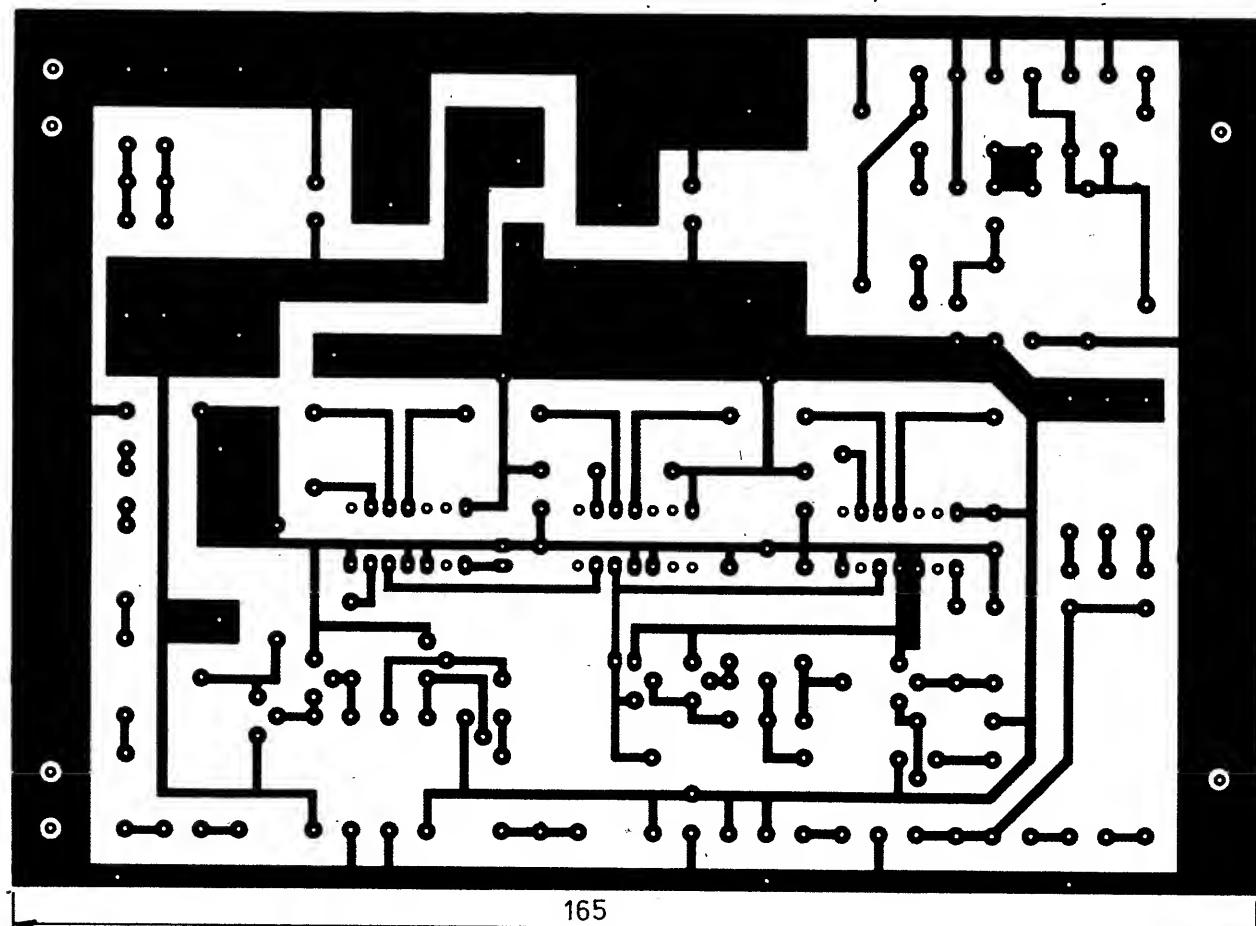
Pro zmíněných 3000 ot/min bude 60° odpovídat 3,33 ms, 30° 1,66 ms atd. Stupnice je opět lineární.

Nyní změříme vysoké napětí na výbojce. Jestliže je i zde vše v pořádku, musíme výbojku odpálit krátkým zkratem anody tyristoru na zem. Pro kontrolu můžeme ještě odpojit R28 od IO2 a na R28 přivést signál z generátoru TTL s periodou asi 2 sekundy. Výbojka musí zblesknout pouze na sestupnou hranu signálu.

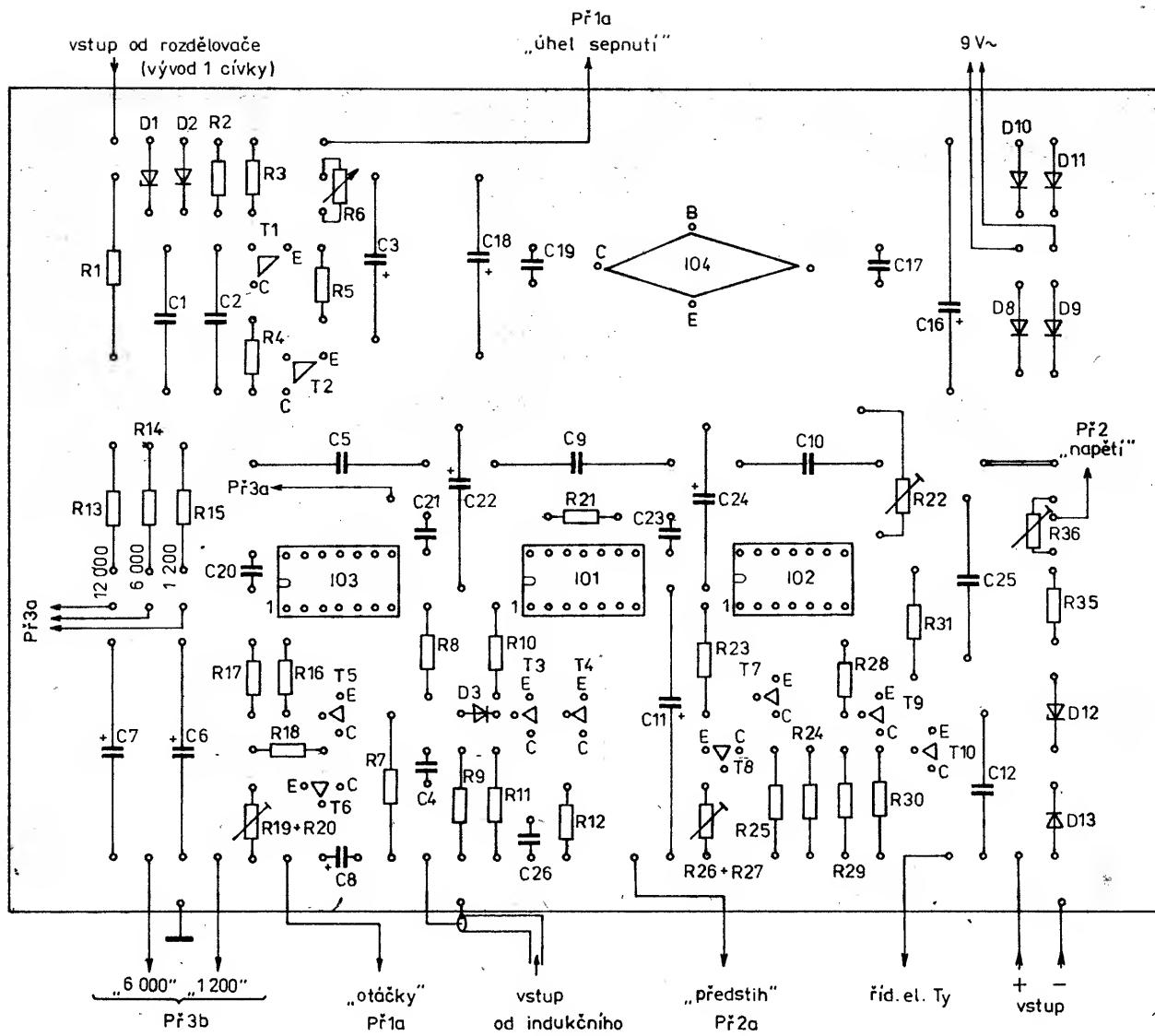
Definitivně nastavíme všechny rozsahy trimry R20, R27 a R36 až po konečném sestavení přístroje.

Mechanická konstrukce

Všechny součástky jsou na třech deskách s plošnými spoji (obr. 5 až 7).

Obr. 5. Deska V42 s plošnými spoji základní sestavy

Seznam součástek

Rezistory (TR 212, TR 151)

R1	1,8 kΩ, TR 153
R2 až R4, R18	-
R25	3,3 kΩ
R5	33 kΩ
R6	10 kΩ, TP 190
R7	39 kΩ, TP 152
R8, R9	68 kΩ
R10	5,6 kΩ (podle vst. citl.)
R11	27 kΩ
R12, R16, R23	-
R28, R30, R37	6,8 kΩ
R13	1,5 kΩ (viz text)
R14	6,8 kΩ (viz text)
R15	33 kΩ (viz text)
R17, R24, R29	22 kΩ

R19	10 kΩ	C6, C11	500 µF, TE 982	Ty	KT505
R20	6,8 kΩ, TP 195	C7	100 µF, TE 984	D1	KZ140
R21	18 kΩ	C8, C22, C24	10 µF, TE 984	D2, D3, D13	KA501
R22	25 kΩ/G, TP 170	C10	220 nF, TC 215	D4, D5	KY130/1000
R26	2,2 kΩ	C12	22 nF, TC 215	D8, D9	-
R27	2,2 kΩ, TP 195	C13	100 nF, TC 276	D10, D11	KY130/80
R31	3,9 kΩ	C14	2 µF, , TC 485	D12	KZ260/10
R32	1,5 kΩ, 5 W	C15	32 µF, , 500V	IO1, IO2, IO3	UCY74121
R33, R34	0,33 MΩ, TR 153	C16	1000 µF, TE 984	IO4	MA7805
R35	47 kΩ	C17, C19, C20	100 nF, , ker.	Ostatní součástky	-
R36	10 kΩ, TP 195	C18	200 µF, TE 984	M1, M2 měřidlo MP 120, 100 µA	-
R38	1,5 kΩ,	C21, C23	10 nF, ker.	Tr1	viz text

Kondenzátory

C1, C2	4,7 nF, svítek
C3, C26	20 µF, TE 984
C4	1 nF, ker.
C5, C9, C25	1 µF, TC 215

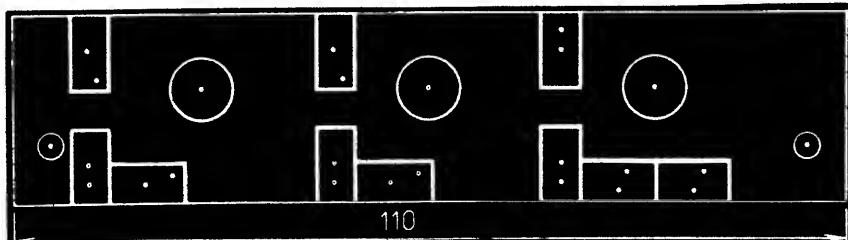
Polovodičové prvky

T1, T2	-
T4 až T9	KSY62B
T3	KC509
T10	KF508

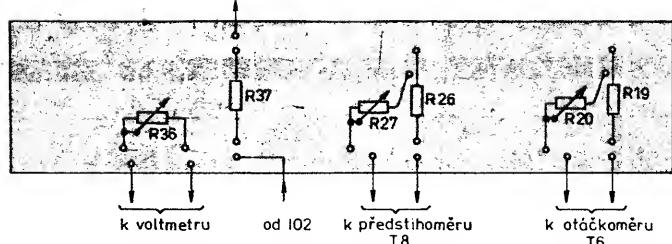
Ostatní součástky
M1, M2 měřidlo MP 120, 100 µA
Tr1 viz text
Tr2 kostička viz obr. 8
prim. 20 závitů ø 0,3 mm,
sek. 2000 závitů ø 0,05 mm.
výbojka IFK 120 nebo jiná

Na hlavní desce, která obsahuje většinu součástek je distančními sloupkami 17 mm uchycena druhá deska nesoucí nastavovací trimry. Třetí deska obsahuje vysokonapěťový zdroj 500 V a tyristorový spouštěč pro výbojku. Síťový transformátor je navinut na jádru EI 25 a má dve sekundární vinutí: 2 x 350 V a 9 V. S výhodou lze použít vhodný starý transformátor z elektronkových přijímačů. Namísto 9 V může být bez zmen v zapojení použito i napětí 6,3 V.

(Dokončení na str. 259)

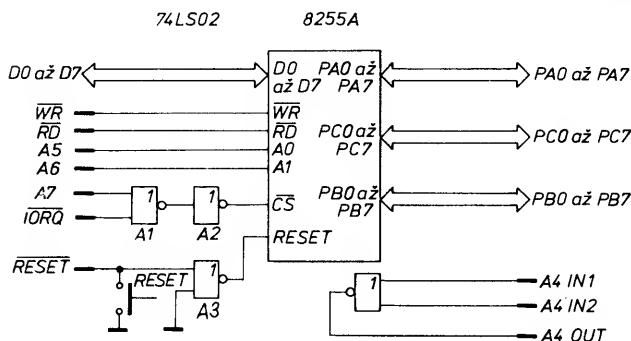

Obr. 6. deska V43 s nastavovacími trimry

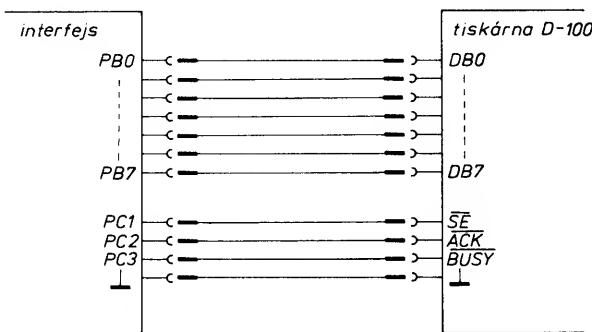

mikroelektronika

Obr. 1. Schéma interfejsu k tiskárně

Obr. 2. Připojení tiskárny k interfejsu

TISKÁRNA D100 A ZX SPECTRUM

Ing. Pavel Formánek

V poslední době se do ČSSR začala dovážet z PLR tiskárna D-100. Tato tiskárna svým řešením i svými možnostmi představuje jeden z nejlepších výrobků ze zemí RVHP. Celá tiskárna je řízena jednočipovým mikropočítačem typu 8035 a proto mohla být mechanika zredukována na minimum. Vše obstará program řídící dva krokové motory a magnety tiskové hlavy. Tiskárna umožňuje tisknout několika sadami znaků, přičemž libovolné znaky mohou být různými způsoby zvýrazněny (vysoké, široké, dvojitý tisk atd.). Tiskárna také umožňuje tisk semigrafických symbolů a tisk jemné grafiky. Vzhledem k rozměrům je to tiskárna přímo ideální pro připojení k mikropočítači.

Zde bude popsáno připojení této tiskárny k mikropočítači ZX-Spectrum. Použitá tiskárna byla vybavena interfejsem LOGABAX. Prakticky stejně by však bylo možné připojit i tiskárnu s interfejsem CENTRONIX, nebo podobným.

Interfejs

Pro připojení tiskárny byl vyvinut interfejs, který však byl řešen jako univerzální, pro připojení libovolné periférie. Na našem trhu se vyskytují (bohužel dost sporadicky) dva obvody vhodné ke stavbě univerzálního interfejsu. Obvod U855 (Z80 PIO) a MHB8255A. Vzhledem k tomu, že výhody obvodu U855 se plně projeví jen v systémech využívajících přerušení, byl zvolen obvod 8255A, s výhodou většího množství vstupů/výstupů.

Schéma interfejsu je na obr. 1. Ze schématu je zřejmé, jak jednoduše se dá interfejs vyřešit. Obsahuje vlastně jen dvě součástky: obvod 8255A a 74LS02. Zapojení vychází z [1], je však jednodušší i levnější.

Funkce interfejsu je následující. Po zapnutí počítače se na určitou dobu, danou konstrukcí počítače, nastaví signál RESET na hodnotu logické 0. Tento signál je invertován hradlem A1 a nastaví obvod 8255A do výchozího stavu (všechny porty se nastaví jako vstupní, druh provozu 0). K adresování interfejsu jsou využity bity A5, A6, A7 adresové sběrnice. Bity A0 až A4 by měly být při adresování interfejsu na úrovni logické 1, protože jsou některé využívány pro interní potřebu mikropočítače. Interfejs je adresován v případě, kdy bit A7 a IORQ jsou na úrovni log. 0. Bity A5, A6 je volen jeden ze tří portů, nebo řídící registr CWR.

Signály RD a WR určují směr přenosu dat. Adresy jednotlivých portů jsou přehledně popsány v tabulce 1. Protože Spectrum nemá tlačítka RESET, bylo toto velmi užitečné tlačítko doplněno na desce interfejsu.

Pro interfejs byl navržen oboustranný plošný spoj o rozměrech 90 x 52,5 mm. Pokud plošný spoj nebude zhotoven s prokovenými otvory, bude nutné několik propojek zhotovit přípájením drátků. Těchto propojek je ale minimální množství. Periférie se připojuje přes třicetikolíkový konektor FRB TY51330. Zapojení tohoto konektoru je v tabulce 2.

Připojení tiskárny

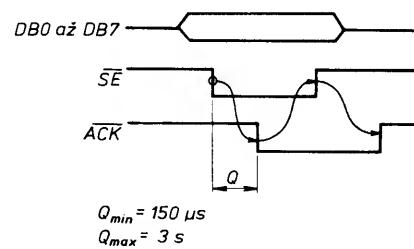
Pro připojení tiskárny byl výhodně použit druh provozu 1 obvodu 8255A. Tento obvod je totiž tak „chytrý“, že v tomto druhu provozu sám provádí celou komunikaci s tiskárnou a programátor jen vysílá data na příslušný port a testuje signál BUSY, kterým tiskárna oznamuje, že z nějaké příčiny nemůže přijímat data.

Připojení tiskárny D-100 k interfejsu je ukázáno na obr. 2. Pro připojení tiskárny bylo použito portu B jako výstup, druh provozu 1 a bity 1, 2 a 3 portu C. Bity 1 a 2 jsou druhem provozu naprogramovány takto: bit 1 jako výstup, bit 2 jako vstup, bit 3 je použit pro vstup signálu BUSY.

Příklad tisku

Komunikace s tiskárnou probíhá následovně: Nejprve se testuje signál BUSY. Pokud je tento signál aktivní (log. 0), nelze vysílat data na tiskárnu a program čeká ve smyčce. Jakmile je tiskárna připravena k tisku (BUSY = 1), je na port B vyslan kód znaku, který se má tisknout. Následující činnost provádí automaticky obvod 8255A. Bit 1 portu C, připojený na vstup SE tiskárny, je nastaven na úroveň log. 0 a tím oznamuje, že data na portu B jsou platná. Po přijetí dat tiskárna vyšle na výstup ACK impuls log. 0 a oznamí tak, že přijala data. Průběh signálů ACK a SE je znázorněn na obr. 3.

Obr. 3. Časové průběhy komunikace s tiskárnou (Q_{\min} při uložení znaku do bufferu, Q_{\max} při vykonání příkazu FF při plném bufferu).

Tab. 1

	adresa hexadecimálně	adresa dekadicky
PORT A	1 F	31
PORT B	3 F	63
PORT C	5 F	95
registr CWR	7 F	127

Tab. 2. Zapojení konektoru FRB

č.	signál	č.	signál	č.	signál
1	PA7	11	zem	21	PC3
2	PA6	12	PC6	22	PC2
3	PA5	13	zem	23	PB1
4	PA4	14	PC5	24	PB0
5	PA3	15	OUT A4	25	PB3
6	PA2	16	PC4	26	PB2
7	PA1	17	IN A4	27	PB5
8	PA0	18	PC0	28	PB4
9	+5 V	19	IN A4	29	PB7
10	PC7	20	PC1	30	PB6

Programové vybavení

Pro tiskárnu byl napsán v assembleru program „PRINTER“. Tento program se stává ze dvou samostatných částí — programu pro tisk textu a programu pro tisk grafiky (hardcopy). Velkou výhodou programu pro tisk textu je, že je volán přes standardní rutinu PRINT-A-1 v ROM, místo programu pro ZX-prинтер. To je způsobeno změnou kanálových informací (STREAMS), uložených v systémové proměnné STRMS. Toto řešení umožňuje používat pro tisk klíčová slova BASICu LPRINT a LLIST. Další výhodou tohoto řešení je, že využití programu PRINTER není vázáno jen na BASIC, ale mohou jej využívat téměř všechny programy, které používají standardní způsob výstupu na tiskárnu (např. MONS, GENS apod.). Příkaz NEW program PRINTER nesmáže, ale protože nastavuje systémové proměnné, je nutné jej před novým použitím aktivovat příkazem RANDOMIZE USR 64990. Pro ty, kteří rádi experimentují, se nabízí další možnost a to použít odděleně program pro tisk textu a umístit ho od adresy 23296 do buferu tiskárny. V tomto případě program jakoby nezabírá žádnou paměť, ale příkaz NEW ho nyní dokonale likviduje. Z BASICu je možné nastavovat formát tisku pomocí příkazu POKE. Je možné nastavit šířku okraje, počet znaků na řádek a počet řádků na stránku.

Jádrem programu je podprogram pro výstup jednoho bajtu na tiskárnu (TISK1), jehož úpravou bylo možno přizpůsobit celý program i projinou tiskárnu. Pro tisk klíčových slov je použit program v paměti ROM, umístěný od adresy 0C10H. Neznámé znaky, (semigrafika, nezobrazitelné ASCII kódy) jsou tisknutý jako otazníky.

Program pro tisk grafiky nemůže být volán klíčovým slovem COPY, protože CO-

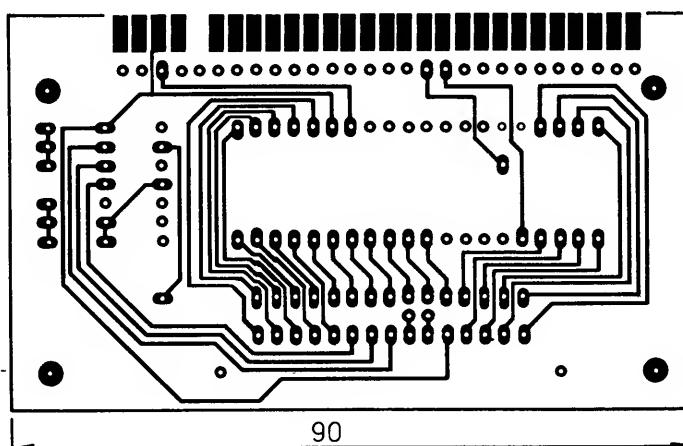
PY nemá přidělený stream a pracuje pouze s tiskárnou ZX printer. Je tedy nutné použít příkazů RANDOMIZE USR... Při psaní programu bylo nutno vycházet ze specifického uložení obsahu obrazovky v paměti Spectra a způsobu tisku grafiky tiskárny D-100. Program pro tisk grafiky využívá oblast paměti počítače rezervovanou jako vyrovnávací registr tiskárny ZX-printer, která je jinak nevyužita. V této oblasti paměti probíhá překódování obsahu obrazovky do formy vhodné pro tiskárnu D-100. Po překódování je zde obsažen celý tiskový řádek o rozsahu 256 x 7 bodů. Během tisku tohoto řádku se ještě průběžně provádí

korekce, protože tiskárna D-100 netiskne se stejnou roztečí bodů v horizontálním a vertikálním směru.

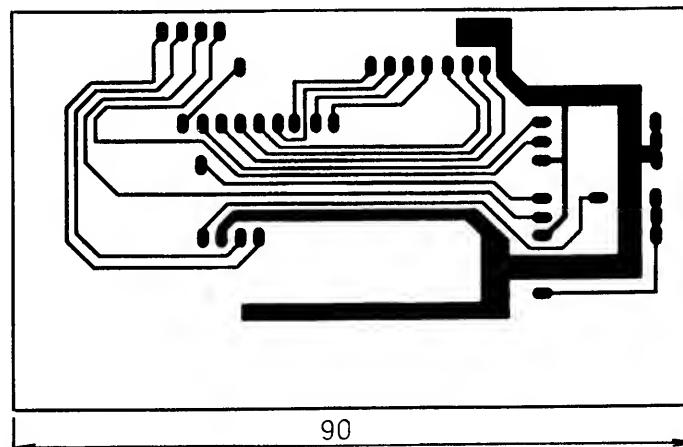
Protože se nepodařilo vyřešit korekci tak, aby byla dokonalá, byly do konečné verze programu zabudovány dva způsoby tisku grafiky.

V módu 1 je dosažena dokonalá linearita obrazu, ale vlivem korekcí se může u tenkých čar a textu projevit v některých místech zvětšení tloušťky. To může někdy působit rušivě.

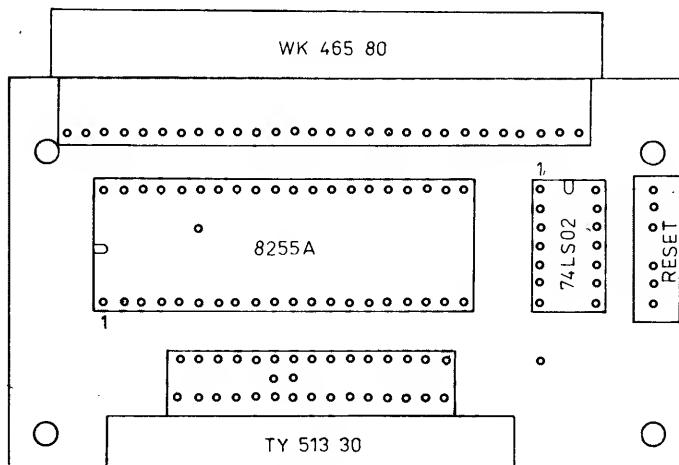
V módu 2 není sice zachována absolutní linearita obrazu, ale v obraze se v žádném případě neprojeví jakékoli rušivé vlivy.

Obr. 5. Obrazec plošných spojů desky interfejsu V108 (strana bez součástek)

Obr. 6. Obrazec plošných spojů desky interfejsu V108 (strana součástek)

Obr. 7. Rozložení součástek na desce s plošnými spoji interfejsu k D-100

Program tiskne obsah celé obrazovky, včetně spodních editačních rádků. Pokud není program pro tisk grafiky volán z programu, jsou tyto rádky vždy prázdné. Tisk grafiky lze z BASICu dosáhnout příkazem

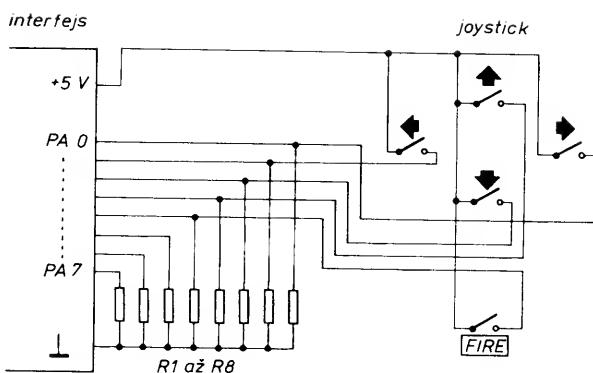
RANDOMIZE USR 65141 pro mód 1, nebo

RANDOMIZE USR 65153 pro mód 2. Všechny možnosti tiskárny D-100 se dají využít v programech velmi jednoduše, výsláním řídicího znaku tiskárny příkazem OUT. Všechny řídicí znaky tiskárny D-100 jsou podrobně popsány v manuálu [5].

Joystick

Přes popisovaný interfejs lze také velmi jednoduše připojit joystick, který potom funguje přesně stejným způsobem, jako nejrozšířenější KEMPSSTON joystick. Použití tohoto joysticku umožňuje převážná většina her. Schéma připojení joysticku k interfejsu je na obr. 4. Pro připojení joysticku se využívá toho, že po resetování obvodu 8255A se všechny porty obvodu nastaví jako vstupy a není třeba programovat. Joystick je připojen na port A; je tedy adresován vždy, když jsou adresové bity A5, A6 a A7 na úrovni log. 1, tj. adresa 31 (dekadický). Rezistory R1 až R8 slouží k zajištění správných logických úrovní

Obr. 4. Připojení ovládače (joysticku) k interfejsu

a jejich odpor není kritický. Vyhoví odpor v rozsahu 2 až 20 kΩ. Konstrukční provedení joysticku si jistě každý vyřeší podle svých možností. Je možné například využít návodu v [2].

Popsané zařízení a programové vybavení je využíváno již asi půl roku bez závad několika majitelů mikropočítače ZX-Spectrum.

Výpis programu pro obsluhu tiskárny

[1] Soldán, J.: Interfejs s MHB 8255A pro mikropočítač ZX-Spectrum. AR 6/1985, s. 217–219.
[2] Mastík, T.: Programovatelný ovládač pro ZX-Spectrum. AR 2/1986, s. 57–59.
[3] Krásný, P., Černoch, M.: Funkčné vlastnosti programovateľného integrovaného obvodu 8255A pre paralelný vstup/výstup. ST 12/1982, s. 449–452.
[4] Logan, J., O'Hara, F.: The Complete Spectrum ROM Disassembly. Melbourne House 1983.
[5] Návod k obsluze tiskárny D-100.

```

10 ; ♦ 18. 3. 1986
20 ;
30 ; Pavel Formánek
40
50
60
70 ; -----
80 ;
90 ; ***** PRINTER *****
100 ;
110 ; v.2
120
130
140
150 ;program pro obsluhu tiskárny
160 ;
170 ;program pro tisk pracuje jako
180 ;kanalovy pod rizením prikazu
190 ; LPRINT a LLIST
200
210 ; V TETO VERZI :
220
230 ;>lze nastavit levý okraj:
240 ; POKE 65015,poc.zn.
250 ; -----
260 ;>lze nastavit počet znaku
270 ; na radku :
280 ; POKE 65026,poc.zn.
290 ; -----
300 ;>lze nastavit délku stránky:
310 ; POKE 65117,poc.lin.
320 ; -----
330 ;
340 ;Program pro kopirování
350 ;grafiky, t.j. obsahu obrazovky
360 ;na tiskárně D 100
370
380 ; dve verze :
390 ; verze 1 presne rozmerы
400 ; start 65141
410 ; verze 2 presny tisk
420 ; start 65183
430
440
450 ;INTERFACE: ZX 55a
460
470 ; program je dlouhy 374 bytu
480
490
500
510
520

```

	FIODE	530	ORG	64990
		540		
		550		
		560		
	009D	570 CWR EQU \$9D		
	5C80	580 P_CC EQU 23680		
	0C10	590 PO_TO EQU \$0C10		
	005F	600 PC EQU \$5F		
	003F	610 FB EQU \$3F		
	000C	620 FF EQU 12		
	0003	630 BUSY EQU 3		
	5C81	640 P_CL EQU 23681		
		650		
		660		
		670		
		680		
	FIODE 3E9D	690 INIC LD A,CWR		
	FIDE0 D37F	700 OUT (\$7F),A		
	FIDE2 21EAFF	710 LD HL,PRINTO		
	FIDES 22C55C	720 LD (\$5CC5),HL		
	FIDE8 1872	730 JR PO_NN		
		740		
	FIDEA 47	750 PRINTO LD B,A		
	FIDEB 3A805C	760 PRINL LD A,(P_CC)		
	FIDEF A7	770 AND A		
	FIDEF 2010	780 JR NZ,PO_E		
	FIDF1 3E09	790 LD A,9		
	FIDF3 CD1DFE	800 CALL TISK1		
	FIDF6 3E0A	810 LD A,10		
	FIDF8 CD1DFE	820 CALL TISK1		
	FIDFB CD52FE	830 CALL PO_NL		
	FIDFE 78	840 PRIA LD A,B		
	FIDFF 180E	850 JR PRIAL		
	FE01 FE40	860 PO_E CP 64		
	FE03 38F9	870 JR C,PRIA		
	FE05 3E0D	880 LD A,13		
	FE07 B8	890 CP B		
	FE08 2831	900 JR Z,RETU		
	FE0A CD3BFE	910 CALL RETU		
	FE0D 18DC	920 JR PRINL		
	FE0F FE0D	930 PRIAL CP 13		
	FE11 2828	940 JR Z,RETU		
	FE13 FE06	950 CP 6		
	FE15 284C	960 JR Z,PRIC		
	FE17 FE00	970 CP ,		
	FE19 3014	980 JR NC,PRIAB		
	FE1B 3E00	990 PRIQE LD A,'?'		

FE1D F5	1000	TISK1	PUSH AF	FEB4 10F7	1860	DJNZ BIT
FE1E DB5F	1010	TISKT	IN A,(PC)	FEB6 13	1870	INC DE
FE20 CB5F	1020	BIT	BUSY,A	FEB7 0D	1880	DEC C
FE22 28FA	1030	JR	Z,TISK1	FEB8 20F0	1890	JR NZ,BYT
FE24 F1	1040	POP AF		FEB9 CD0FFF	1900	CALL NEWL
FE25 D33F	1050	OUT (PB),A		FFBD 3812	1910	JR C,TISK1
FE27 3A805C	1060	LD	A,(P_LCC)	FEBF 21005B	1920	LD HL,BUF
FE2A 3C	1070	INC A		FEC2 0600	1930	LD B,0
FE2B 32805C	1080	LD	(P_LCC),A	FEC4 CB26	1940	CORR SLA (HL)
FE2E C9	1090	RET		FEC6 CB26	1950	SLA (HL)
FE2F FE80	1100	PRIAB	CP #80	FEC8 CB26	1960	SLA (HL)
FE31 38EA	1110	JR	C,TISK1	FEC9 CB26	1970	SLA (HL)
FE33 D6A5	1120	PO_T	SUB #A5	FECA 23	1980	INC HL
FE35 38E4	1130	JR	C,PRIQE	FECD 10F5	1990	DJNZ CORR
FE37 CD100C	1140	CALL	PO_TO	FECF 1803	2000	JR TISKBU
FE3A C9	1150	RET		FED1 2D	2010	TISK1 DEC L
FE3B 3E0D	1160	RETU	LD A,13	FED2 20D0	2020	JR NZ,LIN
FE3D CD1DFE	1170	CALL	TISK1	FED4 2141FF	2030	TISKBU LD HL,TAB
FE40 3A815C	1180	LD	A,(P_LCL)	FED7 CD04FF	2040	CALL P_SEKV
FE43 A7	1190	AND A		FEDA 0600	2050	LD B,0
FE44 2811	1200	JR	Z,PO_FF	FEDC 21005B	2060	LD HL,BUF
FE46 3E0A	1210	LD	A,10	FEDF 0E03	2070	TISKC LD C,3
FE48 CD1DFE	1220	CALL	TISK1	FEF1 7E	2080	TISKB LD A,(HL)
FE4B 3A815C	1230	PO_N	LD A,(P_LCL)	FEF2 2F	2090	CPL
FE4E 3D	1240	DEC A		FEF3 CD2DFF	2100	CALL PRINTG
FE4F 32815C	1250	LD	(P_LCL),A	FEF6 1803	2110	JR TISKG
FE52 AF	1260	PO_NL	XOR A	FEF8 CD2DFF	2120	TISKD CALL PRINTG
FE53 32805C	1270	LD	(P_LCC),A	FEFB 0D	2130	TISKG DEC C
FE56 C9	1280	RET		FEFC 2005	2140	JR NZ,TISKE
FE57 3E0C	1290	PO_FF	LD A,FF	FEFF 0E03	2150	TISKF LD C,3
FE59 CD1DFE	1300	CALL	TISK1	FF00 CD2DFF	2160	CALL PRINTG
FE5C 3E3B	1310	PO_NN	LD A,59	FF03 23	2170	TISKE INC HL
FE5E 32815C	1320	LD	(P_LCL),A	FF04 10EB	2180	DJNZ TISKB
FE61 18E8	1330	JR	PO_N	FF06 2144FF	2190	LD HL,CRLF
FE63 3A805C	1340	PRIC	LD A,(P_LCC)	FF09 CD04FF	2200	CALL P_SEKV
FE66 47	1350	LD	B,A	FF0C 7A	2210	LD A,D
FE67 C610	1360	ADD A,16		FF0D FE58	2220	CP #58
FE69 E6F0	1370	AND #F0		FF0F 3897	2230	JR C,NTISK
FE6B 90	1380	SUB B		FF01 2147FF	2240	LD HL,RES_P
FE6C 47	1390	LD	B,A	FF04 7E	2250	P_SEKV LD A,(HL)
FE6D 3E00	1400	PRIC1	LD A,' '	FF05 23	2260	INC HL
FE6F CD1DFE	1410	CALL	TISK1	FF06 A7	2270	AND A
FE72 10F9	1420	DJNZ PRIC1		FF07 C8	2280	RET Z
FE74 C9	1430	RET		FF08 CD2DFF	2290	CALL PRINTG
	1440			FF0B 18F7	2300	JR P_SEKV
	1450			FF0D 7B	2310	NEWL LD A,E
	1460 ;	**** COPY ****		FF0E D620	2320	SUB #20
	1470 ;	-----		FF10 5F	2330	LD E,A
	1480			FF11 3801	2340	JR C,NEINC
	1490			FF13 14	2350	INC D
0009	1500	HT	EQU 09	FF14 7A	2360	NEINC LD A,D
002B	1510	VT	EQU 11	FF15 E607	2370	AND 7
4000	1520	SCR	EQU #4000	FF17 37	2380	SCF
5B00	1530	BUF	EQU 23296	FF18 C0	2390	RET NZ
	1540			FF19 7B	2400	LD A,E
	1550			FF1A FEE0	2410	CP #E0
FE75 2130FF	1560	COPY1	LD HL,SET_P1	FF1C 2809	2420	JR Z,ENDL
FE78 CD04FF	1570	CALL	P_SEKV	FF1E C620	2430	ADD A,#20
FE7B 0600	1580	LD	B,0	FF20 5F	2440	LD E,A
FE7D 3E03	1590	LD	A,3	FF21 7A	2450	LD A,D
FE7F 180A	1600	JR	COPY	FF22 D608	2460	SUB B
	1610			FF24 57	2470	LD D,A
	1620			FF25 37	2480	SCF
FE81 2138FF	1630	COPY2	LD HL,SET_P	FF26 C9	2490	RET
FE84 CD04FF	1640	CALL	P_SEKV	FF27 1E00	2500	ENDL LD E,0
FE87 0603	1650	LD	B,3	FF29 7A	2510	LD A,D
FE89 3E02	1660	LD	A,2	FF2A FE58	2520	CP #58
FE8B 32E0FE	1670	COPY	LD (TISKD+1),A	FF2C C9	2530	RET
FE8E 32EFFC	1680	LD	(TISKF+1),A		2540	
FE91 78	1690	LD	A,B		2550	
FE92 32E7FE	1700	LD	(TISKD-1),A	FF2D F5	2560	PRINTG PUSH AF
FE95 110040	1710	LD	DE,SCR	FF2E DB5F	2570	TIGT IN A,(PC)
FE98 21005B	1720	NTISK	LD HL,BUF	FF30 CB5F	2580	BIT BUSY,A
FE9B 0600	1730	LD	B,0	FF32 28FA	2590	JR Z,TIGT
FE9D AF	1740	XOR A		FF34 F1	2600	POP AF
FE9E 77	1750	CBUF	LD (HL),A	FF35 D33F	2610	OUT (PB),A
FE9F 23	1760	INC	HL	FF37 C9	2620	RET
FEA0 10FC	1770	DJNZ	CBUF		2630	
FEA2 2E07	1780	LD	L,07	FF38 0D1B3100	2640	SET_P DEFB 13,27,49,0
FEA4 DD21005B	1790	LIN	LD IX,BUF	FF3C 0D1B310F	2650	SET_P1 DEFB 13,27,49,15,0
FEA8 0E20	1800	LD	C,#20	FF41 091200	2660	TAB DEFB HT,18,0
FEAA 0608	1810	BYT	LD B,B	FF44 0D0A00	2670	CRLF DEFB 13,10,0
FEAC 1A	1820	LD	A,(DE)	FF47 1B350D12	2680	RES_P DEFB 27,53,13,18,10,10
FEAD 17	1830	BIT	RLA	FF4D 0A0A0A0A	2690	DEFB 10,10,10,10,10,10,10,0
FEAE DDCB0016	1840	RL	(IX+0)		2700	
FEB2 DD23	1850	INC	IX	FF54	2710	
					2720	END

NĚKOLIK ZKUŠENOSTÍ Z PROGRAMOVÁNÍ PC1211

Milan Štrbák

Ve ST 3/82 byl popsán kalkulátor PC1211 z hlediska základních technických dat a rovněž byly naznačeny možnosti jeho použití v praxi. V tomto článku jsem se snažil podrobněji popsát některé specifické vlastnosti PC1211 a případně v některých bodech provést porovnání s TI59, HP41 či ZX81.

(Článek je z roku 1982 — pozn. red.)

I když jsem měl možnost pracovat s poměrně velmi dokonalými verzemi jazyka BASIC, například u stolních kalkulátorů HP9835, HP9845 či HP85, byl jsem velmi mile překvapen možnostmi verze použité u PC1211. Protože BASIC byl poměrně dostatečně popsán v AR/81, budou v dalším popsány většinou pouze specifické možnosti PC1211 s přihlédnutím ke skutečnosti, že uživatelé jiných typů kalkulátorů nemusí mít možnost přímého porovnání. Proto jsou některé možnosti, přes jejich jednoduchost, popsány podrobněji.

Příkazový rádek u PC1211

Oproti běžným verzím jazyka BASIC je u PC1211 možné umístit na jeden programový rádek několik příkazů. Jednotlivé příkazy se od sebe oddělují dvojtečkou. Tato možnost je použita například i u stolního kalkulátoru HP85 resp. HP87. Praktické použití této možnosti je vysvětleno dále.

Vyrovnávací paměť PC1211 a přímé výpočty

Zobrazovací jednotka PC1211 má přidělenou vyrovnávací paměť o celkové kapacitě 80 bajtů, z nichž může uživatel využít 79 bajtů, neboť poslední bajt je rezervován pro ENTER, kterým je rádek ukončen. Tato vyrovnávací paměť umožňuje uživateli zadat i velmi složitý příkaz popřípadě i několik příkazů, aniž by ztrácel přehled o vykonaných operacích, jak tomu bývá u kalkulátorů TI59 nebo HP41. Příkazy jsou provedeny až po ukončení vstupu stlačením klávesy ENTER. Stlačení této klávesy dává pokyn kalkulátoru k provedení zapsaného výrazu, nebo k uložení programového rádku do paměti a popřípadě k nadefinování klávesy. Jednotlivé varianty jsou prováděny podle toho v jakém režimu momentálně kalkulátor pracuje. Možné režimy jsou DEF, RUN, PRO a RESERVE. O tom co bude provedeno rozhoduje rovněž skutečnost jakým způsobem byl výraz zapsán.

Režim DEF

V tomto režimu lze provádět přímé výpočty bez omezení. Nelze ovšem využívat výrazů uložených na definovaných klávesách, neboť tyto jsou v režimu DEF rezervovány pro odstartování programů od alfanumerických návěští stejněho názvu. To znamená, že pokud máme v programu návěští „A“ a kalkulátor je nastaven v režimu DEF bude po stlačení SHIFT A odstartován program od tohoto návěští. Jde o obdobu použití klíčů A až E' u TI59.

Režim RUN

V tomto režimu lze provádět přímé výpočty bez omezení a je rovněž možné používat definovaných kláves k rychlejšímu zápisu funkcí nebo celých výrazů. Máme-li na klávesce A uloženo například SIN pak můžeme zapsat výraz SIN 30 postupným stlačením SHIFT A 3 0. V tomto režimu lze

odstartovat program pouze příkazem RUN s případným určením čísla rádku, od kterého má být program odstartován. Této varianty startu programu lze samozřejmě použít i v režimu DEF.

Režim PRO

Tento režim je určen pro zápis programů. V tomto režimu lze používat definovaných kláves stejně jako v režimu RUN. Rovněž tak je možné v tomto režimu provádět přímé výpočty s výhradou, že výraz nezačíná číslem. Pokud by tomu tak nebylo, pokusil by se kalkulátor výraz uložit jako programový rádek s tímto číslem a pokud by toto číslo odpovídalo definici čísla rádku (celé číslo v rozmezí 1 až 999) pak by k uložení výrazu jako programového rádku došlo. Pokud potřebujeme provést v režimu PRO výpočet s konstantou, pak ji zařadíme do výrazu tak, aby nebyla na prvním místě, nebo pokud výraz sestává pouze z konstant, pak dáme výraz do závorek.

Režim RESERVE

V tomto režimu je možno přiřadit klávesám A, S, D, F, G, H, J, K, L, =, Z, X, C, V, B, N, M a SPC (mezera) názvy jednotlivých funkcí nebo celé výrazy. Postup přiřazení je SHFT ,klávesa a po zapsání přiřazovaného výrazu stlačíme ENTER. V tomto režimu je možné provádět přímé výpočty ale nelze používat definovaných kláves k rychlejšímu zápisu výrazů. Jak v režimu PRO tak ani v režimu RESERVE nelze samozřejmě žádným způsobem odstartovat program.

Protože zobrazovací jednotka PC1211 má 24 místa, lze mít současně pod kontrolou pouze 24 znaků výrazu. Případný zápis složitějšího výrazu je realizován tak, že po zapsání 24. znaku se celý výraz posune o jednu pozici vlevo a na 24. pozici je umístěn kurzor. Zápis dalšího znaku způsobí nový posun vlevo. Pokud je výraz kompletní, je možné žádat jeho provedení stlačením ENTER. Případnou úpravu výrazu je možné provést i po jeho provedení. Stlačením některé z kláves \leftarrow se výraz znova zobrazí a je možné jeho úprava přidáním znaků, jejichž přepsáním nebo vypuštěním. Je možné samozřejmě i vsouvat znaky pomocí INS. Pokud bude mezi znaky vypouštět, pak je praktičtější jejich přepsání mezerou, neboť kalkulátor mezery automaticky odstraňuje. Je proto správný i zápis S - I N 30 a je vyhodnocen jako SIN 30. PC1211 pracuje s deseti-místnou mantisou (vnitřně počítá na 11 míst mantisy) a proti TI59 nebo HP41 lze zobrazit proměnnou na deset míst mantisy, exponent i příslušná znaménka mantisy a exponentu přímo. Je ovšem zajímavou skutečností, že pokud zapišeme u PC1211 číslo ve tvaru 0.0000001234567891 je do výpočtu převzata hodnota 1.234567891 e-07. Rovněž tak lze zapsat ve tvaru 1234567890123456 a bude převzata hodnota 1.23456789 e+15. Praktic-

ky lze takto zadat číslo až do kapacity rádku a někdy je to i praktické. Malé e pro označení exponentu používám ve výpisu programu z důvodu možné zámeny s proměnnou E. Výrobce ji odlišil tím, že stylizoval E v exponentu. K záměně může dojít zejména při neznačeném násobení a to proto, že při zadávání mantisy 1 a exponentu, není nutné tuto mantisu zadávat.

Nulu a písmeno 0 rozlišuji škrtnutím nuly, jak je u některých verzí BASIC zvykem.

Neznačené násobení u PC1211

U PC1211 je povoleno používat neznačené násobení. S tímto postupem jsem se setkal například u kalkulátoru HP9825, který používá jazyk HPL.

Místo *A lze teda u PC1211 zapsat AA. Tímto postupem samozřejmě jednak zrychlujeme zápis programů, jednak šetříme kapacitu paměti a v konečném důsledku i zrychlujeme provádění programů. Je ovšem nutné pamatovat na několik skutečností při používání neznačeného násobení u PC1211.

- 1) Při používání neznačeného násobení, nemůže kombinace proměnných vytvořit rezervované slovo jazyka BASIC PC1211. Nelze tedy zapsat místo 1*F pouze IF, neboť IF je rezervované slovo. Je ovšem možné změnit pořadí proměnných a zapsat FI. Tento zápis je pak vydobacen jako F*I.
- 2) Je nutné pamatovat na prioritu operací. Neznačené násobení má vyšší prioritu než značné násobení nebo dělení. Zápis A/BC je pak totožný se zápisem A/(B*C), ale u prvního jsme ušetřili 3 bajty paměti.
- 3) Neznačené násobení lze použít rovněž mezi konstantou a proměnnou a lze zapsat 3A. Nelze ovšem zapsat A3, neboť to by mohlo být zaměněno s jednoduchou proměnnou u jiných verzí BASIC. Kalkulátor v tomto případě ohláší chybu.
- 4) Neznačené násobení lze použít rovněž mezi proměnnou a závorkou, ovšem závorku musíme násobit proměnnou zprava.

Nelze zapsat A(2+3) ale lze zapsat (2+3)A. V prvním případě by byla určena indexovaná proměnná.

Po tomto úvodu lze ukázat možnosti přímých výpočtů na PC1211 na jednoduchém příkladu.

Předpokládejme, že provádíme výpočet výrazu $A = \sqrt{B^2 + C^2}$ pro $B = 4$ a $C = 3$.

- a) Můžeme provést přímo $\sqrt{(4^2 + 3^2)} \text{ EN-TER}$. V dalším již nebude uváděno stlačením ENTER a budeme předpokládat, že po každém ukončeném výrazu je stlačeno ENTER.
- b) Protože máme k dispozici proměnné, můžeme provést $B = 4$, $C = 3$. Pak za-píšeme $A = \sqrt{(B^2 + C^2)}$.
- c) Důslednou aplikací možnosti zapsání více výrazů najednou dojdeme k zápisu $B = 4$, $C = 3$, $A = \sqrt{(B^2 + C^2)}$.
- d) Protože máme možnost použít neznačené násobení, pak lze zapsat rovněž $B = 4$, $C = 3$, $A = \sqrt{(BB + CC)}$.
- e) Uvědomíme-li si možnost znova zobrazení původního výrazu, lze dospeť úvahou k následujícímu zápisu:
 $C = C + 3$, $B = B + 2$, $A = \sqrt{(BB + CC)}$.
Předpokládejme, že před zapsáním tohoto výrazu bylo $C = 0$ a $B = 2$. Pak při provádění se napřed do C dosadila hodnota $C + 3 = 0 + 3 = 3$ a do B pak

hodnota $B+2 = 2+2 = 4$. Pak bylo vypočteno příslušné A. Pokud tento výraz znovu zobrazíme pomocí \leftarrow nebo \rightarrow , lze jej znova provést. Nyní bude ovšem A vypočteno pro B=6 a C=6. Postup lze opakovat.

Tímto způsobem je realizováno jakési pseudoprogramování, které lze ovšem někdy s výhodou použít. Kapacita nárazníku 80 bajtů je poměrně značná (porovnejte s TI57).

Nepřímé adresování proměnných u PC 1211

Obecný tvar nepřímého adresování proměnných u PC1211 je A (výraz). Výraz může být prakticky libovolně složitý a může využívat závorek až do 15. úrovně. Mějme B=5, A(5)=3, A(3)=19. Pak zápis A(A(B)) určuje proměnnou A(19). V praxi obvykle neprekročíme 3 úrovně závorek. Častěji pak budeme používat nepřímého adresování proměnných ve tvaru A(B+C+2D) a podobných.

Nepřímé adresování skoků u PC1211

Jednou z velmi dobrých vlastností PC1211 je možnost adresování skoků ve tvaru „příkaz, výraz“. Tuto možnost nemívají obvykle ani velmi rozsáhlé varianty BASIC a přitom jde o velmi užitečnou formu příkazu skoku. Některé varianty příkazu skoku jsou GOTO 20, GOTO 20+5, GOTO A, GOSUB A+B, GOTO „ABC“, GOTO B\$, GOSUB A(B), a podobně. Za použití této formy příkazu skoku je možno velmi snadno realizovat přepínací typu ON „výraz“ GOTO nebo ON „výraz“ GOSUB.

Pro názornost zde uvádíme velmi jednoduchý program č. 1. V tomto programu, který může sloužit pro výuku sčítání, násobení, dělení a odečítání, si uživatel volí pouhým stisknutím příslušného operátora co má být prováděno. Přepínač je zde realizován dokonce za použití řetězové proměnné. Vlastní program je pak natolik jednoduchý, že jej jistě není třeba komentovat.

```
--PROCVICOVANI-- 105:GOTO 60
                   110:I=0:FOR D=1
                           TO 10:GOSUB
                           "R":E=B:
                           GOSUB "R":F=
                           B
                           120:FOR X=1TO 3:
                           PAUSE "KOLIK
                           JE ";E;""
                           RETURN
                           40:+":H=E+F:
                           RETURN
                           50:"R"A=9821A+.
                           211332:A=A-
                           INT A: B=INT
                           MA+1:RETURN
                           60:"S"USING "##
                           ##":INPUT "C
                           O ? * / + -
                           ";C$:F;"?":
                           RETURN
                           M
                           70:IF C$="*"
                           GOTO 110
                           80:IF C$="/"
                           GOTO 110
                           90:IF C$="-"
                           GOTO 110
                           100:IF C$="+"
                           GOTO 110
                           105:GOTO 60
                           110:I=0:FOR D=1
                           TO 10:GOSUB
                           "R":E=B:
                           GOSUB "R":F=
                           B
                           120:FOR X=1TO 3:
                           PAUSE "KOLIK
                           JE ";E;""
                           RETURN
                           40:+":H=E+F:
                           RETURN
                           50:"R"A=9821A+.
                           211332:A=A-
                           INT A: B=INT
                           MA+1:RETURN
                           60:"S"USING "##
                           ##":INPUT "C
                           O ? * / + -
                           ";C$:F;"?":
                           RETURN
                           M
                           70:IF C$="*"
                           GOTO 110
                           80:IF C$="/"
                           PRINT "NEJDE
                           TI ";C$:
                           GOTO 110
                           150:PRINT "OPAKO
                           VAT ? STLAC
                           SHIFT S"
```

Rychlosť vyhledávání v příkazech skoků u PC1211

Protože mně neuspokojovala rychlosť provádění programů uvedených v dodávané aplikaci příručce (zejména výpočty

s maticemi), pokusil jsem se zjistit způsoby vyhledávání a jejich rychlosť. V návodu je uvedeno, že alfanumerická návěstí jsou vyhledávána od začátku programu. O vyhledávání čísel řádků však není uvedena žádná informace.

Testováním jsem zjistil, že čísla řádků jsou vyhledávána od místa příkazu skoku směrem k příslušnému číslu řádku. Dále jsem zjistil, že při vyhledávání alfanumerických návěstí je rychlosť vyhledávání asi 500 bajtů/s a při vyhledávání čísla řádku je rychlosť poněkud větší a to asi 600 bajtů/s. Na základě těchto skutečností doporučuji umístit funkční podprogramy (mimo podprogramy pro vstup dat předpředně výstup výsledků) na začátek programu. Přitom je ovšem nutné znázít, jak často jsou jednotlivé programy vyvolávány a jakou mají délku, a podle toho volit i jejich pořadí.

Pokud provádíme skok na řádek s vyšším číslem než má řádek na kterém je příkaz skoku uveden, použijeme adresování na číslo řádku. Pokud adresujeme skok na nižší číslo řádku než je číslo řádku na kterém je příkaz skoku uveden, porovnáme vzdálenost tohoto řádku od počátku programu a od řádku ze kterého je skok realizován. Vzdálenost je méně počet bajtů programu mezi příkazem skoku a číslem řádku, na který má být skok realizován, nebo počet bajtů od začátku programu k danému číslu řádku. Porovnáním s rychlosťí vyhledávání pak volíme výhodnější způsob adresování.

Předpokládejme například, že z řádku 500 potřebujeme adresovat skok na řádek 200. Pokud bude program mit před řádkem 200 délku například 300 bajtů a od řádku 200 do řádku 500 pak 360 bajtů, jsou oba způsoby adresování rovnocenné. Pokud ale bude řádek 200 „vzdálen“ od začátku programu pouze 200 bajtů, je samozřejmě výhodnější adresovat příkaz skoku na alfanumerické návěstí.

Podotýkám, že v některých programech, je pro jejich zrychlení výhodnější vypočítat i několikrát určitý podprogram „na místě“, než použít podprogram s dlouhou dobou vyhledávání. Přístup volíme podle požadavků, které na program máme. Je zřejmé, že nebudeme složitě vypočítávat dobu vyhledávání pro programy, od kterých není požadována co největší rychlosť, nebo u programů, které jsou jednoduché a příkazy skoků jsou zde použity pouze jednorázově.

Komplexní přístup zrychlení programů na PC1211

Shrnutím výše uvedených informací, lze vytvořit několik základních pravidel, zajišťujících rychlé provádění programů na PC1211:

- 1) Dávat na jeden programový řádek co nejvíce výrazů. Každé zbytěčné číslo řádku zabere navíc 2 bajty paměti.
- 2) Používat v co možná největší míře nezačleněné násobení, ale přitom důsledně dbát na dodržování priority operací.
- 3) Za alfanumerickým návěstím není nutné vkládat oddělovač.
- 4) Vhodně volit umístění podprogramů se zřetelem ke způsobu používání podprogramu.
- 5) Vhodně volit typ návěstí v příkazu skoku.
- 6) Vhodně volit způsob zapsání návěsti v příkazu skoku pomocí proměnné nebo přímého zápisu.

Dodržením těchto pravidel lze značně zrychlit provádění složitějších programů. Podotýkám, že program můžeme zásadně ovlivnit koncepcí řešení dané úlohy a pouze částečně využitím uváděných postupů. Tedy v první řadě se snažíme

najít pro řešení úlohy takový algoritmus, který je co nejrychlejší a teprve v tom případě, že ani toto řešení nám nevyhovuje, co do rychlosti provádění, přistoupíme k provádění úprav programu dle těchto pravidel. Nicméně po určitém počtu takto upravených programů, začneme při tvorbě programů automaticky používat uvedených postupů.

Příkaz IF u PC1211

Zvláštní pozornost si u PC1211 zaslouží testy. Testy můžou být spojeny s příkazem IF, nebo samostatně. Oba postupy jsou zde uvedeny.

Příkaz IF má u PC1211 obecný tvar IF test příkaz. Test může být jednoduchý bez použití relačních operátorů, nebo výraz nebo několik výrazů spojených několika relačními operátory. Lze použít operátory $>$, $<$, $=$, $>=$, $<=$, $<>$. Je tudí správný zápis IF A+B=C/2 LET K=8. Zde je vhodné poznamenat, že LET je u PC1211 volitelný a jediná povinnost jeho použití je právě ve spojení s IF.

IF . . . THEN u PC1211

Některé verze jazyka BASIC vyžadují důsledné používání THEN po IF. V případě verze u PC1211 tomu tak není a THEN je nahrazen jakýmkoli příkazem následujícím za testem. Pokud však použijeme u PC1211 kombinace IF . . . THEN, pak za THEN může následovat pouze adresa na kterou má být proveden skok v programu. Tuto kombinaci lze u PC1211 nahradit rovnocenou kombinací IF . . . GOTO.

Náhrada AND na PC1211

Logický součin lze u PC1211 realizovat velmi snadno spojením několika příkazů IF za sebou.

Například test IF A=B AND B=C AND C=D můžeme na PC1211 zapsat přímo ve tvaru IF A=B IF B=C IF C=D.

Náhrada OR na PC1211

Poněkud komplikovaněji, než logický součin, lze u PC1211 realizovat rovněž logický součet.

Například test IF A=B OR B=C OR C=D nahradíme u PC1211 kombinací IF (A=B)+(B=C)+(C=D)

Složité podmínky be IF u PC1211

Testů lze u PC1211 použít rovněž pro přiřazování hodnot do proměnných. Tento možnosti se dá velmi vhodně využít v různých výpočtech, kdy výsledná hodnota přiřazovaná do proměnné je závislá na stavu jiných proměnných. Například zápis $B=2^*(A=88)+14*(C=63)$ způsobí, že do B bude přiřazena některá z hodnot 0, 2, 14 nebo 16 a žádná jiná. Většině uživatelů jazyka BASIC je tento zápis jistě srozumitelný, nicméně zejména pro uživatele jiných programovatelných kalkulátorů zde uvádíme, že pokud výsledek testu v závorce je pravdivý, je jako výsledná hodnota „vypočítané“ závorky dosazena jednička. Pokud je výraz nepravdivý je výslednou hodnotou nula.

Prodloužení kapacity řádku u PC1211

Možnost použití více výrazů v jednom řádku programu na PC1211 nám může značně zpřehlednit program a to zejména při použití příkazu IF. Někdy se ovšem může stát, že při zápisu programu do PC1211 se nám nepodaří zapsat přímo potřebný počet výrazů do jednoho řádku a to pak vede k vynucenému použití GO-TO nebo GOSUB, zejména pokud nelze ukončit jednu větev programu za IF. V tomto případě postupují následovně:

Zapiš na daný řádek vše co lze. Řádek uložím do programu a po jeho zobrazení přejdu pomocí → znova na konec řádku a dopíš chybějící výrazy. Postup případně opakuji. Po uložení vyžaduj jednotlivé příkazy u PC1211 pouze jeden bajt paměti. Při zápisu programu i pokud používáme zkrácených tvarů (např. P. pro PRINT) spotřebujeme podstatně více bajtů vyrovnávací paměti. Po uložení takto zapsaného řádku pak máme znovu k dispozici veškeré bajty nárazníku, které se „překladem“ uvolnily. Tímto způsobem pak zapí-

šeme programový řádek v celkové délce nezkráceného výpisu 100 i více znaků.

Argument funkce u PC1211

Jako u ZX81 ani u PC1211 nemusí být argument funkce uveden v závorkách, pokud je argument funkce číslo, proměnná nebo jiná funkce. Lze tedy rovněž zapsat místo LN (SIN(A)) pouze LN SIN A.

Používání INPUT u PC1211

Při používání INPUT si musíme být vědomi skutečnosti, že pokud v INPUT vstupu

nezadáme hodnotu a stlačíme pouze ENTER, PC1211 tuto skutečnost registruje a opustí i neukončený příkaz INPUT, tj. i když v jednom příkazu je žádáno více vstupních hodnot. Navíc nepokračuje v provádění řádku, na kterém je umístěn příkaz INPUT, ale pokračuje v provádění programu na nejbližším řádku s větším číslem. Přitom hodnoty proměnných zůstanou ve tvaru v jakém byly před ukončením příkazu INPUT. Příkaz INPUT lze tímto způsobem přerušit kdykoliv, tj. i tenkrát když je žádáno např. 5 vstupních hodnot a dve jsme již zadali.

PROGRAMOVACÍ PŘÍPRAVEK PAMĚTI EPROM 2716, 2732, 2764

Ing. A. Dittrich, CSc.

Za současného rychlého rozvoje aplikací řídicích mikropočítačů se citelně projevuje nedostatečná produkce vývojových systémů v ČSSR. Většina pracovišť řeší tento nedostatek programovým doplněním mikropočítače, který mají k dispozici, o assembler atd. Dalším nezbytným doplňkem je programátor EPROM.

Systémový návrh programátoru vycházel z požadavku jednoduché stavby programátoru, komfortního programového vybavení a předpokladu odborného obsluhy. Z toho vyplynulo, že všechny činnosti budou realizovány programově, jako zdroj programovacího napětí bude použit vnější zdroj stejnosměrného napětí a programové vybavení bude dialogově spolupracovat s obsluhou.

Programátor byl realizován na mikropočítači SAPI 1 s programovým vybavením V4.0. Nejprve vznikl programátor paměti 2716 a 2732. Posléze se ukázalo nezbytné jej pro vlastní potřebu rozšířit i na neperspektivní, ale stále často užívané paměti 2708. Jinou jednoduchou úpravou bylo možno rozšířit původní programátor 2716 a 2732 i na paměti 2764. Tato verze je popsána v následujících odstavcích.

Programovaná paměť je připojena ke sběrnici pomocí obvodu 8255. Všech 8 bitů portu A a 5 bitů portu C je použito pro adresaci programovaného bajtu. Celý port B je určen k oboustrannému přenosu

programových dat. Zbývající 3 bity portu C jsou použity pro řízení programování a čtení paměti EPROM. PC0 ovládá vstup CE všechn typů paměti. PC1 ovládá vstup OE u paměti 2716 a vstup PGM u paměti 2764. Pomocí PC2 je připojeno programovací napětí k paměti.

PC0 je invertovaný, aby nedošlo ke kolizi vstupu paměti a portu PB po zápisu řídícího slova do obvodu 8255. PC2 ovládá vstup 10 stabilizátoru napěti MAA723, kterým lze blokovat jeho výstup a odpojit programovací napětí. Zapojení je voleno tak, aby po „reset“ nebo po zápisu řídícího slova bylo na výstupu stabilizátoru nulové napětí. Na výstupu stabilizátoru se přivádí vnější stejnosměrné napětí 28 až 38 V. Spínacem S lze volit dvě hodnoty programovacího napětí. 25 V pro paměti 2716 a 2732 a 21 V pro paměti 2732 a 2764.

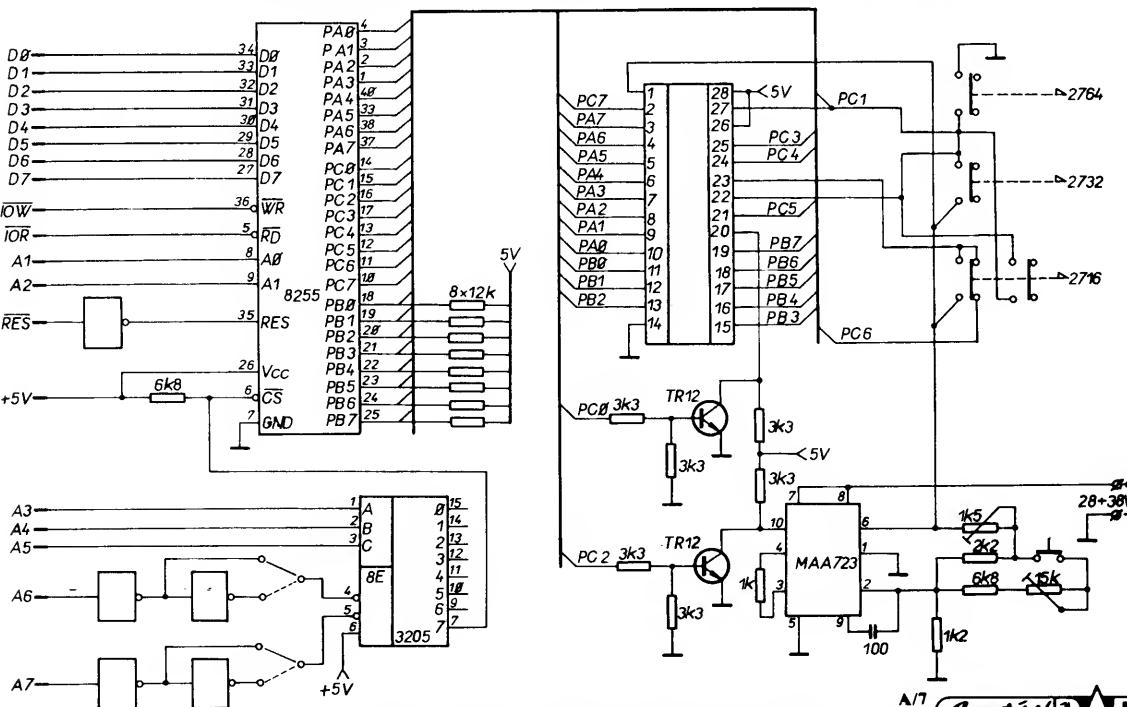
Vlastní volba typu programované paměti se provádí sepnutím přepínače označeného shodným typem paměti. Je vhodné, aby přepínače byly opatřeny vzájemným blokováním sepnutého stavu, aby nemohlo dojít

k jejich současnemu sepnutí. Lze použít např. přepínače typu Isostat. Zásuvka pro paměť EPROM musí mít minimálně 28 otvorů a paměť se do ní vkládá tak, že vývody označené nejvyššími a nejnižšími čísly zůstávají volné.

Programové vybavení bylo vtěsnáno do 1 kB, což je výhodné pro uložení v paměti EPROM. Může pracovat s libovolným monitorem, protože vyžaduje pouze rutiny vstup znaku z klávesnice, výstup znaku na displej a návrat vozíku – nový řádek. Dále vyžaduje 12 bajtů RAM pro uložení proměnných.

Po spuštění se program ptá na typ paměti, vyjadřený její velikostí v kB. Stisknutím klávesy „2“, „4“ nebo „8“ se vypíše příslušný typ paměti. Současně se program ptá na počáteční a koncovou adresu operační paměti a bázovou adresu programové paměti EPROM. Těmito třemi adresami jsou přesně lokalizovány úseky v operační i programové paměti a všechny další činnosti probíhají v těchto lokacích. Pokud zadání přesahuje kapacitu paměti EPROM, program požaduje nové zadání. Při zadávání adresy platí čtyři poslední znaky před ukončovacím znakem. Po správném zadání se vypíše v normovaném tvaru a program nabízí menu:

A — ASSGIGN
E — EMPTY
— PROGRAMING
C — COMPARE
T — TRANSFER
S — SUMA MEN
M — MONITOR

Obr. 1. Schéma zapojení programátoru EPROM

Všechny následující příkazy se provádí vždy jednou klávesou, takže práce s programátorem je velmi jednoduchá. Pouze programování se spouští klávesou a přeřazovačem, aby se snížila pravděpodobnost náhodného naprogramování — přepsání paměti. Význam jednotlivých příkazů je obvyklý: **A** — opětné zadání tří adres, **E** — kontrola vymazání paměti s výpisem nevymazaných bajtů, **#** — programování, **C** — porovnání operační a programové pa-

měti s výpisem rozdílných bajtů, **T** — přesun obsahu EPROM do operační paměti, **S** — kontrolní součet provedený v operační paměti, **M** — návrat do monitoru. Po ukončení všech příkazů, vyjma návratu do monitoru, se vypíší znova zadané adresy a menu.

Program je přeložen od adresy 1000H, jak je zřejmé z jeho výpisu. Je uložen v 1 kB paměti EPROM za monitorem V4.0. Programátor byl realizován na univerzální

desce BDK-1. Pro původní programátor 2716 a 2732 existuje plošný spoj, ale vzhledem k jednoduchosti zapojení je rychlejší postavit programátor 2716 až 2764 na univerzální desce, než zajišťovat výrobu plošného spoje.

Literatura:

[1] ZN 22/85 Programovací přípravek 2716 a 2732, registrovaný ve Výzkumném ústavu vzduchotechniky, Praha 10.

Hexadecimální výpis obslužného programu:

1000 00 3E 82 D3 FE 21 10 13 .>b3!..	1200 12 C3 EA 11 2A F9 5F EB .#J.*Y_K
1008 16 2A CD 85 12 CD 03 01 .*-e.-..	1208 2A FB 5F 7D 93 6F 7C 9A *[]s0\z
1010 FE 32 CA 2F 10 FE 38 CA .^2*/.^8*	1210 67 C9 7C BA C0 7D BB C9 G)\])
1018 3C 10 FE 34 C2 00 10 21 <.^4!..!	1218 21 00 00 CD 03 01 C5 4F !..-.%0
1020 3A 13 16 08 CD 85 12 3E .!..-e.>	1220 CD 09 01 C1 47 CD 48 12 -.!G-H.
1028 10 32 F4 5F C3 49 10 21 .2T_#I.!.	1228 DA 34 12 29 29 29 29 B5 :4.)))
1030 42 13 16 08 CD 85 12 3E B...-e.>	1230 6F C3 1B 12 E3 E5 78 CD 0#..CEX-
1038 08 C3 29 10 21 F3 13 16 .#).!S..	1238 5A 12 C0 0D C2 18 12 C9 Z..."))
1040 08 CD 85 12 3E 20 C3 29 .-e.> #)	1240 0E 01 21 00 00 C3 24 12 ...!..#x.
1048 10 CD FB 10 3E 82 D3 FE .-[->b3!..	1248 D6 30 D8 C6 E9 D8 C6 06 608&I8&.
1050 CD 24 01 CD 24 01 2A F9 .-*.-*Y	1250 F2 56 12 C6 07 D8 C6 0A RV.&8&.
1058 5F CD 60 12 0E 20 CD 09 .-@.. -.	1258 B7 C9 FE 20 C8 FE 0D C9)^ ()
1060 01 2A FB 5F CD 60 12 0E .!*[-@..	1260 7C CD 65 12 7D F5 0F 0F \-E_JU..
1068 20 CD 09 01 2A FD 5F CD .-..*]-	1268 0F 0F E6 0F CD 7E 12 4F ..F.-^_0
1070 60 12 CD 24 01 21 4A 13 @.-x.!J.	1270 CD 09 01 F1 E6 0F CD 7E -.QF -^
1078 16 75 CD 85 12 CD 03 01 .U-e.-..	1278 12 4F CD 09 01 C9 C6 90 .0-..)&p
1080 4F CD 09 01 F5 CD 24 01 0-..U-x.	1280 27 CE 40 27 C9 4E CD 09 '(@')N-.
1088 F1 FE 41 CA 49 10 FE 45 Q^A*I.^E	1288 01 23 15 C2 85 12 C9 11 .#.!"e..).
1090 CA AF 10 FE 23 CA 63 11 *.^#*C.	1290 FF 0F 1B 7A B3 C2 92 12 ...Z"r.
1098 FE 43 CA C6 11 FE 54 CA .^C*&.^T*	1298 C9 3A F6 5F F6 01 47 3A) ;V_V.G.
10A0 E7 11 FE 4D CA 39 01 FE G.^M*9.^	12A0 F4 5F FE 20 78 C2 AD 12 T_^.X"
10A8 53 CA DB 12 C3 7D 10 3E S*..#].>	12A8 F6 02 C3 AF 12 E6 FD 32 V.#.FI2
10B0 FF 32 FF 5F CD 99 12 CD _2--y.-	12B0 F6 5F 21 00 00 22 F7 5F V_!..W_
10B8 48 11 CD B9 12 CD C8 12 H.-.-.	12B8 C9 DB FA 47 32 F5 5F 3A) ;ZG3U_
10C0 CA 4C 10 CD D3 12 C3 B7 *L.-3.#	12C0 FF 5F 90 C8 CD C9 10 C9 --p(-.)
10C8 10 2A F7 5F EB 2A FD 5F .*W_K*].	12C8 CD 04 12 EB 2A F7 5F CD -.K*W_-
10D0 19 CD 60 12 3E 20 4F CD .-@.> 0-	12D0 12 12 C9 2A F7 5F 23 22 ..)*W#"
10D8 09 01 3A FF 5F CD 65 12 .-..--E.	12D8 F7 5F C9 CD 24 01 AF 47 W_) -x.G
10E0 3E 20 4F CD 09 01 3A F5 > 0-..U	12E0 4F 5F 57 2A F9 5F 7E 81 0_W*Y_7a
10E8 5F CD 65 12 CD 24 01 CD _-E.-x.-	12E8 4F 7A 88 47 7A 8B 5F 3A OZhGZK_:
10F0 8F 12 3A 00 28 E6 40 CA o...!(F@*	12F0 FB 5F BD C2 FD 12 3A FC [_.J_. \
10F8 F2 10 C9 21 BF 13 16 1C R.!..	12F8 5F BC CA 01 13 23 C3 E6 _*..##F
1100 CD 85 12 0E 03 CD 18 12 _e...-..	1300 12 C5 7B CD 65 12 E1 CD .%[-E.A-
1108 E1 22 FD 5F E1 22 FB 5F A"]_A"[_	1308 60 12 CD 24 01 C3 4C 10 @.-x.#L.
1110 E1 22 F9 5F 2E 00 3A F4 A"Y...T	1310 0D 0A 45 50 52 4F 4D 20 .EPROM
1118 5F 67 EB D5 CD 04 12 E5 _GK5...E	1318 4A 45 20 32 20 2C 34 20 JE 2 ,4
1120 2A FD 5F D1 19 D1 CD 12 *J_1.1.	1320 4E 45 42 4F 20 38 20 4B NEBO 8 K
1128 12 D8 C3 FB 10 2A F7 5F .8#C.*W_	1328 42 59 54 45 20 3F 20 2D BYTE ? -
1130 EB 2A FD 5F 19 7C 07 07 K*].\..	1330 20 5A 41 44 45 4A 20 21 ZADEJ !
1138 07 E6 F8 47 3A F6 5F E6 .FXG;V_F	1338 0D 0A 0D 0A 32 37 33 322732
1140 07 B0 D3 FC 7D D3 F8 C9 .3\]3X)	1340 0D 0A 0D 0A 32 37 31 362716
1148 3A F4 5F FE 10 CA 5B 11 .T_^.*[_	1348 0D 0A 0D 0A 41 20 2D 20A -
1150 3A F6 5F F6 04 32 F6 5F .V_V.2V_	1350 20 20 20 41 53 53 49 47 ASSIG
1158 C3 2D 11 3A F6 5F E6 FB #-..V_F	1358 4E 0D 0A 45 20 20 20 20 N..E -
1160 C3 55 11 21 DB 13 16 18 #U.!..	1360 20 20 45 4D 50 54 59 0D EMPTY.
1168 CD 85 12 3E 80 D3 FE 3A _e.>3!	1368 0A 23 20 2D 20 20 20 20 .# -
1170 F4 5F FE 10 CA 7F 11 3A T_^.*_..	1370 50 52 4F 47 52 41 4D 4D PROGRAMM
1178 F6 5F F6 01 C3 84 11 3A V_V.#d..	1378 49 4E 47 0D 0A 43 20 2D ING..C -
1180 F6 5F E6 FE F6 06 32 F6 V_FV.2V	1380 20 20 20 43 4F 4D 50 COMP
1188 5F 21 00 00 22 F7 5F CD _!..W_-	1388 41 52 45 0D 0A 54 20 2D ARE..T -
1190 2D 11 2A F7 5F EB 2A F9 -*W_K*Y	1390 20 20 20 54 52 41 4E TRAN
1198 5F 19 7E D3 FA 3A F4 5F .^32:T_	1398 53 46 45 52 0D 0A 53 20 SFER..S
11A0 FE 20 CA AE 11 FE 10 CA ^*..^.*	13A0 2D 20 20 20 53 55 4D - SUM
11A8 B3 11 AF C3 B5 11 3E 02 .#.>.	13A8 41 20 4D 45 4D 0D 0A 4D A MEM..M
11B0 C3 B5 11 3E 01 D3 FE CD #.>.3^-	13B0 20 2D 20 20 20 20 4D 4F - MO
11B8 8F 12 CD C8 12 CA 4C 10 o.-(.*L.	13B8 4E 49 54 4F 52 0D 0A 0D NITOR..
11C0 CD D3 12 C3 8F 11 CD 99 .-3.#o.-y	13C0 0A 50 49 53 20 41 44 52 .PIS ADR
11C8 12 CD 48 11 2A F7 5F EB .-H.*W_K	13C8 31 20 53 50 20 41 44 52 1 SP ADR
11D0 2A F9 5F 19 7E 32 FF 5F *Y_.72--	13D0 32 20 53 50 20 42 41 5A 2 SP BAZ
11D8 CD B9 12 CD C8 12 CA 4C -.-(.*L	13D8 45 0D 0A 0D 0A 50 52 4F E...PRO
11E0 10 CD D3 12 C3 C9 11 CD .-3.#).-	13E0 47 52 41 4D 4F 56 41 4E GRAMOVAN
11E8 99 12 CD 48 11 DB FA 2A y.-H.;Z*	13E8 49 20 50 52 4F 42 49 48 I PROBIH
11F0 F7 5F EB 2A F9 5F 19 77 W_K*Y_.W	13F0 41 0D 0A 0D 0A 32 37 36 A....276
11F8 CD C8 12 CA 4C 10 CD D3 -(.*L.-3	13F8 34 0D 0A 00 FF FF FF FF 4.....

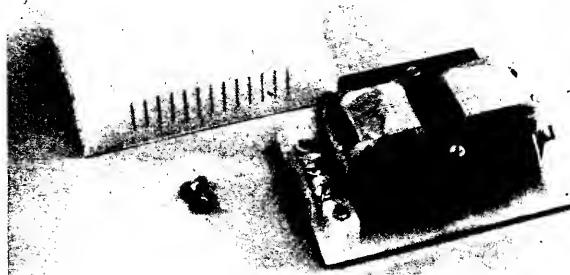
KONSTRUKTÉŘI SVAZARNU

Využití zvonkového transformátoru TR 16-0

TR 16-0

Jiří Löffelmann

V roce 1985 se objevil na trhu zvonkový transformátor rumunské výroby, který má označení TR 16-0 a jehož maloobchodní cena je 46 Kčs. Tímto příspěvkem bych chtěl ukázat možnosti jeho využití pro napájení amatérských přístrojů a zařízení.

Obr. 1. Transformátor TR 16-0 s odejmoutým krytem

Základní technické údaje podle výrobce:

Vstupní napětí:	220 V.
Výstupní napětí:	3; 5; 8 V.
Výstupní proud:	0,5 A.

Transformátor s odejmoutým krytem je vlnsnímkem v obr. 1. Má oddělené primární a sekundární vinutí, což má za následek, že napětí na výstupu je „měkké“. Současně však při tomto uspořádání je minimální kapacita mezi primárním a sekundárním vinutím, což je velmi příznivé pro snižová-

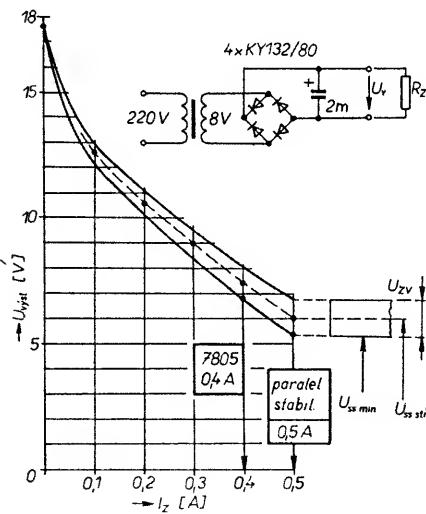
ní úrovně rušivého napětí, pronikajícího z přístroje do sítě. Významná je i otázka bezpečnosti: použití továrního „odzkoušeného“ výrobku je velkým přínosem.

Vzhledem k rozšířování obvodů CMOS klesá energetická náročnost různých číslicových zařízení a proto lze k napájení použít malé transformátory tohoto typu. Další aplikační možnosti jsou konstrukce různých nabíječek pro akumulátory NiCd, používané v modelářství.

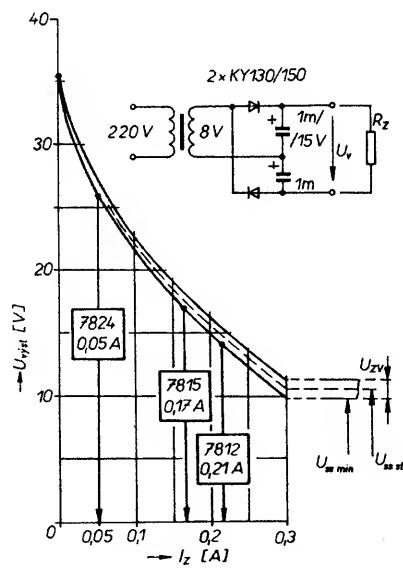
Na obr. 2 až 4 jsou grafy pro různá zapojení usměrňovacích obvodů a z těchto grafů lze snadno určit pro požadovaný výkon způsob zapojení usměrňovače a také ověřit, zda výbec můžeme tento transformátor pro napájení použít. Jsou v nich uvedeny i maximální proudy, které lze odebírat ze stabilizátorů řady 78xx, a navíc lze z křivek určit velikost zvlnění v mezinárodních hodnotě napěti. Údaje proudu při použití monolitických stabilizátorů jsou získány tak, že od hodnoty $U_{ss\ min}$ v grafu odečteme 2 V, což je minimální napěťový úbytek pro správnou funkci stabilizátoru.

Na obr. 5 je zapojení kombinovaného zdroje, který byl se zvonkovým transformátorem realizován.

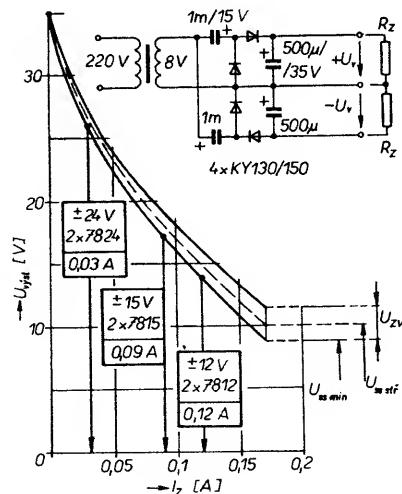
Při zatěžování v rozsahu uvedeném v grafech neprestoupí teplota transformátoru 60 °C. Montáž transformátoru je rychlá a snadná; spočívá ve vyvrtání

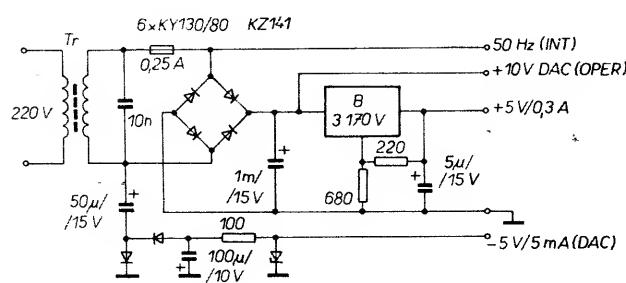
Obr. 2. Charakteristika zdroje s můstkovým usměrňovačem

Obr. 3. Charakteristika zdroje se zdvojovovačem napěti

Obr. 4. Charakteristika zdroje se zdvojovovačem a s napětím dvojí polarity

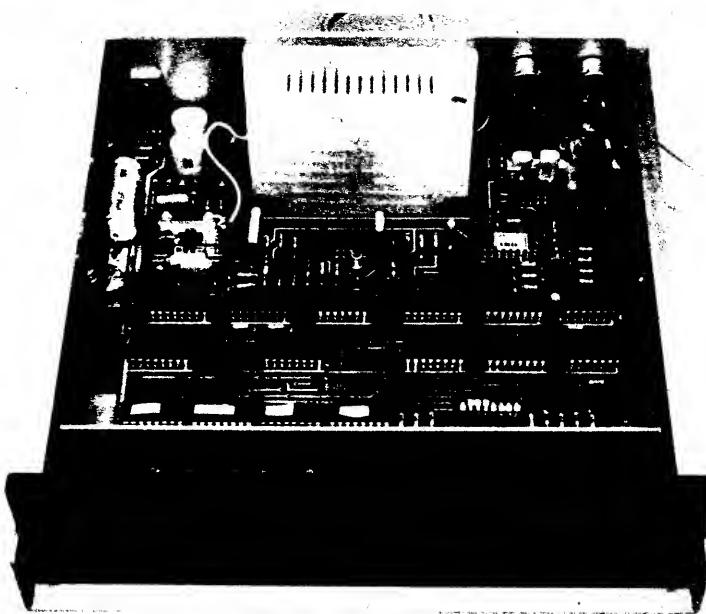
Obr. 5. Schéma zapojení vícehliniového zdroje s TR 16-0

dvou děr pro přichycení podle výkresu, přiloženého ke každému transformátoru.

Na obr. 6. je ukázka umístění transformátoru v typizované skříni UPS-6. Je v ní umístěn čtyřmístný číslicový měřič kmitočtu, realizovaný z obvodů CMOS, napájený zdrojem z obr. 5.

Závěrem lze říci, že použití továrního a bezpečného napájecího transformátoru v přijatelné ceně přináší mnoho výhod při realizaci amatérských konstrukcí a lze jej doporučit všude tam, kde pokryje požadovaný výkon.

Obr. 6.
Příklad umístění transformátoru
v typizované skříně UPS-6

Barevná hudba jako slunce

Bronislav Mašík

V předložené konstrukci se žárovky postupně rozsvěcují od středu v soustředných kružnicích, čímž vzniká optický dojem jakéhosi slunce, blížícího se v rytmu hudby. Lze použít jakékoliv žárovky a též intenzitu svícení lze libovolně upravit.

- Celkové zapojení je na obr. 1, zapojení zdroje pro napájení integrovaných obvodů pak na obr. 2. Upozorňuji, že lze použít i jiné provedení napáječe, tedy méně složité než je na obr. 2.

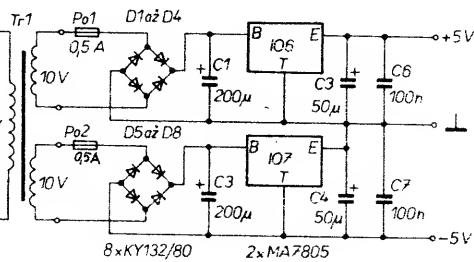
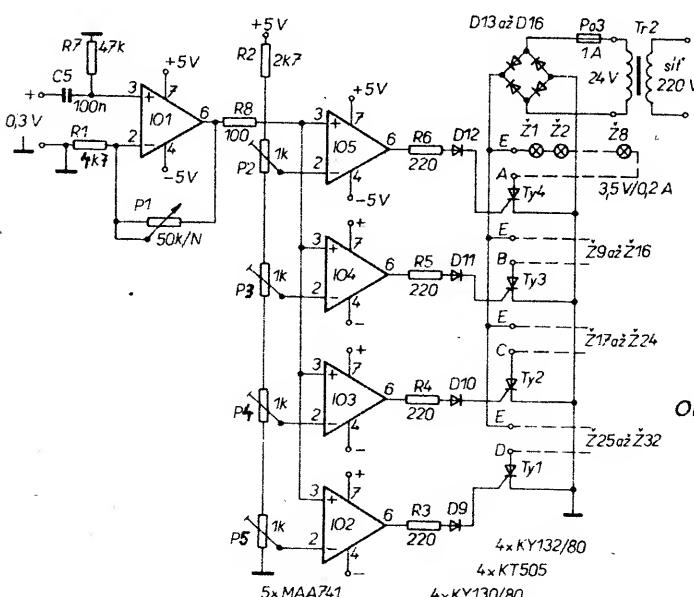
Signál přicházející ze zdroje vedeme na vstup IO1 a odtud postupuje na úrovňové komparátory, které při souhlasu napětí na obou vstupech vytvářejí na výstupu impulsy pro řídicí elektrody tyristorů Ty1 až Ty4. Tyristory pak ovládají řady žárovek. Je třeba připomenout, že vstupní impedance celého zařízení je menší než $47\text{ k}\Omega$ což musíme brát v úvahu při připojení ke zdroji nf signálů! Potenciometrem P1 řídíme zisk, potenciometry P2 až P5 pak

úrovně při nichž se jednotlivé sekce žárovek rozsvěcejí.

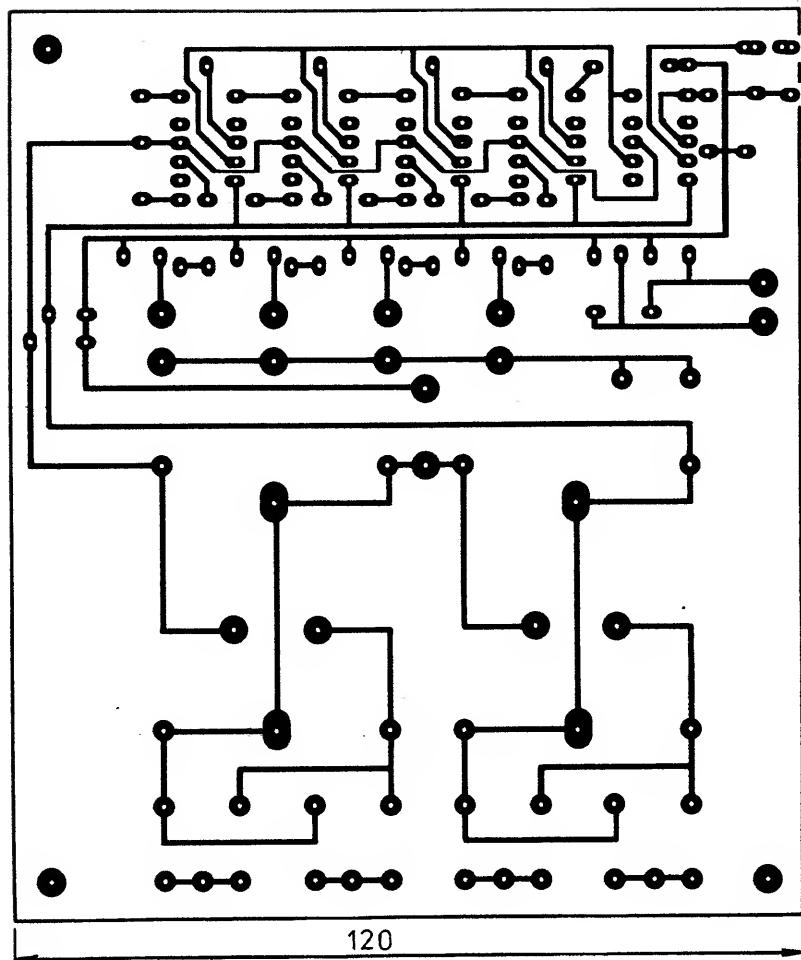
Žárovkové sekce jsou napájeny ze sekundáru Tr2 usměrněným ale nefiltrovaným napětím. Použil jsem čtyři sekce vždy po osmi žárovkách 3,5 V/200 mA. Namísto tyristorů KT505 lze s úspěchem použít i jiné z téže řady, například KT501 až KT504.

Než zařízení uvedeme do provozu, zkontrolujeme nejdříve zda napětí na C2 a C4 jsou skutečně +5 V a -5 V proti zemi. Pak nastavíme P1 přibližně do střední polohy a postupně nastavíme napěťové úrovni na běžcích potenciometrů P2 až P5. Na P2 nastavíme asi 2,4 V, na P3 asi 1,9 V, na P4 asi 1,3 V a na P5 asi 0,9 V.

Věřím, že všichni, kdo si popsané „slunce“ zhotoví, budou s jeho funkcí spokojeni. Vhodná deska s plošnými spoji je na obr. 3.

Obr. 2. Zapojení zdroje pro IO

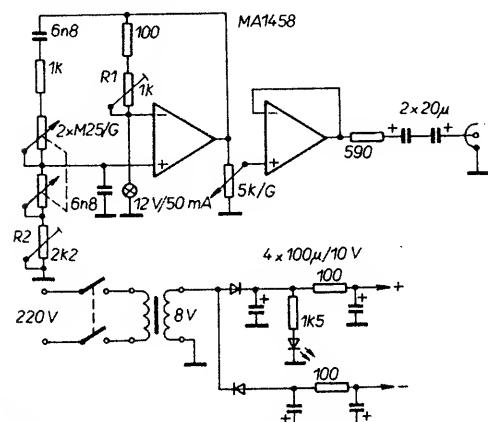

Obr. 3. Deska V45 s plošnými spoji

AMATEURSKÝ SIGNAL GENERATOR

Ke stavbě tohoto užitečného přístroje postačí jeden zvonkový transformátor, operační zesilovač za 14,50 Kčs, dva potenciometry a několik drobných součástek. Sestavený generátor má pouze jeden rozsah a umožňuje obsáhnout kmitočtové pásmo od 10 až do 20 000 Hz. Nad kmitočet 20 000 Hz již toto zapojení nevyhovuje. Výstupní napětí (bez zátěže) je asi 2 V a lze je plynule řídit prakticky od nuly. Výstupní odpor generátoru je asi $600\ \Omega$.

Generátor, jehož celkové zapojení je na obr. 1, nevyžaduje stabilizaci napájení a pracuje dokonce při nezměněných parametrech již od síťového napětí 150 V. Je pouze vhodné, aby použitý tandemový potenciometr neměl souběh horší než asi 3 dB. Pokud tento požadavek splníme, zajistíme v průběhu ladění menší změnu výstupního napětí než asi 10 %, což odpovídá 1 dB.

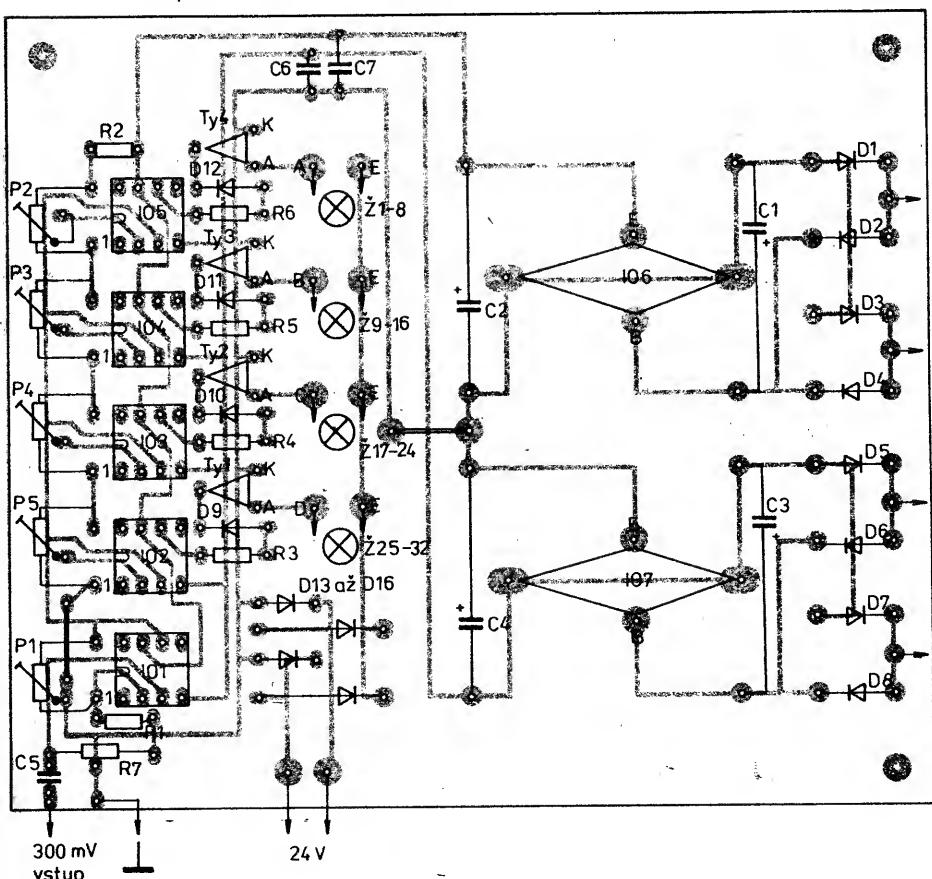
Obr. 1. 2xKY130/80 LO110

Po uvedení do chodu nastavíme změnou odporu R1 výstupní napětí asi na 2,2 V (samozřejmě při regulátoru výstupního napětí naplně). Změnou odporu R2 nastavíme výstupní napětí při nejvyšším kmitočtu tak, aby bylo co možno shodné s napětím při nižších kmitočtech.

Je pôchopitelné, že jediný rozsah neumožňuje natolik přesně nastavovat kmitočet, avšak pro běžné informativní účely, k nimž velmi často podobný generátor potřebujeme, tato skutečnost nemusí vadit. Průběh stupnice pak odpovídá průběhu použitého tandemového potenciometru, záleží na tom zda máme k dispozici potenciometr s průběhem logaritmickým nebo exponenciálním. Podle toho také přepojíme smysl otáčení tak, aby dolní oblast kmitočtů byla rozprostřena.

Kondenzátory ve Wienově můstku ($6,8\text{ nF}$) použijeme polystyrénové nebo slídové. Keramické se mi neosvědčily, protože se při jejich použití zhoršila stabilita i zkreslení výstupního signálu. Jako žárovku v obvodu stabilizace jsem použil běžnou telefonní žárovku 12 V/50 mA. Pokud celý generátor správně zapojíme i nastavíme, nemělo by zkreslení výstupního signálu přesáhnout v pásmu do 5 kHz asi 0,1 %, do 20 kHz pak asi 1 %.

Josef Vrška

Aproximace pro stanovení útlumu souosého kabelu na jakémkoliv kmitočtu

Ing. Pavel Petřík

V katalogech uvádí výrobce běžně měrný útlum souosých kabelů pouze při dvou kmitočtech, a to 200 a 1000 MHz. Podrobnější údaje, zpravidla o útlumu na dvanácti vybraných kmitočtech od 30 do 2000 MHz, lze najít v technických podmínkách výrobce, které jsou však pro amatéra velmi těžko dosažitelné.

Útlum na jiném kmitočtu, než je udáván, je nutno zjišťovat grafickou extrapolací na semilogaritmickém papíře. Při grafické konstrukci se využívá skutečnosti, že průběh měrného útlumu se blíží exponenciální funkci a při logaritmickém zobrazení je křivka této závislosti téměř přímková.

Rychleji a přesněji než přečtením z grafu lze měrný útlum vypočítat ze vztahu

$$b_x = \exp(I + m \ln f_x), [\text{dB}/100 \text{ m}, -, \text{MHz}]$$

kde b_x je hledaný měrný útlum,
 f_x daný kmitočet,
 I bezrozměrné číslo, vyjadřující
 klidové posunutí,
 m strmost exponenciální křivky.

Bezrozměrná čísla I a m jsou stanovená ze dvou bodů na křivce útlumu:

b_1 je měrný útlum na nižším kmitočtu f_1 ,

b_2 měrný útlum na vyšším kmitočtu f_2 ;

$$\text{pak } m = \frac{\ln b_2 - \ln b_1}{\ln f_2 - \ln f_1}$$

$$a = I = \ln b_2 - m \ln f_1$$

Přesnost approximace

Platnost vztahu je ověřena pro kably s nepolárním dielektrikem jako je polyetylén, pěnový polyetylén, polystyren, tetrafluoretylen (polyvinylchlorid je polární dielektrikum). Pro běžnou technickou praxi zůstávají odchylky od přesného souběhu skutečného a vypočítaného průběhu měrného útlumu v přijatelných mezích (do 4 % při poměru kmitočtů 1:20). Nepřesnost je způsobena polarizační a vodivostní složkou dielektrických ztrát reálného dielektrika; ty nejsou ve vztahu zahrnuty.

Interpolace mezi f_1 a f_2 má největší chybu při geometrickém středu $\sqrt{f_1 f_2}$. Skutečný útlum je o 0,9 % menší, než vypočítaný. Při f_1 a f_2 chybá nevzniká. Skutečný útlum při extrapolaci dolů na $0,5 f_1$ je o 1,4 až 3,7 % větší, než vypočítaný; při extrapolaci na $0,15 f_1$ o 10 až 15 % větší než vypočítaný. Při extrapolaci směrem nahoru je na $2f_2$ skutečný útlum o 4 až 5 % větší než vypočítaný. Nad 2000 MHz výrobce údaje neudává.

Pro ilustraci vlivu teploty: při zvýšení teploty z 0°C na $+20^\circ\text{C}$ se zvětší měrný útlum o 3,7 %, při zvýšení z $+5^\circ\text{C}$ na

$+20^\circ\text{C}$ o 2,5 %, z $+20^\circ\text{C}$ na $+30^\circ\text{C}$ o 1,8 %. Údaje platí při kmitočtu 200 MHz.

Jinou skutečností je, že na novém souosém kabelu naměříte měrný útlum mnohdy menší, než udává výrobce. Nař. nově dodané klubko (200 m) kabelu VCCOY 75-3.7 mělo měrný útlum 12,75 dB/100 m při 200 MHz (údaj výrobce je v tabulce — pozn.). Na této délce (200 m) bylo naměřeno:

6	dB/100 m při 50 MHz
7,5	dB/100 m při 70 MHz
9	dB/100 m při 100 MHz
11	dB/100 m při 150 MHz
11,5	dB/100 m při 170 MHz
12,75	dB/100 m při 200 MHz
14	dB/100 m při 230 MHz

U 101 m-klubka kabelu VCCOY 75-4.8:

6	dB/100 m při 50 MHz
7,3	dB/100 m při 70 MHz
9	dB/100 m při 100 MHz
11,5	dB/100 m při 150 MHz
12	dB/100 m při 170 MHz
13,5	dB/100 m při 200 MHz
14	dB/100 m při 230 MHz

U 200 m klubka kabelu VCEUY 75-4.8 byly zjištěny hodnoty v souladu s údaji výrobce:

5,5	dB/100 m při 50 MHz
6,5	dB/100 m při 70 MHz
8	dB/100 m při 100 MHz
10	dB/100 m při 150 MHz
10,5	dB/100 m při 170 MHz
11,5	dB/100 m při 200 MHz
12,5	dB/100 m při 230 MHz

Koefficienty I a m pro některé čs. souosé kabely Kábel Bratislava s pěnovým a polyetylénovým dielektrikem

VCCOY 75-3,7 (dříve VFKV 610)

16	dB/100 m/200 MHz
38	dB/100 m/1000 MHz

$$I = -7,50085 \cdot 10^{-2}$$

$$m = 5,37453 \cdot 10^{-1}$$

VCCOY 75-4,8 (dříve VFKV 620)

12	dB/100 m/200 MHz
33	dB/100 m/1000 MHz

$$I = -8,45314 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 6,28543 \cdot 10^{-1}$$

VCCOY 75-5,6 (dříve VFKV 630) nebo

VCCOD 75-5,6 (dříve VFKV 633)

10	dB/100 m/200 MHz
27	dB/100 m/1000 MHz

$$I = -9,67229 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 6,17142 \cdot 10^{-1}$$

VCEUY 75-4,8

11,5	dB/100 m/200 MHz
30	dB/100 m/1000 MHz

$$I = -7,14217 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,95767 \cdot 10^{-1}$$

VCCZE 75-6,4 (dříve VFKV 920)

6,93 dB/100 m/200 MHz

18,48 dB/100 m/1000 MHz

$$I = -1,29306 \cdot 10^0$$

$$m = 6,09423 \cdot 10^{-1}$$

VCCZE 75-12,2 (dříve VFKV 930)

4,16 dB/100 m/200 MHz

12,31 dB/100 m/1000 MHz

$$I = -2,14600 \cdot 10^0$$

$$m = 6,74084 \cdot 10^{-1}$$

VCEZE 75-6,2 (dříve VFKP 970)

8,7 dB/100 m/200 MHz

18,95 dB/100 m/1000 MHz

$$I = -8,11975 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,61555 \cdot 10^{-1}$$

VCEZE 75-12,2 (dříve VFKP 980)

5,1 dB/100 m/200 MHz

12 dB/100 m/1000 MHz

$$I = -1,64105 \cdot 10^0$$

$$m = 6,17233 \cdot 10^{-1}$$

VCEOY 75-3,7 (dříve VFKP 250)

19 dB/100 m/200 MHz

45 dB/100 m/1000 MHz

$$I = 1,05974 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,35730 \cdot 10^{-1}$$

VLEDY 75-3,7 (dříve VFKP 251)

22 dB/100 m/200 MHz

50 dB/100 m/1000 MHz

$$I = 3,8835 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,10104 \cdot 10^{-1}$$

VCEOY 75-7,25 (dříve VFKP 390)

10 dB/100 m/200 MHz

26 dB/100 m/1000 MHz

$$I = -8,42987 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,93693 \cdot 10^{-1}$$

VLEOY 75-7,25 (dříve VFKP 391)

12 dB/100 m/200 MHz

30 dB/100 m/1000 MHz

$$I = -5,31550 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,69323 \cdot 10^{-1}$$

Miniaturní kablíky:

VCEOY 50-1,5

39 dB/100 m/200 MHz

90 dB/100 m/1000 MHz

$$I = 9,10608 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,19590 \cdot 10^{-1}$$

VLEOY 50-1,5

45 dB/100 m/200 MHz

120 dB/100 m/1000 MHz

$$I = 5,77743 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 6,09423 \cdot 10^{-1}$$

VCEOY 50-2,95 nebo VCEDY 50-2,95

22 dB/100 m/200 MHz

47 dB/100 m/1000 MHz

$$I = 5,92046 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 4,71659 \cdot 10^{-1}$$

VLEOY 50-2,95 nebo VLEDY 50-2,95

24 dB/100 m/200 MHz

60 dB/100 m/1000 MHz

$$I = 1,61598 \cdot 10^{-1}$$

$$m = 5,69323 \cdot 10^{-1}$$

Příklad výpočtu

Chceme zjistit útlum kabelu VCCOY 75-3,7 na kmitočtu 70 MHz. Po dosazení

$$b_x = \exp(-7,50085 \cdot 10^{-2} + 5,37453 \cdot 10^{-1} \ln 70) = 9,1 \text{ dB}/100 \text{ m}.$$

Přijímač VKV
s automatickým laděním

MOTORTESTER

Ing. Ivan Pazderský, OK1DQC

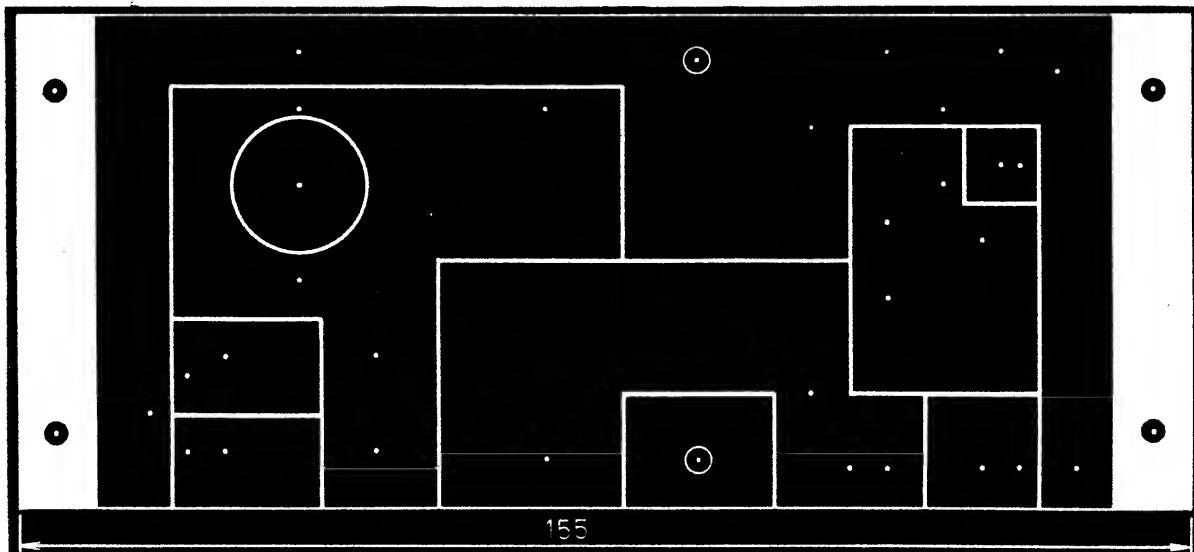
Dokončení
ze strany
232

Stroboskopická lampa má tvar válce o průměru 50 mm a délce 210 mm. V lampě je výbojka, transformátor Tr2 pro zapalovací elektrodu a potenciometr R22. Byl by sice vhodnější knoflíkový typ

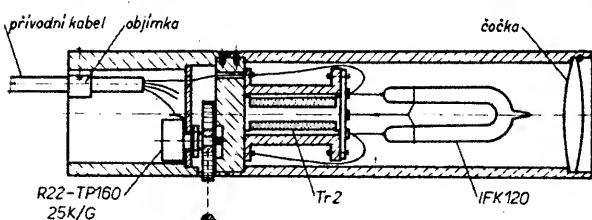
TP 170, mně se ho však nepodařilo sehnat. Proto jsem použil TP 160. Přívody k potenciometru jsou z dvojitěho stíněného kablíku, používaného například pro nahrávání na magnetofon. Tento kablík, spolu

s dalšími třemi vodiči potřebnými pro napájení výbojky, je vtažen do bužírky v celkové délce mezi 3 a 4 m. Na šňůře asi 1 m od lampy je šnúrový vypínač, kterým se odpojuje od výbojky napájecí napětí 500 V. Výbojka je zapínána jen při měření předstihu aby se nezkracovala její životnost. Jedno z mnoha řešení lampy je na obr. 7, přičemž jsem do osy umístil spojnou čočku, která zmenšuje rozptyl záblesku. Čočku lze koupit v papírnictví.

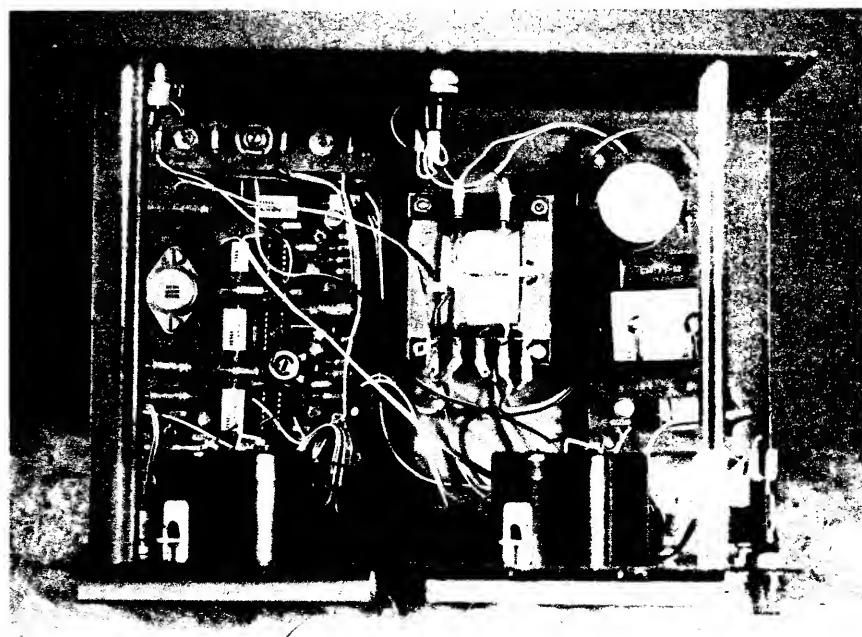
Za pozornost stojí snímač vysokého napětí. Původně jsem zkoušel

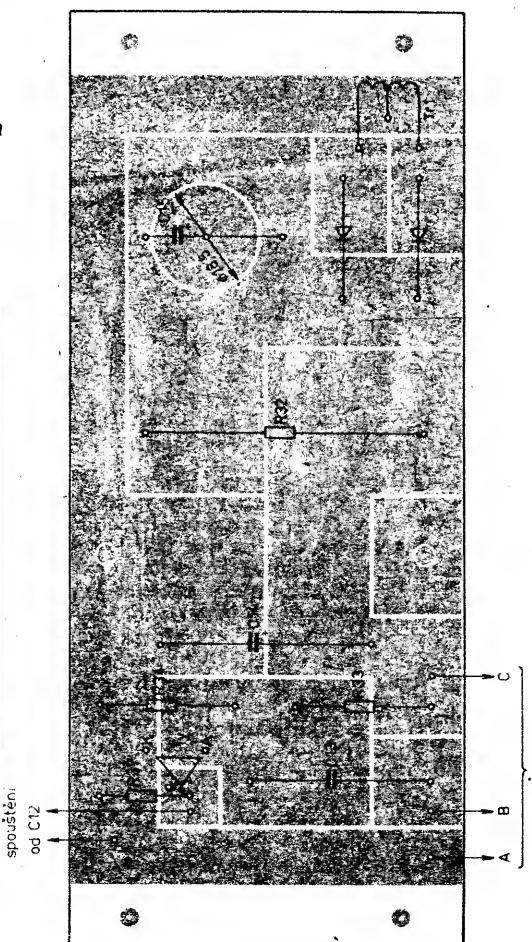
Obr. 7. Deska V44 s plošnými spoji vnitřního zdroje (vývod z C15 má být správně zapojen na „zem“!)

Obr. 8. Stroboskopická lampa

Obr. 9. Vnitřní uspořádání přístroje

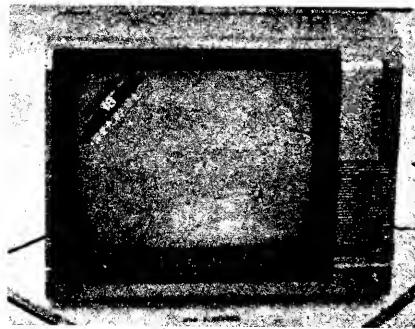

kapacitní snímač tak, že byl kus drátu přikládán ke kabelu vedoucímu ke svíčce. Tento způsob jsem zavrhl, protože snímač snímal impulsy od všech válců, což bylo rušivé a nedokázal jsem to odstranit. Proto jsem se rozhodl použít snímač indukční. Na feritový toroid o průměru 32 mm jsem navinul 17 závitů drátu o průměru 0,8 mm. Induktivnost je asi 150 μ H. Lze použít jakýkoli toroid a navinout tolik závitů aby se na jeho vinutí při přeskočení jiskry objevilo mezivrcholové napětí asi 15 V. Vnitřním otvorem snímače je protažen kus vysokonapěťového kabelu o délce asi 50 cm s nasazenými koncovkami na svíčku a k rozdělovači. Při měření se původní kabel ke svíčce prvního válce odpojí a na jeho místo se zapojí popsaný kabel, který je zakončen konektorem. Použil jsem běžný souosý kabel zelené barvy o vnějším průměru 6 mm.

Stupnice měřidel si každý zhotoví podle svých možností a dovednosti. Já používám bílý matný lak, tuš a propisotové obtisky. Vnitřní uspořádání je patrné z obr. 8.

Závěrem bych chtěl podotknout, že je tento přístroj vhodný především pro ty, kteří jej skutečně využijí. Pro někoho, kdo seřizuje automobil nejvýše jednou ročně, se podle mého názoru nevyplatí. Všem, kteří se pro stavbu rozhodnou, přeji hodně úspěchů a rád zodpovím případné dotazy.

Zajímavé výrobky

Moderní přijímač barevné televize BEIJING 8303 PS vyrábí čínská firma Tianjin Communication Broadcasting Equipment Company v Tianjinu. Tento televizní přijímač pracuje v systému PAL/SECAM s automatickým nastavením podle přijímaného signálu. Elektronický volič kanálů umožňuje plynulé ladění. Automatická kontrola je zabezpečena použitím moderních dekódovačů obvodů. Na letošním mezinárodním veletrhu spotřebního zboží získal tento výrobek zlatou medaili.

Výrobky spotřební elektroniky z ČLR překvapují svým dokonalým provedením, moderní technickou koncepcí i designem. Televizory z ČLR se mají v drahodné době objevit i v našich prodejnách.

JB

Kmitočtová ústředna s krystaly pro transceiver PS83

Před dvěma roky, v AR A9 a 10/1985 jsme zveřejnili úspěšnou konstrukci FM transceiveru PS83 od P. Matušky, OK2PCH. Tento transceiver se těší mezi našimi radioamatéry značné oblibě, a proto se dočkal mnoha doplňků. Zde je jeden z nich.

Získání zařízení je většinou největším problémem našich radioamatérů. Občas se vyskytnou amatérské konstrukce, které získají velkou popularitu. Důvodem je téměř vždy reprodukovatelnost, zejména dostupnost použitých součástek. A protože součástky použitelné pro vývýšení techniku jsou ve velké většině dostupné jen obtížně, a to počínaje třeba již jen kostičkami pro cívky, sortimentem keramických kondenzátorů atp., je reprodukovatelná a tedy populární konstrukce vždy souhrnně větších či menších kompromisů, při nichž většinou modernost koncepce a někdy i výsledné parametry musí poněkud ustoupit do pozadí.

Typickým příkladem takové konstrukce je FM transceiver PS83 pro pásmo 2 metrů. Je pravděpodobné, že těchto transceiverů je v republice v provozu snad i několik stovek. Je to možné proto, že autor obešel použití krystalem řízených oscilátorů zapojením oscilátorů LC, a resignací na selektivitu I.MF, kterou řeší 2 obvody LC, umožnil velikou variabilitu kmitočtového plánu celého zařízení. To jsou největší výhody, současně asi i největší nevýhody transceiveru. Zařízení je koncipováno jako přenosné, mělo by tedy spolehlivě pracovat ve velkém rozsahu teplot. Ovšem radioamatér, pro kterého je zásadním problémem získat krystaly, nemá zpravidla ani prostředky a zkušenosti k nezbytné teplotní kompenzaci oscilátorů LC.

Stejně jako jiné populární konstrukce dožil se TCVR PS83 mnoha vylepšování a modifikací. Typickým příkladem je PS84 OK1ADZ. Toto zařízení je řízeno krystaly (většinou obtížně dostupnými), vybaveno kvalitním (a tedy dražým) filtrem na I.MF, kvalitnějším (a tedy dražším) II.MF. Původní PS83 je ovšem výsledkem většího počtu dalších kompromisů (např. směšovač výsílače, filtrace vynásobeného signálu VFO atd.), které v souhrnu mají technické a morální opodstatnění právě jen tehdy, je-li výsledkem láče a dostupnosti, což se u PS83 zdařilo. Zapojit do takového zařízení drahy filtr, krystal či integrovaný obvod znamená sice zlepšení toho či onoho parametru, ale prostředky či úsilí, které na to vynaložíme, přijdou větší či menší měrou nazmar, protože zbylé kompromisy investici znehodnotí.

Přesto lze jednu z největších nevýhod PS83, malou teplotní stabilitu, odstranit s náklady přijatelnými, použijeme-li k řízení oscilátorů relativně snadno dostupné a levné inkurantní

krystaly. Snad nejpřístupnější řešení nabízejí krystaly z RM31, kterých je mezi radioamatéry ještě dostatek, a navíc je lze občas koupit v různých výprodejích za 8,- až 20,- Kčs.

Východiškem je původní zapojení OK1ADZ pro TCVR PS84. Obvody byly přepracovány s krystaly z RM31 z řady B000. K řízení výsílače slouží oscilátory s T1 a T2 v zapojení VCXO (mnoho praktických poznatků s tímto zapojením lze najít v [2]). Krystaly z řady B000 lze „nahat“ dost obtížně, nicméně možné to je. Pro oscilátory musíme použít páry s kmitočtovým odstupem 600 kHz, např. B900/B300 (tj. 8750 a 8150 kHz). Při stavbě je důležité zachovat minimální parazitní kapacity. Zásadní význam má provedení cívek L1 a L2. Ve vzorku bylo navinuto v jedné vrstvě 125 závitů drátem 0,08 CuS na kostře o průměru 5,5 mm (např. z VXW010) s ferokartovým jádrem M4. Závity vineme velmi opatrne ruční vrtačkou, jiným způsobem se srovnaní tolika závitů na krátké kostře do jediné vrstvy nezdářilo, avšak tento požadavek je zásadní. Vinutí fixujeme tenkou vrstvou vhodného laku (lepidlo EPOXY se neosvědčilo). Jádry v cívkách nastavíme kmitočet VCXO o asi 20 kHz nižší oproti vlastnímu základnímu kmitočtu krystalů, a současně nastavíme přesný odstup 600 kHz. Pokud při ladění nebo zavedení modulačního signálu oscilátoru vysazují, respektive je nelze ladit, anebo se kmitočet mění skokem, je nutné pozmenit kapacitní zpětnovazební dílič, pracovní bod oscilátorů, případně experimentovat s počtem závitů cívek.

VCXO pracují do společného kolektorového rezistoru, za nímž následuje dvojitý článek II, který potlačuje vyšší harmonické. Signál je na desku výsílače zaveden kablíkem 75 Ω zakončeným rezistorem 75 Ω ; z neuzemněného konca rezistoru je signál zaveden kondenzátorem 27 pF na vývod 5 A244D. Vývod 6 spojíme s +Utx, ostatní součástky původního oscilátoru (s výjimkou blokovacího kondenzátoru u vývodu 4) odstraníme. Na desku kmitočtové ústředny dále zavedeme nf signál z modulátoru stíněným kablíkem k trimru R23.

Po oživení VCXO bude samozřejmě třeba znova nastavit modulaci, alespoň poslechem na kontrolním přijímači. Napětí z modulátoru zpravidla právě postačí, jeho snížení R23 nebude potřebné. Nakonec dostavíme i vhodnou úroveň signálu 1750 Hz, a to původně díličem na desce výsílače PS83.

Přijímač řídí XO s T4. X3 je rovněž z řady B000; musí mít kmitočtový odstup 500 kHz od X1 (tedy např. B900/B500). Jeho kmitočet je nutno zvýšit tak, aby bylo zajištěno správné směšování kmitočtu I.MF na kmitočet II.MF 455 kHz. Ke zvýšení kmitočtu použijeme některou z metod popsaných v [2]. Nepříliš známá je mechanická úprava kmitočtu broušením hlaviček nevypálené zápkalky. Oproti gumování nehozí zašpinění výbrusu, oproti štečku skelných vláken nehozí poškrábání krystalu. Před touto úpravou odkrytovaný výbrus ponoríme na několik minut do čerstvého ustalovače, opláchneme důkladně a osušíme. Kmitočet se tak zvýší (u krystalů z řady B000) o 5 až 8 kHz. Výbrus pak pomocí krátkých, lehce pružících přívodů zapojíme do obvodu XO, a za stálé kontroly kmitočtu a amplitudy oscilaci brousíme na elektrodách zápkalkou při plném respektování všech zásad uvedených v [2]. Jediný tlak výbrusu k hlavičce zápkalky musí vyvolávat již zmíněné lehce napružené přívody ke krystalu. Při opatrné práci je tato metoda velmi spolehlivá.

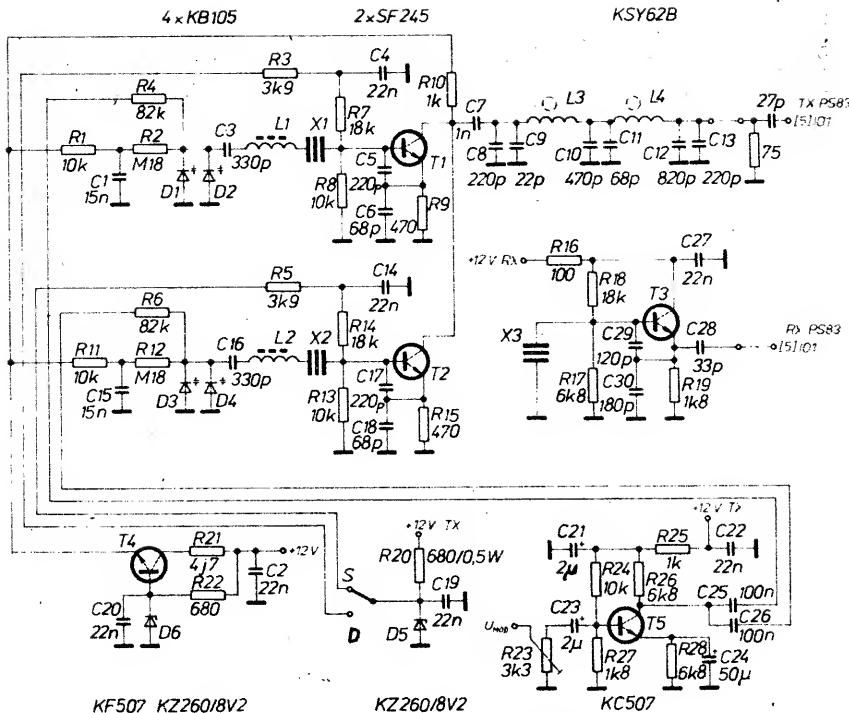
Výstup XO opět přivedeme vf kablikem na desku přijímače PS83 a navážeme kapacitou 33 pF k vývodu 5 A244D, když jsme předtím spojili vývod 6 s +URx a odstranili obvod LC.

Dalším krokem je přeladění I.MF, jejíž kmitočet musí odpovídat kmitočtu VXO s X1. Zpravidla bude nutná změna C12, C13 a C14, případně i změna počtu závitů L4 a L5.

Na závěr přizpůsobíme novému kmitočtovému plánu zařízení 4 původní VXO.

Při použití krystalů B900 a B300 ve VFVO vychází kmitočet I.MF 8,73 MHz, to znamená, že při požadovaném nejvyšším přijímaném kmitočtu 145,8 MHz musíme přivést do 1. směšovače kmitočet 137,07 MHz; protože kmitočet krystalu ve VXO násobíme devíti, musí krystal kmitat na kmitočtu 15,23 MHz. Použijeme tedy krystal L3200 z RO21 (tj. 15,207 MHz), jehož kmitočet upravíme na 15,23 MHz. Kmitočet krystalů z řady L2000 a L3000 se v ustalovači obvykle zvýší o 20 až 25 kHz. Zpravidla tedy při uvedeném kmitočtovém plánu postačí tato úprava krystalu (která navíc jeho vlastnostem většinou prospěje). Není-li změna kmitočtu dostatečná, zvětšíme ji opatrně opět dobroušením zápkalkou. Kmitočet měříme samozřejmě vždy přímo v zapojení VXO s nastavenou minimální kapacitou CL. Krystaly z řad L2000 a L3000 lze „tahat“ velmi dobře, při pečlivé práci a dobré mechanické konstrukci lze s nimi přeladit RX při dostačující (pro FM!) stabilitě i přes vstupní kanály převáděčů. Po nastavení kmitočtu a přeladění VXO doladíme obvody násobičů, případně L1 na desce vysílače PS83.

Mechanicky je kmitočtová ústředna konstruována na desce s plošnými spoji. Prostor v transceiveru pro ni získáme prodloužením skříňky. Stávající zadní panel nahradíme subpanellem, na který přišroubujeme desku kmitočtové ústředny. Zadní panel pak přichytíme distančními sloupky v délce 40 mm k subpanelu, a skříňku opatříme novými kryty prodlouženými dozadu o asi 43 mm.

Obr. 1. Celkové zapojení kmitočtové ústředny

Cena a dostupnost materiálu i náročnost zhotovení ústředny odpovídá celému transceiveru i jeho nosné filozofii — za málo peněz hodně muziky. V daném případě to znamená za málo peněz zlepšení stability zařízení na úroveň o jednu až dvě třídy vyšší, a to stojí zato. Kmitočtová ústředna se tak, jak byla popsána, rozhodně nebudě libit tvůrcům různých náročných (většinou teoretických) konstrukcí; rozdíl od těchto však byla vyzkoušena, ověřena — a funguje.

Závěrem malá drobnost: velmi často při vysílání neochotně nasazuje oscilátor 1750 Hz v původní PS83 — zpravidla vysílání neochotně nasazuje oscilátor 1750 Hz v původní PS83 — zpravidla

dla to způsobuje naindukované vf napětí z PA vysílače. Problém odstraní zablokování báze T2 vysílače malou kapacitou (vyzkoušeno 560 pF TK 755) ze strany spojů a opětne dostavění kmitočtu 1750 Hz.

—jjv—

Literatura:

- [1] Matuška, P.: FM transceiver PS83: AR A9 a 10/1985.
- [2] Novák, P.: Zapojení FM techniky. Přednášky z amatérské radiotechniky 3. Praha: UV Svařarmu 1983.

Seznam součástek

Rezistory		Kondenzátory			
R1	10 kΩ	C1	15 nF	C29	120 pF
R2	180 kΩ	C2	22 nF	C30	180 pF
R3	3,9 kΩ	C3	330 pF	Diody	
R4	82 kΩ	C4	22 nF	D1, D2, D3,	
R5	3,9 kΩ	C5	220 pF	D4	KB105
R6	82 kΩ	C6	68 pF	D5, D6	KZ260/8V2
R7	18 kΩ	C7	1 nF	Tranzistory	
R8	10 kΩ	C8	220 pF	T1, T2	SF245
R9	470 Ω	C9	22 pF	T3	KSY62B
R10	1 kΩ	C10	470 pF	T4	KF507
R11	1 kΩ	C11	68 pF	T5	KC507
R12	180 kΩ	C12	820 pF	Cívky	
R13	10 kΩ	C13	220 pF	L1, L2	viz text
R14	18 kΩ	C14	22 nF	L3	10 z ø 0,5 CuLH, toroid ø 6, N05
R15	470 Ω	C15	15 nF	L4	6 z ø 0,5 CuLH, toroid ø 6, N05
R16	100 Ω	C16	330 pF	Krystaly, X1, X2, X3	viz text
R17	6,8 kΩ	C17	220 pF		
R18	18 kΩ	C18	68 pF		
R19	1,8 kΩ	C19	22 nF		
R20	680 Ω	C20	22 nF		
R21	4,7 Ω	C21	2 nF		
R22	680 Ω	C22	22 nF		
R23	3,3 kΩ	C23	2 μF		
R24	10 kΩ	C24	50 μF		
R25	1 kΩ	C25	100 nF		
R26	6,8 kΩ	C26	100 nF		
R27	1,8 kΩ	C27	22 nF		
R28	6,8 kΩ	C28	33 pF		

Z opravářského sejfu

ZKUŠENOSTI S ROZHLASOVÝM PŘIJÍMAČEM MERIDIAN 210

V prvé řadě šlo o opravu nehrajícího pásmá VKV u tohoto přijímače. Od tranzistoru 3V5 v mezifrekvenčních obvodech byl signál až po reproduktor naprostě v pořádku, předešlé obvody ani IO ve vstupním dílu signál nezpracovávaly. Měřením napěťových poměrů podle tabulky ve schématu jsem zjistil, že integrované obvody jsou namísto asi 5,2 V napájeny napětím podstatně zvětšeným 9,2 V.

Toto napájecí napětí dodává pro všechny vysokofrekvenční obvody stabilizátor s tranzistory 2V2 a 2V3 na desce 2. Ten však v uvedeném případě nebyl schopen stabilizovat zvýšené napětí, které přicházelo na kolektor 2V3. Tady jsem namísto 9 V naměřil 14 V. Jako vadný se nakonec ukázal být hlavní stabilizátor s tranzistorem 9V3 a to bylo také příčinou, že se zničily integrované obvody dílu VKV. Tranzistor měl podstatně zvětšený zbytkový proud a při dalším měření vyšlo najevo, že obdobnou závadu vykazují i další tranzistory 2V2, 2V3 a 3V5. Proto došlo k poruše stabilizace a napětí na emitoru 3V5 se z původních 1,8 V změnilo na 4 V. Abych poslední nedostatek opravil, musel jsem rezistor 3R7 změnit až na 1,5 MΩ. Správného napětí stabilizovaného zdroje s tranzistorem 9V3 jsem dosáhl změnou rezistoru 9R3 na 10 kΩ. Po této úpravě již stabilizátor pracoval bezchybně i při různém prouďovém odběru.

Další změny se týkaly stabilizátoru 5,2 V, kde jsem musel změnit rezistory 2R1 a 2R3, ale protože jsem s jeho funkci stále nebyl spokojen, nahradil jsem celý stabilizátor obvodem podle obr. 1. Důvodem této změny byla

špatná stabilizace, takže se změnou teploty v místnosti rozladovaly stanice na VKV. To nedokázalo vyrovnat ani automatické dolaďování kmitočtu.

Zapojením uvedeného stabilizátoru byly splněny podmínky pro správnou funkci VKV, nyní bylo nutno nahradit zničené integrované obvody. Integrovaný obvod 4A1 (K237ChA5) se mi podařilo sehnat, integrované obvody typu K237UR5 však byly zcela nedostupné. Jejich vnitřní zapojení uvádíme na obr. 2. Rozhodl jsem se je proto nahradit a přitom zajistit, aby nebyly potřebné větší úpravy, případně aby je bylo možno opět nahradit obvody původními, pokud bych je někde sehnal. Zapojení jsem zvolil podle obr. 3. Je to dvoustupňový zesilovač s běžnými součástkami, jehož zesílení je jen o málo menší než zesílení původního integrovaného obvodu. Vypustil jsem však filtr soustředěné selektivity s indukčnostmi 3L1, 3L2, 3L3 a 3L4. Selektivita tím nikterak neutrpěla a také hlasitost reprodukce zůstala uspokojivá. Taktéž zhotovený zesilovač jsem zapojil do desky s plošnými spoji podle obr. 4. Přitom bylo nutno odpojit jedním vývodom 3R1 a proškrábnutím přerušit plošný spoj u vývodu 1 integrovaného obvodu 3A2. Kondenzátor 3C1 jsem připojil na vstup dvoutranistorového zesilovače a výstup zesilovače až na 3C19.

Pro správnou funkci stabilizátoru 5,2 V při zapojeném indikátoru nalaďení, se ukázala být vhodná následující úprava. Na bod 50 desky 2 jsem napětí 9 V přivedl z bodu 7 desky 9. Tím jsem vypustil rezistor 9R7, který při zapnutí indikátoru nalaďení způsoboval takový

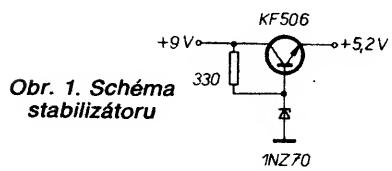
úbytek napětí, že vstup stabilizátoru 5,2 V neměl postačující napětí pro správnou stabilizaci.

Nevyužité sekce přepínače 9S1.1 jsem po přerušení vývodů jdoucích k desce s plošnými spoji využil pro odpojování primárního vinutí síťového transformátoru od sítě. Vodič z pojistky 9F2 (150 mA) jsem přivedl na středový kolík přepínače a z tohoto kolíku, který je vodivě spojen při stlačeném přepínači 9S1.1, jsem střídavé napětí přivedl na původní vývod síťového transformátoru. Tim jsem odstranil nedostatek tohoto přijímače, který spočíval v tom, že po jeho vypnutí a současném ponechání síťové zástrčky v zásuvce stále svítily osvětlovací žárovky stupnice. Je však třeba dbát bezpečnosti a vývody obou nevyužitých sekcí přepínače dostatečně daleko oddělit od ostatních součástek.

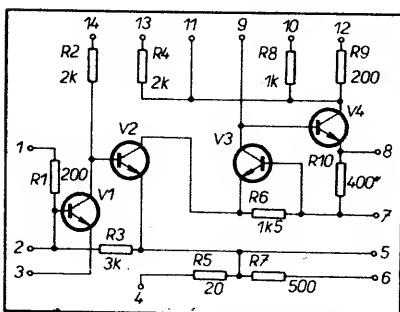
Posledním úkolem bylo zajistit činnost indikátoru nalaďení při příjmu VKV. Usměrňovač s diodami 3V1 a 3V2 totiž nedostává napětí a indikátor je tudíž bez funkce. Tento požadavek lze celkem jednoduše splnit zapojením podle obr. 5. Indikátor však pracuje obráceně než na rozsazích AM. Při příjmu AM nastavujeme indikátor proměnným rezistorem 2R2 tak, že nalaďme blízký vysílač na dlouhých vlnách. Žárovka musí zhásnout a rozsvěcovat se při rozladování. Pak přepneme na rozsah VKV, ladění nastavíme mimo vysílače tak, že se z reproduktoru ozývá pouze šum a trimrem 15 kΩ indikátoru VKV otáčíme tak dlouho až žárovka právě zhásne. Při nalaďení vysílače by pak měla svítit. Pokud tímto způsobem nelze zajistit uspokojivou činnost, změníme rezistor v emitoru KC148 na 470 Ω. Důležité je, aby se napětí na bázi tranzistoru 2V4 měnilo kolem úrovně 0,6 V. Přídavný obvod indikátoru nalaďení jsem umístil vedle reproduktoru na jednoduchý držák.

Popsané úpravy se mi plně osvědčily a domnívám se, že jimi i vylepší vlastnosti tohoto přijímače.

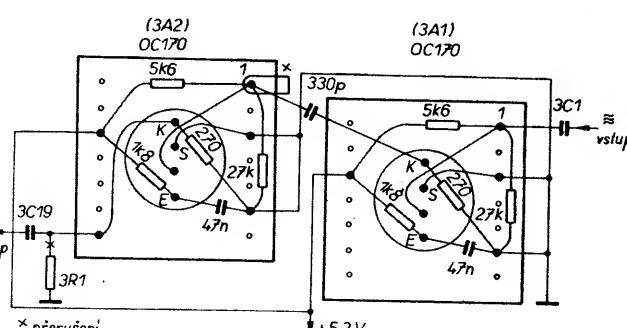
Ing. František Duchecák

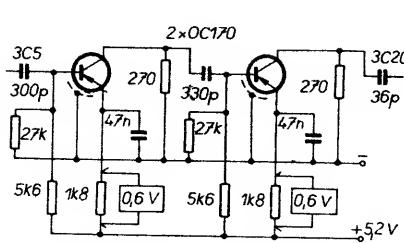
Obr. 1. Schéma stabilizátoru

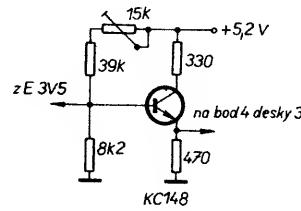
Obr. 2. Vnitřní zapojení K237UR5

Obr. 3. Zapojení mf zesilovače

Obr. 4. Zapojení mf zesilovače na desce

Obr. 5. Zapojení indikátoru nalaďení

AMATÉRSKÉ RADIO BRANNÉ VÝCHOVĚ

ROB na vysokých školách

O tom, že rádiový orientační běh je jako jediná radioamatérská sportovní disciplína vyučován na některých našich vysokých školách, jsme už v minulosti stručně informovali. V roce 1986 vydala Univerzita Karlova v Praze nákladem 500 výtisků pro potřeby studentů, kteří se zabývají rádiovým orientačním během, rozsáhlá skripta (276 stran) s názvem „Branné sportovní a branně technická činnost — rádiový orientační běh“, jejichž autorem je člen trenérského týmu našeho reprezentačního družstva Oldřich Zděnovec. Skripta jsou skutečným lexikonom ROB — obsahují informace z historie ROB, o soutěžním systému, ze souvisejících předpisů, technická ustanovení ROB, konstrukční schémata některých zařízení pro ROB, modely tréninkové přípravy atd. Bohužel v kapitole Pravidla ROB je obsaženo několik nepřesnosti, způsobených dlouhou výrobni lhůtu této učebnice.

V současné době se ROB vyučuje na rektorátní katedře branné výchovy při pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze ve dvou učitelských kombinacích: Tělesná výchova — branná výchova (pro posluchače fakulty tělesné výchovy a sportu) a matematika — branná výchova (pro posluchače pedagogické fakulty). Studenti zpracovávají na téma ROB ročníkové i diplomové práce a — což je nejdůležitější — až se z nich stanou učitelé, usměrňují zájem svých žáků na radioamatérství a ROB.

V měsíci dubnu 1987 se konalo na Konopišti přípravné soustředění našich reprezentantů ROB. Studentka FTVS Mirka Hochmanová z Ústí nad Labem se jej zčásti zúčastnila jako pozorovatel v rámci přípravy na svoji diplomovou práci. Pro naše reprezentanty si připravila test, plný všeobecných otázek, nad nímž bychom mohli zpytovat svědomí všichni: Co je pro vás přednější — radioamatérský sport, rodina nebo zaměstnání? Domníváte se, že vás radioamatérský sport o něco ochzuje (divadlo, četba apod.)? Ačkoliv je to proti pravidlům, poradíte či pomůžete soupeř?

Výsledky diplomové práce M. Hochmanové budou jistě velmi zajímavé. V r. 1987 budou studenti předkládat celou řadu ročníkových prací o ROB,

jako např.: Evidence výkonnostních tříd a evidence radioamatérů s využitím počítače, Práce s mapou při ROB v kategoriích C, Regenerace sil v ROB a kompenzační cviky aj.

OK1DVA

TT

Instruktoři elektroniky v Beskydech

V souladu s plánem práce rady elektroniky ČÚV Svažarmu se ve dnech 2. až 5. dubna 1987 uskutečnilo doškolení a zkoušky instruktorů elektroniky II. třídy. Součástí akce bylo i IMZ pro stávající instruktory. Místo konání se nacházelo v rekreačním středisku Clementář na Prostřední Bečvě v krásném prostředí Beskyd. Účastníky přivítal Oldřich Horák, vedoucí odborné přípravy IE. Součástí školení byly přednášky pracovníků TESLA Rožnov a Piešťany. Přednášející byli též členové zkušební komise, v které rovněž působil pracovník ČÚV Svažarmu Ing. Milan Kratochvíl. V pátek ráno zahájil bohatý sled referátů Ing. Josef Punčochář ml. přednáškou o operačních zesilovačích. Následoval Ing. Jaroslav Klein s popisem bipolárních obvodů TTL, STTL a novinek obvodů typu ALS a prvků vyráběných technologií I²L. A opět Ing. Punčochář, aby osvěžil teoretické základy pro návrh zapojení s OZ. Ing. Svatopluk Čech přednášel o nejožehavější problematice, kterou je bezpečnost práce a konstrukci elektrických zařízení. Za plodné diskuse se účastníci sjednotili v názoru, že bylo dobré, aby každý člen Svažarmu byl seznámen s publikací vydanou Svažarem „Bezpečnost práce a navazující předpisy“. Večer, uzavírající první pracovní den, byl vyplněn sledováním videozáznamů o výrobě integrovaných obvodů v TESLA Rožnov, jež zajistil vedoucí akce Oldřich Horák. Druhý den Ing. Štefan Tóth pokračoval s informacemi z výroby obvodů EPROM, DRAM, mikroprocesorů a jejich podpůrných obvodů. Dále informoval o přípravě výroby A/D převodníků. Mimo program přednesl příspěvek Pavel Dudek z 301. ZO Praha o návrhu mimořádně kvalitního předzesilovače pro gramofonovou přenosku. Závěrem přednášek Ing. Karel Hyánek pohovořil o problematice počítače PMD-85 a jeho opravách. Již

během odpoledne druhého pracovního dne začala zkušební komise přísně a důkladně prověřovat znalosti přihlášených frekventantů školení. Poslední den bylo zhodnocení celého školení a náročných zkoušek, které přispely ke zvýšení kvalifikace instruktorů elektroniky a připomněly zkoušeným, kde mají nedostatky v odbornosti nebo znalostech o svažarmovské činnosti. Několik zkoušených prospělo dokonce s vyznamenáním a návrhem na udělení I. třídy IE. Pořádající organizace ZO hifíklub Svažarmu Hranice na Moravě se po všech stránkách dobře postarala o ubytování a stravování účastníků školení. Milou pozorností byla technická dokumentace a balíček mimotolerantních součástek od pracovníků k. p. TESLA Piešťany. Po večerech probíhala výměna zkušeností a počítačových programů a neformální besedy s přednášejícími. Celá akce byla jedním slovem výtečná a bylo by dobré, aby podobných bylo více.

Ing. František Matulík

VKV

Podzimní VKV soutěž k Měsíci československo- sovětského přátelství 1986

Soutěž proběhla za opětovně velkého zájmu našich stanic a hlášení zaslalo 179 stanic jednotlivců OK a OL a 104 kolektivních stanic. Bylo dosaženo vysokých bodových zisků v obou kategoriích a to hlavně díky vynikajícím podmínkám šíření vln troposférou, které nastaly začátkem měsíce října. Jejich maximum ve střední Evropě proběhlo těsně před dobou konání UHF/SHF contestu, ale i během závodu právě díky těmto vynikajícím podmínkám bylo dosaženo takových výsledků našich stanic, že to snad ani historie tohoto závodu nepamatuje (viz hodnocení UHF/SHF contestu v AR A5/87). Stаницi, které se umístily na předních místech obou kategorií, mají až několikanásobně větší bodové zisky díky práci v pásmech 433 MHz a výšších. Zde je nutno vyzdvihnout výsledek stanice OK1JKT, která dosáhla téměř jednoho milionu bodů pouze za práci v pásmu 145 MHz. Vítězná stanice kategorie jednotlivců OK1CA pracovala většinou během soutěže z přechodného QTH na Sněžce v Krkonoších, odkud navázala mnoho vynikajících spojení se stanicemi z Velké Británie a Francie, zejména v pásmu 1296 MHz. Z „lepších“ jsou to stanice GW4HWA/p, GW4NKO/p z lokátoru IO81, mnoho stanic Anglie z lokátorů IQ91, 92, 93, JO01, 02 a Francie z JN37, 38. Dále to bylo mnoho stanic HB9 z lok. JN36, 37, 46 a 47. Z kategorie kolektivních stanic poslala podrobnější hlášení jenom stanice OK1KPA, která pracovala ze svého stálého QTH v Pardubicích a převážně v pásmu 145 MHz navázala 1256 spojení, z čehož ta vzdálenější byla 23x s G, 1x GM, 1x GW, 28x PA, 22x F, 20x QN, celkově bylo navázáno spojení s 19 zeměmi.

Odborný asistent katedry branné výchovy při pedagogické fakultě UK v Praze Oldřich Zděnovec má hlavní zásluhu na tom, že je ROB součástí branné výchovy na Univerzitě Karlově v Praze. Za to mu místopředseda ČÚV Svažarmu plk. PhDr. Ján Kováč udělil vyznamenání při příležitosti 35. výročí založení Svažarmu

Stručné výsledky závodu:

Kategorie A — jednotlivci: 1. OK1CA — 678 QSO — 193 násob. — 2 299 788 bodů, 2. OK2VIL — 1191 — 209 — 1 796 146, 3. OK1DIG — 1083 — 153 — 1 786 275, 4. OK1JKT — 1375 — 120 — 904 200, 5. OK1DEF — 609 210 bodů.

Kategorie B — kolektivní stanice:

1. OK1KEI — 3206 QSO, 321 násob. — 8 317 752 bodů, 2. OK1KIR — 1697 — 273 — 6 938 022, 3. OK1KHI — 1514 — 182 — 2 704 884, 4. OK1KRG — 1304 — 193 — 2 549 530, 5. OK2KZR — 1729 — 199 — 2 355 563.

Vyhodnotil OK1MG

Nezapomeňte, že ...

... od 14.00 UTC dne 25. července 1987 do 10.00 UTC 26. července 1987 se koná závod Vítězství VKV 42 v pásmech 145 a 433 MHz. Podmínky závodu jsou shodné s podmínkami Vítězství VKV 41, uveřejněnými v časopise AR A7/86 na straně 274.

OK1MG

KV

Kalendář KV závodů na červenec a srpen 1987

10.-12.7. SSTD DX contest	??
11.-12.7. IARU HF Championship	12.00—12.00
18.-19.7. SEANET CW	00.00—24.00
18.-19.7. AGCW DL QRP contest	15.00—15.00
18.-19.7. HK DX contest	18.00—18.00
25. 26. 7 YV DX contest CW	00.00—24.00
31. 7. TEST 160 m	20.00—21.00
1.-2. 8. YO DX contest	20.00—16.00
8.-9. 8. WAEDC CW	00.00—24.00
15.-16. 8. SEANET FONE	00.00—24.00
15.-16. 8. Japan KCJ CW contest	12.00—12.00
22.-23. 8. All Asian DX contest, CW	00.00—24.00
23. 8. GARTG World Wide RTTY contest	07.00—11.00
28. 8. TEST 160 m	20.00—21.00
29. 8. SNP contest	19.00—21.00

Podmínky závodu IARU HF Championship naleznete v AR 6/86, HK DX contestu v AR 7/86, SEANET v minulém čísle AR, All Asian v minulém čísle AR, Závod k SÍP viz AR 8/86, WAEDC AR 9/86.

Stručné podmínky YO DX contestu

Od roku 1986 platí tyto nové podmínky: závod se koná každoročně první víkend v srpnu, začátek vždy v sobotu ve 20.00 UTC, konec v neděli 16.00 UTC. Závodí se provozem CW a SSB v pásmech 3,5 až 28 MHz, v kategoriích: a) jeden op. — jedno pásmo, b) jeden op. — všechna pásmata, c) kolektivní stanice a stanice s více op. — všechna pásmata. Při spojeních se vyměňuje kód složený z RS (RST) a zóny ITU, rumunské stanice předávají místo zóny dvoupísmenné označení okresu. V jednotlivých prefixech jsou tyto okresy: **YO2:** AR-CS-HD-TM; **YO3:** BU; **YO4:** BR-CT-GL-TL-VN; **YO5:** AB-BH-BN-CJ-MM-SJ-SM; **YO6:** BV-CV-HR-MS-SB; **YO7:** AG-DJ-GJ-MH-OT-VL; **YO8:** BC-BT-IS-NT-SV-VS; **YO9:** BZ-CL-DB-GR-IL-PH-TR.

Spojení se stanicí YO se hodnotí osmi body, spojení se stanicemi jiných kontinentů čtyřmi body, spojení se stanicemi vlastního kontinentu mimo vlastní zemi dvěma body. Násobiči jsou zóny ITU a rumunské okresy v každém

pásmu zvlášť. Deníky je třeba odeslat přes ÚRK do 14 dnů, nebo nejpozději do 3. září na adresu: Romania A. R. Federation, P. O. Box 22-50, R-71100 Bucharest, Romania.

Počet potvrzených zemí podle seznamu DXCC československých stanic k 10. 9. 1986

(značka stanice, počet potvrzených zemí platných v době hlášení, počet potvrzených zemí celkem)

CW + FONE

OK3MM	316/356	OK1-22309	239/239
OK1ADM	316/347	OK1-22310	320/220
OK1MP	316/347	OK1-17323	207/209
OK2RZ	315/334	OK3-26327	201/203
OK1TA	314/334	OK2-19518	199/199
OK3JW	313/325	OK2-17762	191/194
OK2JS	313/324	OK2-9329	183/187
OK1MG	312/339	OK1-9149	178/178
OK1ACT	311/329		
OK3EY	311/323	OK3EY	118

CW

OK3JW	303/307	OK2BOB	111
OK1TA	300/306	OK3CGP	109
OK1MP	299/302	OK3DG	101
OK3EY	298/302	OK3CQD	98

Pásмо 1,8 MHz

OK1MG	294/298	OK3EY	251
OK3CGP	289/294	OK1ADM	250
OK3YX	287/291	OK3CGP	236
OK2BH	287/289	OK1AWZ	220
OK2BSG	280/283	OK1MP	220

Pásmo 3,5 MHz

OK1AB	279/283	OK1AWZ	272
FONE		OK1ADM	269
OK1ADM	315/341	OK3CGP	246
OK1MP	315/341	OK1DDS	233
OK2RZ	312/327	OK1MP	232

Pásmo 7 MHz

OK1TA	311/326	OK1AWZ	310/321
OK2JS	309/319	OK1ADM	315
OK3EY	308/318	OK1TA	312
OK3CGP	306/316	OK2RZ	311
OK3MM	303/315	OK2JW	310
OK3JW	302/308	OK3EY	307

Pásmo 14 MHz

OK1JKM	205/206	OK1ADM	308
OK1MP	156/158	OK1TA	306
OK3KJF	93/93	OK1MP	294
OK1KPU	82/82	OK3EY	291
OK1KSL	59/59	OK3JW	287

SSTV

OK3ZAS	56/56	OK1ADM	284
OK1NH	29/29	OK1TA	283
OK1DWZ	8/8	OK3EY	271
RP		OK3CGP	269
OK1-12313	297/299	OK3IQ	261
OK3-915	245/251		

Váš OK3IQ

Na snímku vidíte dva známé DX-many. Vlevo je Francouz Jean, F5VU, vpravo Len, KH0AL, který vysílá ze souostroví Mariány v Tichém oceánu a který nevynechá žádný velký světový závod (foto TNX OK2JS)

Předpověď podmínek šíření KV na srpen 1987

Převládající aktivita ve skupinách slunečních skvrn, patřících rozvíjejícímu se 22. jedenáctiletému cyklu, nás opravňuje k předpokladu dalšího jejího vzestupu. Výchozí hodnoty pro předpověď jsou $R_{12} = 23$ či sluneční tok 80. Krátkodobé změny budou mít pravděpodobně malou amplitudu a u následné výkyy podmínek šíření KV budou ještě potlačeny typickou malou citlivostí ionosféry v letním období. V první polovině až dvou třetinách měsíce budou ještě horní pásmata ožívovat signály, přicházející krátkým skokem po odrazu od sporadické vrstvy E, poté nastane jejich několikatýdenní odmlka. Až poslední zářijová dekáda přinese podstatnější oživení kmít, čtu nad 20 MHz díky vhodné kombinaci sezónních změn a očekávaného vzestupu sluneční radiace.

Poslední takový vzestup jsme zažili v dubnu, jak bylo ostatně správně předpovězeno na tomto místě v letošním druhém i třetím čísle. Březnový vývoj přitom nijak přímo nenaznačoval chystané oživení sluneční aktivity, málo se lišila i měření slunečního toku: 74, 75, 73, 75, 75, 77, 78, 75, 72, 71, 70, 70, 72, 71, 72, 73, 72, 75, 74, 76, 76, 76, 76, 76, 75, 75 a 72 s průměrem 74,1. Relativní číslo slunečních skvrn 14,8 umožnilo vypočítat R_{12} za září: 12,4. Geomagnetická aktivita nebyla velká, jak vidno z indexu A_k : 12, 3, 10, 12, 26, 14, 20, 13, 10, 11, 12, 15, 10, 9, 11, 16, 10, 17, 14, 4, 23, 18, 6, 8, 16, 22, 11, 6, 5 a 3. Využití narušeným dnem byla pouze neděle 22. 3., jev byl umocněn nepříznivým průběhem, kdy jedna fáze poruchy skončila ve druhé polovině noci (02.00 UTC), pro nízkou radiaci se během dne nestáčela ionosféra vypadatovat a nato, ještě navázala další porucha od 16.00 UTC. Špatné bylo i období 7.—9. 3. 1987. Naopak příznivý vývoj jsme zažnamenali do 5. 3., 18.—21. 3. a od 24. 3. Na začátku a konci měsíce se uplatnily vzestupné fáze průběhu sluneční radiace, 18. 3. se konala kladná fáze poruchy (geomagnetická porucha začala ve 12.10 UTC), díky postupnému charakteru počátku se zlepšení prodloužilo a rozložilo do větší části denního průběhu.

Charakter srpnových podmínek šíření KV nebude příliš odlišný od červencových, alespoň v prvních dvou dekadách — ve třetí se již KV začnou stávat atraktivnější i pro milovníky komunikace v globálním měřítku. Zdánlivě protichůdně se zlepší možnosti komunikací s Tichomořím při současném zhoršení dosažitelnosti severoevropských stanic a zlepší se i delší trasy na jih — do VK až LU a PY, k časovému posunu oken dojde na rovnoběžkových trasách, zhorší se ale západní a zlepší východní směry. V průměru se zlepší velká většina tras o délce nad 7000 kilometrů. Následující řádky naznačí možnosti jednotlivých pásem v lepších dnech, časy jsou ovšem v UTC.

TOP BAND — UI 16.30—02.00, VU 23.00—24.00, OX 22.00—04.00, pro větší vzdálenosti budou chybět jednotky až desítky dB.

Osmdesátka — 3D 18.00, YJ 18.00—19.30, JA 17.00—21.30, P2 17.30—21.00, 4K od 20.00 a nejlépe kolem 04.00, VR6 05.00, VE3 23.00—05.00, W5 02.00—05.30 a W6 03.00—05.30.

Čtyřicítka — JA 18.00 a opět 20.00—21.00, P2 17.30, 3B 17.00—24.00, 4K 04.00, PY 22.00—05.00 a W2-VE3 02.00—04.30.

Třicítka — JA 16.00—17.00, 3B nejlépe 19.00, PY .20.00 až 01.00, W3 23.00, W2-VE3 23.30—01.00 a 05.00.

Dvacítka — UAOK 20.00, BY 17.00, 3B 16.00—20.00 a W2 22.00.

Sedmáctka — BY-3B 16.00—17.00, W2-VE3 21.00

Patnáctka — UI 04.00—19.00 a ZD7 17.00—20.00.

Desítka — J2 11.00 a 16.00—17.00 a TT 17.00—18.00.

OK1HH

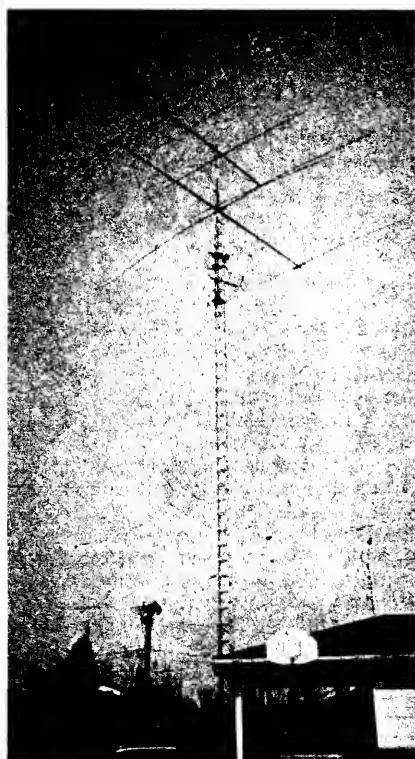
Z RADIOAMATÉRSKÉHO SVĚTA

John, VE3MFA

Představujeme vám absolutního vítěze CQ WW WPX contestu 1985 v pásmu 160 m, který posunul rekordní hranici ziskem 319 140 b. o více než 50 000 bodů. Bydlí a vysílá z kanadského Burlingtonu, který leží na břehu jezera Ontario. Svým způsobem je pozoruhodné, že jako vysílací anténu používá napáječ a nosný stožár směrovek pro 20, 15 a 10 m. Proto je kolem jeho antény plůtek, který je jinak naprosto nezvyklým doplňkem kanadských rodinných domků. Zajímavá je i přijímací anténa, která je umístěna přímo v jeho shacku. Rámová anténa je asi v úrovni zemského povrchu, protože celý shack je umístěn v obvyklém „sníženém přízemí“ (basement). Nechtěl jsem věřit, že na něco takového

John, VE3MFA, u svého zařízení

Antény VE3MFA

Polní dny, ať už na KV, či na VKV, patří k nejoblíbenějším a nejrozšířenějším radioamatérským akcím na celém světě. Snímek vám přiblížuje Polní den v USA; jedná se o stanici radio-klubu amerických nováčků (tzv. novice station), v popředí jsou operačníci WD6AXA a W6MPZ (nyní W6XS). Snímek je z Kalifornie (TNX OK2JS)

Letci — radioamatéři

I v ČSSR je řada radioamatérů současně sportovními a nezřídka i profesionálními letci; přitažlivost éteru je možná obecnější vlastnost o více formách. Tím spíše nepřekvapila zpráva, že první dva lidé, kteří bez mezipřistání obletěli svět, zkušební pilot Dick Rutan a jeho stálá společnice a přítelkyně Jeana Yeagerová, jinak držitelkyně leteckých rekordů, jsou koncesovanými radioamatéry s volacími značkami KB6LQS a KB6LQR. Kdo ví, jak vypadal kokpit Voyageru, nebude se asi divit, že při svém rekordním letu podle všeho nevysílali. Podle posledních informací jejich vztah vážně utrpěl náročným téměř týdenním pobytom ve stísněném prostoru — ihned po přistání se údajně rozešli.

OK1HH

V kostce

Na Aljašce se připravuje stavba velkého radarového systému „over horizon“ ve dvou lokalitách, vzdálených od sebe asi 150 km. Úroveň nežádoucího rušení na pásmech se tedy ještě zvětší ● V letošním roce bylo vydáno asi 20 různých finských stanicim ve všech číselných oblastech 1 až 0 povolení pracovat s prefixem OI, a to pouze telegrafním provozem s výkonem max. 30 W, z různých výstav ap. ● V Ghaně po dlouhé době zákazu radioamatérského vysílání byla vydána první radioamatérská licence 9G2EA ● UZ1PWA nevysílá ze Země Fr. Josefa, ale z meteorologické stanice umístěné 70° s. š. a 61° v. d. ● Pokud jste náhodou navázali spojení se stanicemi UA4WB, -U9G, -U9F, -U7K, RX4WB, UA4WAE/U9G, UA4WCE/U9G nebo /U7K RX4WCE a UA4WCQ/U7K, můžete získat diplom, pokud zašlete výpis z deníku na adresu: MM, Box 15, Izhevsk, SSSR ● Franz Langer, DJ9ZB, vydal publikaci „DX'ers Handbuch“, ve které na 196 stranách popisuje vše to, co by měl znát radioamatér, zabývající se DX provozem, a přináší jako účastník rady expedic návod, jak překonávat pile-up ● Nezapomeňte při otevření pásmu 28 MHz na maják IY4M na 28 195 MHz, s automatickou stanicí, se kterou můžete i navazovat spojení ● Spojení s ostrovem Petra I. lze pro DXCC předkládat od 1. 6. 1987.

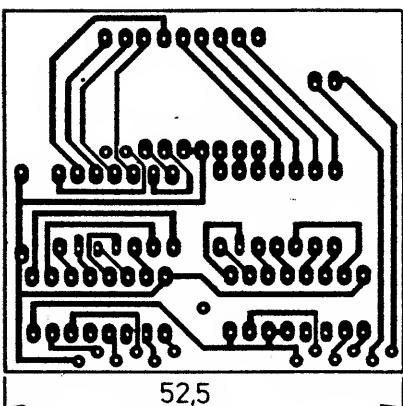
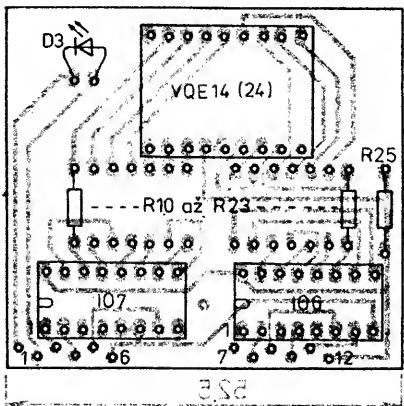
● Ráda u nás nedostupných IO má sovětské ekvivalenty, o čemž mnohdy ani nevíme. Proto uvádíme přehled těch, které se v návodech vyskytují nejčastěji:

7486	= K155LP5 74LS04	= K555LN1
7493	K155IE5 74LS14	K555TL2
74154	K155ID3 74LS20	K555LA1
75154	K170UP2 74LS74	K555TM2
4016	KR132RU7 74LS138	K555ID7
2716	K673RF2 74LS175	K555TM8
2764	K573RF4 74LS244	K555AP6
MAA741	K140UD7 LM311=MHB311	K554C3A OK2QX

ÚPRAVA TEPLOMĚRU Z AR A4/86

Ve výše uvedeném čísle Amatérského radia mě zaujala konstrukce číslicového teploměru pro měření venkovních teplot. Rozhodl jsem se však nahradit zobrazovací jednotky LQ470 dvoumístnou jednotkou se společnými anodami typu VQE14, případně VQE24 z NDR. Tato zobrazovací jednotka je jednak větší, jednak má, alespoň podle mého názoru, elegantnější vzhled. Použití dvoumístné jednotky tohoto provedení je dokonce levnější než použití dvou jednotek LQ470.

Navrhli jsem proto novou desku s plošnými spoji pro displej (obr. 1), přičemž jsem zachoval rozmístění součástek i propojovacích bodů. I rozměry jsou stejné. Proud displejem jsem zmenšil rezistorem R25 (asi 68 Ω), protože napájecí napětí již kolisalo a údaj teploměru se nepravidelně měnil. I tak však je jas displeje dostačující.

Obr. 1. Deska V46 s plošnými spoji

Ke konstrukci tohoto přístroje bych chtěl připomenout, že je nutné zabezpečit dobrou hermetičnost sondy, neboť pronikající vlhkost způsobovala zcela nepochopitelné chování teploměru. Proto jsem sondu nakonec pro jistotu ještě zasunul do prázdného pouzdra od fixu a oba konce zalil epoxidovou pryskyřicí.

Ing. Zdeněk Hrubý

INZERCE

ZX Spectrum +, naprosto nové (6300). M. Jůna, Sladovnická 361, 463 11 Liberec 30.

Špič. zes. JVC A-X5, 2x 70 W, zkr. 0,005 % mnoho vstupů (7500), event. + repro + gramo. J. Šlapák, Vančurova 468/3, 400 04 Ústí n. L.

Cernobil TV přijímač TESLA Andrea, r. v. 812 roky v provozu (2500). K. Husseini, Favorské 1896, 155 00 Praha 5.

S042P, CA3089, (140, 110), BFR90, 91, BF9L 963 (à 80), BFT66 (140), krystal Pal, 14 MHz, 2764, 27128 (200, 200, 600, 850). J. Sekera, Mierova 1430/45, 924 00 Galanta.

Receiver Braun Regie 510, citl. 0,8/30 dB VKV, KV 41–49 m, SV, DV, 2x 70 W sin/4 Ω dokumentace, perfektní stav (6500). M. Martinovský, Na hutích 6, 160 00 Praha 6.

Panasonic RF 2600, komunikač. rádio (5500). J. Vlk, Katusická 668, 197 00 Praha 9.

ZX Spectrum, čes. manuál, programy (6000), ZX81, čes. manuál (2000), programy na Spectrum. J. Srna, areál Vltava 885, 102 00 Praha 10-Hostivař.

Sony CX20017 (eg CX890), 16 bit. D/A prevod. pre CD prehrávace (600), hybridné IO STK014 stereo ampl. (200). V. Wolf, Jilemnického 14/14, 018 51 Nová Dubnica.

Čb TV Pluto zel. (1950), stereo zes. AZS 217 2x 15 W (1000), kalk. TESLA MR511 (400), šnůry 1,5 m 2 cinch x din, 2 cinch x 2 cinch (130, 90). P. Zachrila, K Horoměřicům 17, 165 00 Praha 6.

Cívkový magnetofon B115 (3800). P. Výšek, Havlíčkova 24, 551 01 Jaroměř.

2 ks třípásmových reprosoustav 4 Ω 15 W sin (à 600), DNL podle AR8/75 (600). P. Báša, Husova 63, 280 55 Sedlčánky.

IO AY-3-8610 + pl. spoj se souč. + návod (600). V. Blažek, Bezručova 18, 400 01 Ústí n. Labem. **BFR90** (90), BFR91 (90), BFR96 (100), BFY90 (60), kúpím BFQ69. P. Poremba, nám. Febr. vít. 13, 040 04 Košice.

Barevnou hudbu — různé pracovní režimy + 4 ks 600 W barevných boxů (2200), avomet, Metra Bl., výborný stav, spolehlivý (790), nový tovární registraci přístroj — 4 souběžné nezávislé zapisovače s kapil. pery, posuv 6 cm/hod., náhr. papír + dokumentace (860), elektr. voltmetr BM289, 100% stav, U ± 0,1–3000 V, R 10 Ω — 100 MΩ + vf sonda + náhr. elky (1850). Novák, Petříkova 1997, 149 00 Praha 4-Chodov.

Mgí B43A, B100, perf. stav, nové hlavy, serv. dok. (1700, 1500), přij. Proxima s repro RS20P, Leningrad 002, Sound solo, Meridian 211 (2400, 1500, 900, 820), gramo NAD5120 (1400), TVP Junost 402 (1600), Orava 135 (600), Ametyst po GO (250), Mánes, Anabela, Temp 6 (à 100), vše v chodu. Čas. KV r. 46, 49–51, AR52–57, 61–72 (à 45), RK 55–57, 66–72 (à 30), vše váz. Hist. přij. z let 30–60 (50–300). V. Luzar, Dělnická 700, 735 31 Bohumín-Skeřčno.

4 ks nových reproduktorů ARX368 s krytem (à 115). I jednotlivé. O. Česák, Veselá 21, 295 01 Mn. Hradiště.

Gramo Dual CS721 (7000) s přenoskou Ortofon TMC200, téměř nepoužitá (3500). M. Chlad, Kyjevská 24, 301 56 Plzeň.

Televizní hráč Universum 2004 — tenis, futbal, squash, pelota (500), literaturu NSR a čs. pre KV amat. vys. Zoznam za známku pošlem. Ján Kořista, Gottwaldovo sady 16, 921 01 Piešťany.

Prog. kalkulačka Casio fx 502P, všechny funkce, 256 kroků, 22 registrů, všechny vědecké funkce + interface pro připojení na magnetofon a tiskárnu a melodický výstup (3 oktafy) pro režim programování melodií. Vše (3000). Ing. O. Pavláček, ŠVS, SPŠE, Karla IV. 13, 531 69 Pardubice.

Čb minitelevizor Sanyo TP-9 s náhr. obraz. (2200), el. pohon gramo (200), měří úhlu sepnutí (220), zes. Transi Watt 30G (900), Ge tranzistory. Petr Šafrařa, PS 43, 705 00 Ostrava.

Kryštál 100 kHz nový, nepouž. (350). V. Ofúkaný, 020 51 Dohňany 175.
IO + display z calc. TI 1746 dobrý stav (350), krystal 27,195 MHz (100). Koupím obvody: 8085, 2716, RAM (nejlépe 2 kB), může být i více - popis vývodu, 8255, 2 ks 8282, 8286, 3212, 7442. Kdo naprogramuje paměť 2716. 4 ks objímky 40 vývodů. T. Chlopčík, Sokolovská 1105, 739 11 Frýdlant n. O.

Oživenou desku S70 světelného hada - trafo. Vše (350). Ivo Kremel, Lidových milicí 1093, 757 00 Vlaš. Meziříčí.

Bezchybný stereorádiomagnetofón OIRT Sharp GF4646B (3200), neoživené TV hry s AY-3-8610 (1000), TV hry s AY-3-8500 - fotopistol (1000), svět. had + 10 m hadice (500), gramo s VM 2202 (750), detský telefon (100), čas spínací (150), pl. spoj sirény (50), trafa 380/220 V, 500 W, 220/15 V 1 A (300, 100), SV přijímač (100), meradla 100 µA, 50-0-50 µA (à 100), dom zvonček (50), ušné sluch. (20), elky PCL (20), ECH81, EM81, 6BC32, EM80, ECC85, PL82, 6F31, 6B32 (à 10), rele RP102 48V (25), RP102 110 V (25), polar. rele (50), 3 fáz. vypínač (50), repro ARE 411 (30), stykače 500 V/25 A - 380 V cievka, 500 V/40 A - 220 V cievka, (100, 150), 3fáz. ističe 500 V/14 A, J1K50 500 V/6,3 A (à 100), IO MH7420, 8403, 7405 (à 15), MAA550 (10), tranz. AF240, AF201E (à 5), tyristory KT783, 701, 704 (à 20), vzduch. lad. C (à 10), pač. prep. (à 5) 4žil. oznam, kábel (1 m - 5 Kčs), různé R, C, L, T, D, relé, potenciometre, R, C, trimre. Možem navrhnout trafo do 1,5 kW. Koupím ARV3604 2 ks. P. Čech, 086 22 Klušov 193.

Lumární stíněný kábel 24 žil 25 m (1000), stereo Cross - 3 way - nast. děl. pásmo (2000), divadelní reflektory (à 300), ovládač (400) a cyklovač (200), dom. repro bedny 50 W, 4 Ω exp. zvukovody - kvalita (2400), cuprextrit obostr. (dm à 10). Z. Miška, Mirová 924/4, 674 01 Třebíč Hájek.

Dvoumanuálové varhany ET6-2 (15 000), box Regent 150K se zesilovačem (1300), magnetofon Grundig TS945 (10 000), zesilovač TW40 (1700), gramo Unitra G601A (1500). M. Kejik, V. Řezáč 4. 772 00 Olomouc.

Osciloskop 5 MHz OML-2-76 (1700), vstup. díl TV Dukla, Orion (120, 120), panel měřidlo C520 (650), různé IO MH (5-20), A277D (50), UAA180 (100), XR2206 (280), 555 (50), různé TC 215-219 (4-6), TE121-125 (10), TE002-006 (2-6), TE980-988 (2-4), TC937, 5G (35), různé TP 060, 015, 110, 095, 160, 280 (6, 5, 5, 15, 4, 6), WK67950 - 10R - 4k7 (10) a jiné. Seznam proti známce. J. Strakoš, Šmidkovo 1800, 708 00 Ostrava 8.

Nehrané 4 repro ARN 930 (à 500) a 1 repro ARO 932 (500), velká sleva (všechno 2000). M. Čapík, Riegrova 199, 261 01 Příbram I.

Sharp PC-1246 + nem. manuál - Basic, zach. (3900), rozm. 14x 7x 1 cm. M. Birčák, Z. Nejedláho 31, 934 01 Levice.

ZX Spectrum (7000). V. Beláňová, Žukovova 25, 851 01 Bratislava.

Intel 8087-2, aritmetický procesor (3200), nový. Fr. Štarman, Dukelská 970, 583 01 Chotěboř.

Souč. na různá zařízení dle AR, dále různé pol., R, C a jiné. Seznam proti známce (50 % cen). P. Liška, Prlovská 3859, 760 00 Gottwaldov.

Zdroj-testr D. T, IO a C - kompl. postavený podle AR6/80, ale neoživený (300), osazenou desku spojuj n. zesi. 50 - 10 kHz, 4 W + 2 ks reproduktorů (300), voltmetr pro motorovou vozidla podle AR7/77 (100), indikátor stavu baterie, osaz. deska spojů (50). L. Tichý, Lidická 357, 530 09 Pardubice.

Přijímač TESLA 820A Hi-fi (7000). Rodinné důvody. Koupím IO SAA1058, SAA1070 a LED TIL701, TIL703. R. Krajčar, VÚ 9982, 432 01 Kadaň.

Cív. tape deck B116 Hi-fi (3800) + zahr. pásky ø 18, gramo TG120 Hi-fi s předzesíl. (1650), reproboxy 35 W/4 Ω (1550), dvojitý indikátor 200 µA (140), osazené desky: předzesíl. (190), předzesíl. s A273, A274 (220), ant. zesi. s BF963

- VKV CCIR (280). Nabídnete BF961 (BF900), nový zahr. cassette deck, např. Technics, Akai a pod. R. Potměšil, Budovcová 387, 290 01 Poděbrady.

Svázané ročníky AR 1976-1985, vše nové (800), svázané ročníky AR pro konstruktéry 1976-1985, vše nové (500). J. Brzobohatý, Školní 691, 789 61 Bludov.

ZX Spectrum 48 k (angl. manuál, kazety s programy, orig. balení) (7400). R. Skalický, Jugoslávská 860, 517 54 Vamberk.

Meraci přístroj PU310 (A, V, Ω), A do - 2000 A. V - 2000 V, Ω do - 2 k Ω (2500). J. Grolmus, Fučíkova 36/31, 945 01 Komárno.

Sord M5, BG, BF, M5 (7500). V. Moroz, Lesní 2069, 397 01 Písek.

Siemens video VHS, stář. 1 rok, Pal-Secam, programov.. D. O. infra, původní cena 26 500, za (24 000) nebo vyměním za deck, zes., tun., equal. fy Technics, Akai, Aiwa. Jen kvalita - obojstr. dopl. možný. Kupujicomu (výměna) nabízim zdarma nahrátky 30 ks kazet. Video i filmy, 100%, perfektní. Jiří Kucharčík, Sladovní 1269, 752 01 Kojetín.

Tape deck AKAI GX620, málo hráný + 2 pásky BASF LPR 35 ø 27 cm (1800), tape deck SONY TC 378 (7500), magn. pásky Maxell, BASF, Agfa (200-300). J. Hajajs, Radčice 24, 322 00 Plzeň.

Akorn Electron 64 kB, uvádzacia kazeta, nem. manuál, zdroj, nový, nepoužívaný (10 000). P. Papáček, Dobšinského 5, 010 08 Žilina.

Casete Pioneer CT-F850 (7900) nebo koupím tuner TX9800 Pioneer. J. Sedláček, Gottwaldova 803, 413 01 Roudnice n. L.

2 ks reproduktory ARN5608 (à 110). 2 ks kondenz. 5000 µF TC937a (à 50), spěchá. V. Švejnoha. Do šípce 15, 725 29 Ostrava 1-Petřkovice.

Synt. Yamaha CS-5 (8000), flangery EH (2800) a Ibanez (2800). Koupím klaviaturu 4 okt., NE555, MAC155, MAB356, MHB4011, 4046, 4066, LM324, CA3080. Cenu respektuju. Pavel Kutáč, Myslejovická nádrž, 798 05 Myslejovice.

Joystick Quickshot a interface Kempston pro Sinclair Spectrum (1500). Ing. Urban, V rybníčkách 5, 100 00 Praha 10.

Celestion G12/ 100 W - CE, 8 Ω, 32 - 5000 Hz, nový + box (4100), ARN668 (60). L. Tichý, Slavatova 1205, 198 00 Praha 9.

Elektronkový osciloskop TESLA TM694 včetně náhrad. elektronek (1200), BTP Rubín 401-1, vadný dekodér, možno na náhr. díly (1000), 90% osazené desky na osciloskop 3 MHz podle AR včetně trafa, obrazovky a návodu (700), reprobox Delicia Music 150 150 W/8 Ω (4000). M. Hercík, Klukovická 1532, 155 00 Praha 5-Stodůlky.

IO Toshiba TC9157P (1200), TD6301P (800), nový, nepoužité. Ing. J. Štěpánek, Černobylá 2554, 438 01 Žatec.

Stanice mladých techniků kupí počítač ZX SPECTRUM, případně s příslušenstvím.

Jen na fakturu — od socialistické organizace nebo prostřednictvím o. p. Klenoty.

CZV SSM,

Severočeské chemické závody, 410 17 Lovosice.

Obrazovku 13LM31V (sovět.). Tomáš Boháček, 679 34 Sudice 151.

Ovládač QUICK-SHOTT II, nabídnete. Ing. M. Lovas, Jiránskova 1136, 163 00 Praha 6-Řepy II.

Hodinový IO LM8360, VN trafo do TV Elektronika VL 100, univ. půlstupou hlavu do kazet. mg. B 302 nebo typ ANP 969. I. Komínek, sídl. Míru 2, 742 35 Odry.

Osciloskop v chodu, osc. obr. jakákoliv, X-taly, různé T, D, IO, LQ, cuprextrit, Cu smalt, kalk. ELORG 51 nefung. E. Holub, Nad Zámkem 24, 755 01 Vsetín.

SORD M5, i vadný. Z. Kučera, Galandauerova 3, 612 00 Brno.

BFR 90, 91, 96, BFT 66, X-tal 0,1-10 MHz. Prodám ARZ, ARV, ARN, součástky dle seznamu. J. Fiala, V závěti 25, 721 00 Ostrava-Svinov.

Krystal 1 MHz nebo vyměním za krystaly jiné frekvence. V. Zelenka, Fučíkova 9/290, 385 01 Vimperk.

CD platne do (700): OMD, Jarre, Vangelis, Ultravox, Human League, Midge Ure. S. Pálka, Exnárova 17, 821 03 Bratislava.

Tranzistor stereo zesil. 2x 15-20 W dobrý stav, bez skříně. Udejte cenu. M. Šimek, Karla Čapka 10, 795 01 Rýmařov.

Tranzistor 101NU71-104NU71, elektronky AZ4. L. Tlamka, 542 34 Malé Svatoňovice 205.

Knihu Hofhans: Magnetofony, jejich údržba a opravy nebo pod. A. Dorko, Chodovská 1204, 141 00 Praha 4.

BFQ 69, BFR14, KTP303B, MHB4311, 4024, 4029, µA739, CA3189. S. Študent, 332 05 Losiná 70.

Display do kalkulačky POLYTRON 6001. M. Škopek, Nad-vodovodem 23, 100 00 Praha 10-Strašnice, tel. 77 07 85.

ARA č. 1, 2 - r. 1986. P. Kumprecht, Prokopa Vel. 903, 250 82 Úvaly.

Osciloskop a jiné měřicí vf-nf přístroje. P. Štrnad, Kozelkova 1776, 149 00 Praha 4-Chodov.

Mechanik Floppy-disků 8, 5,25 nebo 3,5 palce - i nefunkční. V. Lízal, Förstrova 61, 772 00 Olomouc.

AIWA AD-F990E, Technics RS-M253X apod. a kvalitní zesilovač, černý. R. Mach, Hornická 972, 592 31 Nové Město n. Mor.

Pro SORD-m5: paměť 64 kB RAM nebo modul BASIC-F, rozvojku sběrnice, programy. J. Jireš, Bellušova 1813, 155 00 Praha 5-Lužiny.

VHS Videopřehrávač NTSC plus monitor NTSC nebo PAL-SECAM-NTSC. M. Válek, Sokolská 1337, 738 01 Frýdek-Místek.

Tiskárnu k ZX Spectrum nebo s rozhraním CENTRONICS, konektory FRB, IO typu LS. T. Feruga, Frydecká 60, 737 01 Čes. Těšín.

TV hry, uveděte cenu a popis. B. Žížka, Zápotockého 1058, 410 02 Lovosice.

Magnetofon - levný a nehrájící (na součástky). P. Tonder, Duchcovská 224/4, 405 01 Děčín I.

Tiskárnu TEXAS Instruments PC 200 nebo kdo pomůže s připojením interface k TI 66. Z. Řeháček, poš. schrán. 219, 739 61 Třinec 1.

Počítač do 3000 Kčs. J. Opletal, Budovatelů 8, 783 01 Olomouc-Slavonín.

KOUPĚ

Repro - 8 ks ARV 3608, 8 Ω, 10 W, nové, páry tranz. 3, 5, 7 NU 74. Prodám 2 ks repro BKW 3013 A, 4-15 Ω 12,5 W (à 280), 2 ks ARV 160 (à 50). J. Vypušták, Vodní 89, 767 01 Kroměříž.

MP-80 alebo MP40 - 100 µA. R. Kukel, Tr. SNP 46, 974 00 Bar. Bystrica.

Kdo prodá nebo udělá kvalitní kanálový antenní předzesílač dálkově předávitelný s malým šumem - UHF. F. Čech, Tylava 274, 250 92 Šestajovice.

Walkman s Dolby. J. Kotek, poš. přihr. 13, 471 25 Jablonné v Podj.

Školní IQ 151 s moduly BASIC 6 a Video 32 (64). J. Švankmajer, PKH 2057, 436 01 Litvínov.

IO AN101 (Grundig). Z. Veselý, Chobotská 1728, 250 01 Brandýs n. Labem.

ZX Spectrum 48 kB, kazeťák, joystick a interface, tlačítko SEIKOSHA GP 50 S alebo tlačítko SHARP CE515 P a paralelný interface. Len písomne a nové. J. Adam, Bajkalská 22, 080 01 Prešov.

Osciloskop - továr. přenos. do 8 MHz, trychtýrový reproduktor - do r. v. 1927. V. Hlavatý, Pražská 199, 278 01 Kralupy IV.

TESLA Strašnice k. p.

Praha 3-Žižkov, U nákladového nádraží 6

přijme

ABSOLVENTY STŘEDNÍCH ŠKOL:

{ GYMNAZIÍ
SEŠ
PRŮMYSLOVÝCH ŠKOL ELEKTRO
PRŮMYSLOVÝCH ŠKOL STROJNÍCH

Zájemci hlaste se na osobním oddělení závodu nebo telef. na č. 77 63 40.

Nábor povolen na území ČSSR s výjimkou vymezeného území. Ubytování pro svobodné zajistíme v podn. ubytovně.

KTY10 (SIEMENS). P. Gregor, Komenského 15, 050 01 Revúca.

ZX Spectrum, Spectrum Plus, ATARI, ICL 7107, BFT, středotón. horný, vysokotón. pieza, ČB obrazovku ŠILELIS. V. Kadlec, Táboritů 601, 391 02 Sez. Ústí II.

AY-3-8610 nabídnete s cenou. I. Kubečka, Cholevova 45, 705 00 Ostrava 3.

Vrak elektron. osciloskopu s 7QR20 i bez obraz. A. Bednář, Puškinova 22, 743 01 Bílovec.

Cívkový magnetofon zn. SONY TC 377. P. Szturc, Leningradská 268, 503 11 Hr. Králové 15, tel. 339 84.

Elektronky MLR, PCH200, Tungsram. Z. Zatloukal, Žižkova 33, 794 01 Krnov.

Některý z IO LM1035, 1036, 1040 nebo TCA5550. Ing. J. Kalina, 468 31 Malá Skála I/117.

Kryštal 17, 73 44 72 MHz, presný, 2 ks. V. Vojtuš, Berehovská 1, 075 01 Trebišov.

MHB4046, 4001 a jiné CMOS, UL1621N (TCA4500A), SFW 10,7,3-KB113, 4KB204G, LM387, LM334, 9343 (fy Fairchild). J. Chudjak, 029 46 Sihelné 375.

AM nebo AM-FM přijímač 50–150 MHz. M. Kočvara, Pod lipami 38, 130 00 Praha 3.

RX Commander 6100. V. Janský, Snopkova 481, 140 18 Praha 4.

ZX-Microdrive + Cartridge (1 ks, 5 ks) nebo mechaniku 5 1/4" (720/360 kB), IO-MHA1116, MHB8286, MHB9500, TMS 9929A, 6C001E-6, 8272, FRB, schéma RAM disku. Pouze 100% stav. M. Čaha, Záhřebská 43, 616 00 Brno.

IO SAA1058 a SAA1070 + 2 ks LQ470 a jeden kus LQ370 + 3x A277 D. Navinieť sieťové transformátory od 25 do 120 W — čestné jednanie. J. Moravčík. Pionierska 1218/14, 901 01 Malacky.

7407, 147, 188, 287, 571, 74LS02, 07, 14, 30, 32, 51, 157, 244; 3205, 12, 16; 4011, 13, 49; 4116, 64; 8251, 53, 55, 59; D/A a A/D, WK16412, čís. přep. 1 z 10, FRB konekt. Petr Šmid, Nad ostrovem 8, 147 00 Praha 4.

C520D. V. Kožený, Bílkova 4, 110 00 Praha 1.

Kyt. aparaturu Marshall MR2205, 50 W valve. hall + repro box, málo hrané, perfektní stav. J. Houška, Štúrova 1274/63, 363 01 K. Vary-Ostrova.

RŮZNÉ

Hledám majitele počítače Sharp MZ800, výměna programů. P. Petráš, Revoluční 599, 284 01 Kutná Hora.

Síř majitelů počítačů Sharp MZ821, přihlášku zašlu proti známce. M. Špecián, Černčice u Loun 104, 439 01 Louny 6.

Hledám majitele ZX Spectrum. Výměna programů a skúsenosti. T. Kováč, Duklianska 352, 946 34 Vojnice.

Klubu Commodore — Amiga hledá zájemce. V. Šustr, box 137, p. Kaprova 12, 110 01 Praha 01.

SAZKA

podnik pro organizování sportovních
závodů, Praha 1, Nekázanka 5

na technický servis výpočetní techniky zahraniční výroby

pracovníka s ÚSO nebo VŠ vzděláním.

Funkce je zařazena v T 11/RPMS, výkonnostní odměny, podíly na hospodářských výsledcích, odměny z fondu vedoucího. Možnost rekreace ve střediscích ČSTV.

Informace na tel. č. 22 27 52 anebo na adresu Praha 1, Nekázanka 5, III. poschodí.

Československý rozhlas Praha — Montážně technický odbor

nabízí

středoškolákům a vysokoškolákům — elektronikům

zajímavé zaměstnání při konstrukci, oživování, měření a projekci nf. studiotechnických zařízení. Znalost digitální techniky a znalost němčiny nebo angličtiny je vítána.

Dále se hledají: elektromechanici, spojoví technici a absolventi průmyslových škol elektrotechnického směru

pro montáž a výrobu studiotechnických zařízení v krajských studiích Čs. rozhlasu a v novém Rozhlasovém středisku v Praze 4-Pankráci.

Informace na tel. 42 27 28.

Písemné nabídky zasílejte odboru kádrové práce Čs. rozhlasu, Vinohradská 12, Praha 2, PSČ 120 99.

Ubytování nelze zajistit.

Automobilový průmysl,

generální ředitelství kombinátu,
nábr. B. Engelse 42, 128 23 Praha 2

přijme

do výpočetního střediska
vybaveného rozsáhlou konfigurací minipočítače
I-102F

— vedoucího inženýra VS
VŠ slaboproud, 9 let praxe v číslic.
technice, tř. 13

— inženýra VS
VŠ slaboproud, praxe 3 roky v číslic.
technice, tř. 11

— sam. mat. analytika
VŠ techn. směru, 6 let praxe, znalost
program. a operačního systému RSX

Nástup nejpozději v průběhu IV. čtvrtletí 1987.
Ubytování pro svobodné zajistíme.

Informace na tel. 29 63 41.
I. 268 nebo 228, ing. Němc
Náborová oblast Praha.

ČETLI
JSME

Smetana, S.: OZVUČOVÁNÍ. SNTL:
Praha 1987. 216 stran, 147 obr., 28
tabulek. Cena váz. 30 Kčs.

Řešení poslechu akustických informací — řeči nebo hudby — v požadované kvalitě, ať již v uzavřených prostorech nebo na otevřených prostranstvích, vyžaduje nejen praktické zkušenosti, ale především solidní znalosti z několika oborů — fyziologické akustiky, akustiky prostoru, elektroakustiky a navíc i přehled o základních vlastnostech technických prostředků, zejména elektroakustických měničů.

Dosavadní publikace z akustiky a elektroakustiky podávaly zpravidla buď širokou škálu základních všeobecných informací, nebo byly zaměřeny např. na studiovou nebo záznamovou techniku, jakostní poslech, stereofonii apod.; o ozvučování pojednávaly spíše z hlediska architektonického řešení prostorů. Autor si vytíká za cíl poskytnout pracovníkům, zabývajícím se ozvučováním, vyčerpávající souhrn důležitých informací, nezbytných k dosažení nejlepších výsledků jejich práce s maximální efektivitou. Shrnuje základní znalosti z oborů fyziologické i prostorové akustiky a věnuje pozornost i různým speciálním problémům, vlastnostem průmyslově vyráběných zařízení a příkladům konkrétních řešení v různých druzích ozvučovaných prostorů.

Ctenář je nejprve seznámen se základy teorie fyziologické a technické akustiky (kap. 1), s mechanismem a zvláštnostmi vnímání zvuku

(kap. 2) a dále s prostorovou akustikou (kap. 3). Čtvrtá kapitola pojednává o různých druzích přenášeného signálu a o hlediscích, která se při přenosu signálu toho kterého druhu uplatňují. V páté kapitole jsou uváděny vlastnosti akustických zářičů, v šesté rozebírány poslechové podmínky, zejména v souvislosti s požadavky na hasitost a vyravnost poslechu.

Důležité aspekty ozvučování prostoru jsou obecně probrány v kapitole 7. Je to především stanovení potřebných příkonů zářičů s ohledem na objem a další vlastnosti ozvučovaných prostorů, přizvučování prostorů, možnost vzniku akustické zpětné vazby, volba centrálního či decentralizovaného ozvučení, možnost měnit vlastnosti poslechového prostoru apod. Příklady ozvučení pro různé účely jsou obsahem kapitoly osmé. Jsou uvedeny např. zásady pro ozvučení sportovišť, učeben, zasedacích síní, koncertních sálů a řady dalších druhů prostor (v závěru kapitoly je dokonce i několik zásad pro optimální ozvučení prostoru v osobním automobilu).

V poslední kapitole je souhrn základních výpočetních vztahů z elektroakustiky. Dále jsou ještě v knize uvedeny seznam literatury, obsahující dvacet pět titulů převážně českých publikací, a věcný rejstřík.

V knize je shrnuto velké množství údajů a informací, potřebných k výpočtům, souvisejících s ozvučováním prostoru, a to převážně v grafické formě. Také u matematických vztahů jsou uváděny jen výsledné vzorce a závislosti, bez odvozování, které by ztížilo orientaci v publikaci a neúnosně zvětšilo její rozsah.

Ve Smetanově knize se dostává příslušným specialistům, zejména z řad techniků a projektantů, velmi cenná příručka, která by měla přispět ke zvýšení úrovně v ozvučování prostorů. Knihu může být ovšem dobrou pomůckou i amatérským zájemcům o dobrý poslech zvuku, a to nejen v prostorách, určených pro širší veřejnost, ale i v domácnosti.

Vydavatelství
Naše vojsko

do nově zřízeného podnikového výpočetního střediska:

— samostatného matematika-
-analytika

— elektronika

— operátory do VS

Výhodné platové podmínky, nástup možný
ihned.

Bližší informace podá útvar KPP.

Tel. 26 13 27 nebo 26 06 51 — 9, linka 222, 223.

Starý, J.: MIKROPOČÍTAČ A JEHO
PROGRAMOVÁNÍ. SNTL: Praha 1987.
Vydání druhé, doplněné. 245 stran, 71
obr., 59 tabulek. Cena váz. 45 Kčs.

Velmi brzy po svém vzniku mikropočítače získaly uplatnění ve většině oborů lidské činnosti a jejich masové využití se projevilo mj. i nedostatkem kvalifikovaných pracovníků, a to pokud jde o oblast jejich technického, ale především programového vybavení. Proto se musela a musí celá řada pracovníků z jiných oborů s činností mikropočítačů a jejich programováním blíže seznámit.

Posláním knihy našeho předního odborníka je umožnit inženýrům a technickým pracovníkům, kteří se chtějí zabývat návrhem technického a programového vybavení mikropočítačových systémů a mají alespoň základní vědomosti z číslicové techniky, získat pro svou práci dobrou teoretickou průpravu. Skutečnost, že publikace vychází již po třech letech v Knižnici výpočetní techniky SNTL v druhém (doplněném) vydání, jehož náklad je 25 000 výtisků, svědčí o jejím významu i o úspěchu u čtenářů.

Podrobnej byl čtenáři AR s obsahem, zaměřením i způsobem zpracování knihy seznámeni v AR-A č. 87/1985. Zopakujme alespoň stručně, že po obecném úvodu a popisu technického vybavení jsou u ní probírány jazyk symbolických adres, metodologie programování, vyšší programovací jazyky a vývoj mikropočítačových systémů. Specializovaná část výkladu se zaměřuje na strukturu i programování mikropočítače Intel MCS-80 (popř. MCS-86), z jehož systému se vychází i při tuzemských koncepcích mikropočítačů.

<p>Funkamatér (NDR), č. 4/1987 Mikroelektronika v NDR (6) — Využití IO A283 ve školních zájmových kroužcích elektroniky — Hledání závad elektronických přístrojů bez schématu zapojení — Mikroelektronické stavební jednotky pro stavebnici Polytronic A-B-C (10) — Indikátor vf elektromagnetického pole — SSTV, současný stav a tendence — Program na PC1715, využitelný v radioamatérském sportu — Obvod umožňující přesné nastavení stanice na přijímači FM — Konstrukce bytových digitálních hodin z poškozených náramkových (3) — Co znamená zkratka CIM? — K údržbě motorů magnetofonů — Infračervená světelná závora — Doplňek k univerzálnímu měřicímu přístroji, umožňující analogové měření kmitočtu — Jednoduchý zkoušeč tranzistorů a diod — Univerzální laboratorní napájecí zdroj s elektronickým jištěním — EDAS4, editor/assembleur pro AC1 (4) — Klávesnice pro mikropočítačovou stavebnici Z 1013 — Radioamatérský diplom Y2-LOC.</p>	<p>Radio, televizija, elektronika (BLR), č. 3/1987 Modul s 12bitovým převodníkem D/A SM758-2 pro osobní mikropočítač — Projektování systémů — programovaných v asembleru a experimenty s 6502 — Přijímač s několika krátkovlnnými rozsahy — Naladění a senzorová volba kanálů v přijímači BTV Sofia 84 — Doplňek pro nf výstup z televizoru — K otázkám spolehlivosti spojovacích prostředků — Šum při multiplexním přenosu dat — Trípásmovek reproduktorová soustava — Univerzální časomerné zařízení — Zapojení k havajinskému osvětlení s fotoelektrickým blokováním — Automatický regulátor osvětlení — Mnohokanálový elektronický přepínač — Použití časovače 555 — Stabilizátor napětí — Automatický telegrafní klíč s pamětí — Světelné relé — Grafické symboly pro schématika.</p>	<p>Radiotechnika (MLR), č. 4/1987 Speciální IO, obvody video TVP (7) — Zajímavá zapojení: Obvod k nastavování šířky stereofonní báze; Jednoduchá elektronická pišťalka se šesti tóny; Obvod k vytváření zvukových efektů — Strojový jazyk PC-1500 (PTA-4000) (12) — Přestavba filtrů FM 10-60 na vstupní filtry pro VKV (4) — Transceiver Yeasu FT-290R — Návrh transformátora v síťovém zdroji pro amatérská zařízení (pro začínající) — Amatérská zapojení: Multitester FM; Měřicí generátor VKV FM — Videotechnika (41) — TV servis, obvody TVP Orion — Nf zesilovač 60 W pro hudební nástroje (3) — Katalog součástek (polovodičové diody) — Pro pionýry: Bzučák Morse; Gong — Přístroj k hledání zkratů na plošných spojích — Učme se Basic s C-16 (16).</p>
<p>Radio, Fernsehen, Elektronik (NDR), č. 4/1987 Stereofonní tuner Tonica RX 80 — Zkušenosti s tunerem Tonica RX 80 — Stereofonní ekvalizér Fera EQ 150 — Zkušenosti s ekvalizérem Fera EQ 150 — Kamera k snímání stojícího obrazu — Linearizace čidél teploměrů — Tyristorový spínač — Číslicový voltmetr s C520D — Signálová analýza s použitím softwaru — Čidla z organických materiálů — Analýza obvodů jazykem Basic (15) — Pro servis — Informace o polovodičových součástkách 235 — K osobním počítačům — Vstup a výstup přes uživatelské rozhraní počítače KC 85/1 — Laboratorní pracoviště s počítačem a překládačem jazyka — Elektronická klávesnice — Tabulky pro tiskárny K 6313 a K 6314 — Vstupní modul pro počítače KC 85 — Experimentální obvod s IO U882 — Generátor melodii místo zvonku — Mikropočítač IO U8407P se zvětšenou pamětí (2) — Samovypájitelné integrované obvody — Interfejs DMA pro K 1520.</p>	<p>Radioelektronik (PLR), č. 3/1987 Z domova a ze zahraničí — Polyfonní elektronické varhany MGW-442-AD (2) — Poruchy v mikroprocesorových systémech (2) — Synchronizátor zvuku pro amatérské filmy 8 mm — Rozhlasový přijímač ZR ELTRA R-8010 — Přesný regulátor teploty — Zesilovač do automobilu (pro magnetofon) — Dálkové řízení velmi krátkých vln — Mezinárodní veletrh v Plovdivu 1986 — Video 8 mm — Digitální hodiny, budík.</p>	<p>Elektronikschau (Rak.), č. 3/1987 Zajímavosti ze světa elektroniky — Trendy v oblasti digitálních multimetrů — Koncepce moderních multimetrů Norma D4845 — Od víceúčelových měřicích přístrojů k digitálním multimetrům — Přehled multimetrů na současném trhu — Vývoj studiové audio a videotekniky u firmy TBS — Problémy a trendy analogových IO pro specifické aplikace — Systém komplexního zařízení k využití dat v domácnosti — Vlastnosti moderních rychlých zapisovačů — Digitální multimeter Keithley model 196 — Osciloskop Iwatsu SS-6122 — Širokopásmový multiplexer — Nové součástky a přístroje.</p>
<p>Radio-amater (Jug.), č. 3/1987 Předzesilovač pro 144 MHz — Elektronický přepínač k osciloskopu — Elektronický zvonek s dvanácti melodiemi — Odrázy VKV od meteorických drah (2) — Všechno o FT-290R — Stabilizátor s malým úbytkem napětí — Program k využití počítače Commodore v radioamatérském sportu — Integrovaný obvod TDA7000 — Stabilní VFO s tranzistory MOSFET a bipolárními — Voltmetr s tranzistory FET a vstupním odporem 11 MΩ — Radioamatérské rubriky.</p>	<p>ELO (NSR), č. 1/1987 O jaderných elektrárnách — Měřicí technika v experimentálním expresu ICE — Elektroakustika pro začínající (9) — Injektor signálu pro diagnostiku závad elektronických přístrojů — Úvod do robotiky (6) — Zajímavé IO: TEA1017 — Optimalizace zvuku z gramofonu — Aktivní televize — Volba povolání: elektronik — Zdroj konstantního proudu — Návod ke stavbě reproduktoričkové soustavy 100 W — Cínování plošných spojů — Maticový displej s diodami LED — Výstava Hobby-Elektronik ve Stuttgartu — Porovnávací test TI-74 a Sharp PC 1600 — Nové výrobky — Elektronický šperk.</p>	<p>ELO (NSR), č. 2/1987 Vodík jako pohonné látky — Rozvoj světovodných kabelů — Počítací řetěz energii při vytápění — Přesný čas pro Commodore — Jednoduchý zkoušeč tranzistorů — Vf milivoltnetru do 500 MHz — Síťový zdroj pro nejvyšší nároky — Využití relé — Elektroakustika pro začínající (10) — Zajímavé IO: RTC-62421 — Jednoduchá matematika — Úvod do robotiky (8) — Volba povolání: pracovník pro zpracování dat v obchodě — Nové výrobky — Zařízení k varování řidiče před náladou.</p>

Všichni zájemci, na které se již z prvního vydání nedostalo, mají tedy možnost tuto publikaci, která je svým zpracováním vhodná i pro samostatné studium, získat v letošním roce.

Ba

TES — technický sborník Severočeského kraje.

Tato zajímavá ročenka, která vyšla loni již po jedenácté, seznámuje s úspěšnými pracemi zlepšovatelů v oblasti vynálezů, zlepšovacích návrhů, tématických úkolů, racionalizačních návrhů i z oblasti zájmové činnosti. Vydává ji Dům techniky ČSVTS Ústí nad Labem ve spolu-

práci s dalšími krajskými organizacemi Národní fronty v nákladu 1600 výtisků (rok 1986).

Hlavní funkci sborníku je seznámovat s výsledky úspěšně vynalezeného a zlepšovacího činnosti jednotlivců a kolektívů přímo cestou pobočky ČSVTS, komise VZH při odborových organizacích, komise mladých odborníků SSM, oddělení TEI a VaZN hospodářských organizací, krajské orgány ČSVTS, ROH a SSM i jmenovitě uveřejňované zlepšovatele a vynálezce.

Pro představu o obsahu si stručně uveďme, co přináší loňské XI. vydání Ročenky: Obsah je rozdělen do osmi částí. Jsou to A — vynálezec a zlepšovatelské hnutí; B — přehled přispívajících organizací a zaslávaných příspěvků; C — technika a racionalizace; D — nové vzory a průmyslové návrhy; E — soutěže a tematické úkoly; F — technické informace. Kromě zajíma-

vých úvah o problematice zlepšovatelského hnutí, objasňování formalit a postupů, spojených s přihlášováním, hodnocením a odměňováním zlepšovacích návrhů, obsahuje celou řadu dalších zajímavých informací. Nejcennější pro praxi patrně budou stručné anotace podaných námětů s adresou autora a organizace, pro samotné zlepšovatele pak informace o soutěžích, vypisovaných v této oblasti. Řada dalších informací usnadňuje činnost zlepšovatelů a urychluje provozní výsledky zlepšovatelského a vynálezec-kého hnutí k novým uživatelům.

Vydávání technického sborníku Severočeského kraje je významným konkrétním přispěvkem k rozvoji a využívání technického úrovňu výroby a tedy i k rozvíjení Hlavních směrů hospodářského rozvoje ČSSR, vytýčených vedoucími orgány našeho státu.

JB